

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 12

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ז בתשרי תשפ"ה (29.10.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:07

שעות סיום הוועדה : 12:43

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם.

שרון דינור:

אין חלב בעיר?

יוחנן וייצמן:

כן,

דוד היימן:

מאוד קשה.

יוחנן וייצמן:

ימים חג, זה חלב עם כשרות מיוחדת.

דוד היימן:

מאוד קשה להשיג חלב, מאוד.

רפאל:

בוקר טוב, יוחנן, פתחתי. יוחנן, פתחתי הקלטה.

יוחנן וייצמן:

כן, תודה.

ציפי רון:

רגע, אז בתנובה יש כשרות מיוחדת?

שרון דינור:

אז רגע,

יוחנן וייצמן:

יש כשרות מיוחדת, יש.

שרון דינור:

אני אקרא לכם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב, בוקר טוב לכולם, שנה טובה לכולם.

ציפי רון:

יטבתה גם כן?

יוחנן וייצמן:

אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 12, תאריך כ"א זה תשרי תשפ"ה. נוכחים, איציק שוויקי, חבר וועדה איציק שוויקי, חברת וועדה הגברת רון, מנהלת, הממונה על המחלקה, אדריכלית שרון דינור, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, חברת המועצה יעלה ביטון דה – לנגה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יעלה, יעלה,

יוחנן וייצמן:

יעלה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

או יעל, אבל אין יעלה. זה לא הייתה.

יוחנן וייצמן:

יעלה בסדר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יעל, אבל יעלה זה הכינוי שלי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מובן בן זיו, אדריכלית מון בן זיו. ואנחנו מתחילים. התיק הראשון שלו.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד רגע מילה, התיק הראשון הוא של אדריכל צחי כץ, ואני רוצה להגיד לכם ש - , גם עבדתי איתו, ואני גם מחבבת אותו ברמה אישית, אבל מבחינתי זה לא הפריע לי לבדוק את התיק בצורה מקצועית, אבל חשוב לי כן להגיד את זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

גילוי נאות כזה.

איציק שוויקי:

ואני מכיר את בעלת הבית.

ציפי רון:

גם אני מכירה.

איציק שוויקי:

היא לימדה אותי.

שרון דינור:

אם לא הייתי בקשרי ידידות איתו, לא הייתי מציינת את זה,

איציק שוויקי:

לא, אבל אני מציין את זה גם, שאני מכיר את בעלת הבית, היא הייתה המורה שלי.

שרון דינור:

אני לא מכירה את רות, באמת.

איציק שוויקי:

לא, היא הייתה המורה שלי.

שרון דינור:

אני אומרת זה טיפוס ידוע. אז ככל ויהיו טענות בנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

לטעמך יש סיבה שהם יחשבו שלא תהיה בדיון?

שרון דינור:

לא, לא, חשוב לי שאתם תדעו, בגלל איזה שהוא, יש פה שתי סוגיות, אם אפשר רגע, אני רוצה רגע להסביר לכם, יש פה שתי סוגיות שאני רוצה להפריד ביניהם, אחת היא נושא של בניין, שמסומן לשימור בתוכנית 16000, אוקי, ואנחנו עכשיו אחרי דיונים ארוכים שהתחילו הרבה לפני שאני הגעתי לפה, מול תמר קוך, החלטנו אפשר להרוס אותו, שזה גם מה שהחליטה תמר בגלל שלא נותרו בו הרבה ערכים לבניין הזה. למעשה מתוך הבניין המקורי, אני הלכתי לסיור שמה עם, עם אלונה, עובדת שאחראית על האזור הזה. ונשאר קיר וחצי, אוקי, מתוך כל הבניין. קיר וחצי מקורי,

במקרה כזה לא ראינו כבר ערך לשמירה שלו. יש מקרים אחרים שבהם אנחנו פה, בוועדה הזאת, רואים מבנים שנבנו באותה תקופה, וכן אומרים לשמור עליהם, כי הם נשארו ללא נגיעה, וזה עדות אחרונה, לסגנון החיים שלה, לתקופה. פה זה לא המקרה זה, זה דבר ראשון שיהיה ברור, שאנחנו אישרנו את ההריסה של הבניין הזה. הדבר השני הוא לגבי נספח הבינוי, כי גם,

איציק שוויקי:

הגובה, הגובה, לא בבית הכרם.

שרון דינור:

אז אני אומרת גם לגבי הגובה, אנחנו הצענו איזה שהיא הצגה שפורסת את הקומות אחרת, אגב הגובה פה התחיל, כשעשו איתנו תיאומי תכנון איתנו, תכנון עיר התחיל בצורה דרמטית, הוא, אני חושבת שהוא עשה תיאום עם תכנון, קיבלנו בסופו של דבר גרסה הרבה יותר מעודכנת. והוא יציג אותה, אוקי, אז זה שתי הסוגיות שיש לנו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז מה את אומרת? שזה הרבה יותר גבוה?

שרון דינור:

אני אומרת כשהוא התחיל את הבקשה, קיבלנו איזה בקשה, אני לא זוכרת 9 קומות, אני לא זוכרת, בסופו של דבר מה שעמד בתנאי סף, זה בניין של 6 קומות,

איציק שוויקי:

אבל,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני מנסה להשלים משפט, איציק, יש פה גישה, תסתכלו רגע, אנחנו מדברים פה על מגרש, שמסומן, אתם רואים את המגרש שמסומן פה? תיכף נסתכל עליו גם, יש פה מדרון, הוסכם, היה לו בעיה מאוד משמעותית של גישה, הוסכם שתהיה גישה מהחלק התחתון, הוא יושב על טופוגרפיה יורדת, ולכ ה – 6 קומות הן ביחס,

איציק שוויקי:

היה בלגאן עם גוש אחר,

שרון דינור:

אותו מדורג,

יוחנן וייצמן:

החלק התחתון סטטוטורי הוא דרך?

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

היום, עוד לא לדעתי,

איציק שוויקי:

לא, גם היה בעיות עם השכנה, והיה ביקורת המדינה, וכל זה, היה (לא ברור) נדמה לי,

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי:

שרצו, היה סיפור רצינית, דני, אתה זוכר אותו?

עו"ד דני ליבמן:

לא רק שאני זוכר, אני (לא ברור).

שרון דינור:

זה הולכים לפתח פה.

עו"ד דני ליבמן:

כתבתי להם מכתב תשובה, אחרי חקירה, חקירה וחפירה כמה שיותר יסודית שיכול להיות.

איציק שוויקי:

זה אותו דבר, אותו סיפור נראה לי שיהיו,

עו"ד דני ליבמן:

ואין להם גישה מוטורית ו - ,

שרון דינור:

אבל הנה תראו,

עו"ד דני ליבמן:

ולא תהיה להם בקרוב.

שרון דינור:

לא, למה?

עו"ד דני ליבמן:

בתב"ע חדשה.

שרון דינור:

בתב"ע חדשה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

תכנון עיר מציעים פה להבנתי גישה,

יוחנן וייצמן:

זה צמוד, זה צמוד לפארק?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שבוע הבא אנחנו מאשרים את זה,

שרון דינור:

זה הפיתוח של הפארק,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

קומת קרקע, ובעקבות הדבר הזה, התאפשר לעשות להם חניון וכו', רק אני רציתי להראות לכם את ה - , רציתי להראות את התלת – מימד, זה כן חשוב להבנה, ואז נקרא לו,

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו אחר, מאחר והשטח הזה הוא שטח מדרוני, הרחוב הוא זה שמטה צרה, הרחוב שהם גרים שם,

יוחנן וייצמן:

היום.

איציק שוויקי:

היום, אסור שיהיה מעל 4 קומות, אסור, כי בית הכרם ההיסטורית, הוא בא על 4 קומות,

שרון דינור:

בית הכרם,

איציק שוויקי:

זה בית הכרם,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה בית הכרם, אבל בוא נזכור כמה אנחנו קרובים לבגין?

איציק שוויקי:

את ה – 6 קומות בדירוג, אז לא רואים.

שרון דינור:

אז אנחנו גם הערנו לגבי הנושא הזה,

איציק שוויקי:

הוא חייב להיות 4 קומות בחזית,

שרון דינור:

בוא תסתכל רגע,

איציק שוויקי:

ושישבור את הראש שלו מחדש.

יוחנן וייצמן:

כמה אנחנו מקירוי בגין?

שרון דינור:

רגע, הנה, אני,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמה אנחנו מקירוי בגין?

שרון דינור:

תסתכלו רגע, תסתכלו רגע,

איציק שוויקי:

לא, זה לא קשור לקירוי בגין, זה רחוק.

שרון דינור:

הוא מציע, אני מבקשת שתסתכלו, הוא מציע 4 קומות כלפי הרחוב, שאתה אמרת, 4, זה לא שזה, ואתם רואים הוא עושה גם 4 קומות בחלק התחתון,

איציק שוויקי:

בסדר,

שרון דינור:

וביחד זה נצבר למשהו שכאילו, אתה יכול להגיד יחד עם הקומת חנייה. עכשיו הקומה הזאת אני מצביעה רגע לגבי, הקומת חנייה שהיא פונה לפארק, היא מייצרת באמת קומה על קרקעית של קיר, אנחנו הצענו בהמלצה שלנו אם קראתם אותה לשקול להעיר את הקומה הזאתי, לפחות שיהיה כניסה לחנייה, אבל ששאר השטח שהוא על קרקעי, אפשר לעשות פה דירת גן נהדרת כאילו, ואז אולי, אפילו עוד קצת למתן את זה,

איציק שוויקי:

שיחפור, זה עולה כסף,

שרון דינור:

כן, מה זה?

איציק שוויקי:

החניון יהיה תת-קרקעי.

שרון דינור:

אני אומרת בסדר, גם, אם הוא יחפור ויעביר את החנייה למטה, מה שאתה צודק,

איציק שוויקי:

הוא עושה כן,

שרון דינור:

הוא עוד יש לו פה קומה, זה מה שאנחנו מבקשים בלי קשור לבית הכרם, בכל בנייה שהיא מעל הקרקע, בוא נעשה ניצול אידיאלי, במקום לקבל קירות של תמך, אוקי, אז אולי אפשר, וזה גם יהיה אולי,

איציק שוויקי:

או מעלית, או מעלית.

שרון דינור:

אולי לשלב,

יוחנן וייצמן:

שאלה סתם שאני מבין, אני שאלתי את זה קודם, אני לא שאלתי את זה לחינם, זה (לא ברור).

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש את קירוי בגין, הבניין הגבוה מולו,

איציק שוויקי:

זה רחוק,

יוחנן וייצמן:

אני יודע,

איציק שוויקי:

זה בית הכרם, זה כמו שאתה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שוויקי, אני לא מתווכח,

שרון דינור:

מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

שאלה אחרת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה די קרוב לשם.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, אני לא מתווכח, אני שואל שאלה אחרת, הוא היום בקומה העליונה שלו, הרביעית רואה את האוניברסיטה? לא היום, היום אחרי שקירוי בגין ייבנה,

איציק שוויקי:

תשאל אותו, תשאל אותו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, חיים כהן הצטרף אלינו סגן ראש העיר חיים כהן.

שרון דינור:

זה הבניין, כן? זה האתר, יש פה גם הרבה עצים,

יוחנן וייצמן:

זה האתר, מה יהיה הגובה של קירוי בגין פה באזור הזה? אם 6, 8 אז הוא רואה, כי יש פה טופוגרפיה חריפה.

איציק שוויקי:

כמה היה התע"ש? לא יבנו שם את האדמה.

שרון דינור:

באזור,

יוחנן וייצמן:

תע"ש יש תוכנית שבוע הבא הוועדה המקומית אמורה לאשר פארק,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בואו נירגע מתע"ש.

שרון דינור:

מה השאלה? אני לא הבנתי מה הגובה בצד השני?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בצד שלנו, בצד שלנו.

שרון דינור:

בצד שלנו,

איציק שוויקי:

הכי שמאלה, יופי איפה שאת, צמוד לקירוי בגין מה יהיה פה גובה המבנה?

שרון דינור:

אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

6, 8, או?

שרון דינור:

אני לא רוצה, אני לא מעודכנת, אבל פעם אחת שאני יזמתי את התוכנית הזאתי, היא הייתה לדעתי באותם עקרונות של בית הכרם, משהו בין 4 ל – 6, במגרשים החדשים שהיה עיקרון של האי – סתרה, זה משהו שלורה הייתה מעורבת בו לדעתי, אני זוכרת אותה מההתנגדויות פשוט.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן, נכון.

שרון דינור :

אם אתם רוצים אני אבדוק את זה במהלך הדיון, בסדר?

עו"ד דני ליבמן :

יש פה איזה תמונה מההדמיה שלה,

שרון דינור :

לא, אנחנו לא יודעים כמה, כמה קומות,

עו"ד דני ליבמן :

לא, אפשר לזהות את המקום, פחות או יותר ולראות. באחד השלבים, אני לא יודע אם זה הסופי.

ציפי רון :

שרון, תראי את זה על (לא ברור).

שרון דינור :

אבל כן חשוב לי להגיד, וייצמן,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

אתה שואל את זה כי אתה רוצה לשאול, למה הם לא הציעו יותר?

יוחנן וייצמן :

לא, יכול להיות שלכן הוא רוצה את הקומה הגבוהה, ואת אומרת לו להנמיך ו - ,

שרון דינור :

לא, לא, אבל אני אומרת בקומה הגבוהה,

עו"ד דני ליבמן:

איזה הדמיה מאחד השלבים.

יוחנן וייצמן:

מאחד השלבים.

חיים כהן:

(לא ברור).

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

זה הבית.

עו"ד דני ליבמן:

פחות או יותר השטח, שרואים.

יוחנן וייצמן:

כן, זה תע"ש, אני רואה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

תראו רגע, וייצמן,

עו"ד דני ליבמן:

ככה זה נראה באחת ה - ,

שרון דינור:

השאלה,

יוחנן וייצמן:

שנייה שנייה דני מראה לי פה משהו.

עו"ד דני ליבמן:

באחד השלבים אני לא יודע בדיוק באיזה, בוועדה, אבל ככה זה,

יוחנן וייצמן:

אבל פה זה 10 קומות בערך.

חיים כהן:

כן, זה תואם מדיניות.

שרון דינור:

מה שאני רציתי להגיד ש - , זה לא רלוונטי מבחינתי השאלה שלך, כי גם אם הוא היה מציע פה 24 קומות בהתאם למדיניות, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

באיזה שהיא קונסטלציה, לא, בכל מקום בעיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הייתי אומרת שקומה מעל הקרקע, היא לא צריכה לייצר קירות אטומים, לא לכאן,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

שרון דינור:

ולא (לא ברור) ובוא ננצל את הכי טוב שיש, זה מגרש כאילו, אני מתייחסת, ברגע, שהתייחסתי אליו כמגרש חדש, ללא מגבלות, אז בוא נעשה את הכי טוב שלנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור :

זה הכול.

יוחנן וייצמן :

בעברית, את הולכת להגיד לי, תשכנע אותי שאתה לא הולך לעשות פה קומת מגורים?

שרון דינור :

לא, להיפך, אני חושבת שהוא לא עושה פה קומת מגורים, כי יותר זול לעשות את ה - , לא לעשות חפירה, ולעשות את הקומת חנייה מעל הקרקע, זה לא האזורים האלה, שאני חוששת שזה, אבל למה תשקיע עוד ותרויח עוד.

יוחנן וייצמן :

בסדר, מאה אחוז.

איציק שוויקי :

שיחפור.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אבל רגע בדירוג, אני כנראה,

שרון דינור :

אולי יש לו סיבה, אנחנו נשאל אותו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, אני מתכוונת זה לא יוצא כאילו 8 קומות, 6, בגלל שהם,

איציק שוויקי :

לא, לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הנוספות?

שרון דינור :

המסמך שאנחנו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

בגלל ששתיים חופפות?

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

זה המסמך שעבדנו עליו שהוא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

שרון דינור:

נע בין,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רגע, אני לא מצליחה, שנייה, שרון,

שרון דינור:

תראי, אני מסבירה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני עכשיו מבינה.

שרון דינור:

פה זה הפארק, פה זה פארק תע"ש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

שרון דינור:

כאן הקומה הגדולה הזאתי של החנייה שאנחנו אומרים בוא נעשה איתה משהו יותר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה לא מופיע בתוכנית שלהם אבל,

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5 קומות, זה התוכנית שלהם, שעמדה בתנאי סף. הוא מציע 5 קומות ועוד קומה בנסיגה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן,

שרון דינור :

זה יוצר מופע של 6, זה קצת כאילו, למרות שכאילו 4 ו 4 בכל חתך זה משהו ש - , הטרמינולוגיה הזאתי מוכרת לנו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זהו.

ציפי רון :

הן חופפות, מה שבנסיגה, היא בעצם הקומה הרביעית,

שרון דינור :

הן חופפות בנקודה הזאתי, אני הצעתי בגלל זה שאולי את החלק הזה, נוכל להוריד לפה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

להציל את החנייה,

שרון דינור :

ואז, כן, ואז לייצר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

גובה הקרקע,

שרון דינור :

את החלק הזה והזה, אוקי, ככה, להוריד לכאן, ואז אנחנו, את השטח הזה, במסגרת שטחים, כדי לקבל 4 ו 4 – 4,

איציק שוויקי :

שרון, שרון,

ציפי רון :

זה 4.

איציק שוויקי:

4 קומות זה צריך להיות 4 קומות, זה 4 קומות.

שרון דינור:

היום זה 5,

יוחנן וייצמן:

בוא, אפשר להכניס אותם? בוא נדבר על זה, בוא ניתן להם לדבר, ואחרי זה נמשיך.

איציק שוויקי:

מאחורה אבל, מאחורה. וגם,

חיים כהן:

בוא הנה, בוא הנה.

יוחנן וייצמן:

שנייה,

חיים כהן:

בוא הנה.

ציפי רון:

זה 4 קומות ויש את הקומה באמצע,

עו"ד דני ליבמן:

מה שכתוב פה,

ציפי רון:

קומה שנפגשת, שזה כאילו חמישי לצד הזה. מה זה 4?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר מה שכתוב 16000 כבר אישרה את זה,

איציק שוויקי:

6, לא יכול להיות, לא כתוב.

יוחנן וייצמן:

בבקשה.

שרון דינור:

אני כבר אני אגיד לכם, יש, אני חילקתי את הדיון לשתי סוגיות, שאני אשמח שתתייחסו אליהם.
אחת, הסברתי למה,

חיים כהן:

רגע, אולי, שרון, שרון,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

לפרוטוקול כדאי שיפתח את הדיון, עוד לא פתח את הדיון,

שרון דינור:

סליחה.

עו"ד דני ליבמן:

הוא פתח אותה.

ציפי רון:

הוא פתח את הדיון.

יוחנן וייצמן:

פתחנו היה לנו,

ציפי רון:

הוא פתח.

חיים כהן:

אבל לא היה לו קוורוס.

יוחנן וייצמן:

היה לנו קוורום.

איציק שוויקי:

היה, היה,

יוחנן וייצמן:

שוויקי,

חיים כהן:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

ורון הם קוורום.

חיים כהן:

בסדר. לא ספרתי את זה,

שרון דינור:

חיים הצטרף ל - , חיים כהן,

איציק שוויקי:

גם אני.

יוחנן וייצמן:

מי שמדבר פעם ראשונה, שאני בשם שלו הפרוטוקול.

שרון דינור:

טוב, אז לעניינו, אני חושבת שראוי לחלק את הדיון לשני חלקים. החלק הראשון הסברתי למה ההמלצה של מחלקת השימור הייתה להרוס בניין שמסומן לשימור ב – 16000, אתם יכולים להרחיב בנושא הזה. החלק השני הוא לנושא הערות של תכנון ובינוי זה, כן,

צחי כץ:

הערות של?

יוחנן וייצמן:

הבקשה לשים את הקומה למטה,

שרון דינור:

כן, לא, מה אתם חושבים על זה השני חלקים, זהו.

צחי כץ:

אז מה את מבקשת שאנחנו נתחיל בשימור?

שרון דינור:

תראה אני חושבת תתחיל עם השימור,

נורית אגמון:

המצגת שלנו מתחילה בשימור,

שרון דינור:

אני כן, אני פותחת לכם עכשיו.

יוחנן וייצמן:

שמות.

נורית אגמון:

אוקי, שמי נורית אגמון אדריכלית, מבריידימן אגמון, ויסבאום אדריכלים זה כתוב על הזה.

יוחנן וייצמן:

אני מבין ש - , יתמלל זה עוד 3 שנים לא ידע.

נורית אגמון:

בריידימן אגמון ויסבאום אדריכלים. נורית אגמון, אוקי. אנחנו אז באמת יש שני חלקים במצגת, בהתחלה משה יציג את עצמו ואת ה - 10 שקופיות הראשונות, ואני את ה - 10 הבאות. פרוטוקול להציג את עצמך.

משה שפירא:

כן, משה שפירא, אני אדריכל השימור.

נורית אגמון:

מי מעביר את ה - ?

שרון דינור:

הבאתי לכם את העכבר, הוא לידכם.

משה שפירא:

כן, אוקי, יפה. טוב. אנחנו רואים שהמבנה שלנו, יש היום מסומן לשימור ב – 16000, הוא בשולי השכונה, גם נצפות לא קיימת בעצם למבנה הזה, ובעצם כל כולו מוקף היום בבנייה חדשה. הוא ברשימת השימור. למה זה לא זז? טוב, המבנה הזה נבחן, נבחן ע"י, פעם שנייה, הגשנו חוות דעת, בזמנו זה גם תואם מול המחלקה, והמחלקה סיירה במקום, מחלקת השימור, אדריכלית מירה גולדמן, עשתה בזמנו תיק תיעוד, אנחנו התבקשנו להוסיף על התיעוד שהיא עשתה ולהשלים אותו לתיקים, של הבניין. אפשר לראות שהבניין בעצם (לא ברור) שיש לו, שהגרעין שלו, היה בין ב – 29, ואחר כך 36, ואחר כך הרבה תוספות מאוחרות וחדשות. הדירוג של כל ה - , של התוספות והשלמות עם הקומה הגדולה שלמטה, זה בעצם הזה, ולכן בסופו של דבר את מחלקת שימור קבעה שהמבנה הוא לא לשימור, כי הוא בעצם איבד את המאפיינים המקוריים שלו, מבחינה, מבחינה מרחבית, אין שמה איזה שהוא מרקם שנשמר, מרקם היסטורי שנשמר, וגם אין לו נצפות, ולכן אין שום, כל הפרמטרים האלה, הם מצאו לנכון שאין, אין מה לשמר את המבנה, יוצא קו (לא ברור) חדש.

נורית אגמון:

זה כבר.

איציק שוויקי:

ההמלצה שלך זה להוריד את רשימת השימור.

יוחנן וייצמן:

זה ההחלטה של הוועדה כבר הייתה.

נורית אגמון:

כן,

משה שפירא:

כן,

יוחנן וייצמן:

היה דיון במחוזית, שלמה אשכול הוא בא להתחנן שמה, ורב על זה, ולא קיבלו את עמדתו.

איציק שוויקי:

בסדר,

צחי כץ:

זה לא בדיוק היה ככה, בתור מי שמלווה את הפרויקט הזה מ – 2014.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על, לא, לא שדיברו על הפרויקט הזה, שדיברו על 16000.

צחי כץ:

16000.

יוחנן וייצמן:

בדיון על 16000 היה חילוקי דעות בין ה - , וועדת השימור, וועדה מקומית לוועדה המחוזית, ושלמה בא לייצג והוא די היה קשוח ואגרסיבי, אבל לא קיבלו את העמדה שלו.

צחי כץ:

16000 אבל בסוף לא אושר,

איציק שוויקי:

לא אושר.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל שוב, אם אנחנו מתייחסים, בסדר, לא משנה.

איציק שוויקי:

אבל המדיניות כן אושרה.

שרון דינור:

רשימת שימור שלה אושרה בוועדת השימור.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ואני הרשימת השימור יש לה מעמד. אנחנו עכשיו בעצם מסירים, מרשימת השימור זה לא איזה,

איציק שוויקי:

בכל מקרה המועצה לשימור אתרים, על 16000, כי לא שמו בתים לשימור ברשימה, ושמו בתים לשימור שהם לא צריכים להיות ברשימה.

צחי כץ:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

זה היה הויכוח,

איציק שוויקי:

אמרנו שהבתים ששמתם בתים שנהרסו, אז איך הם נמצאים? ולא היה בתים שהיו, אז זה, זה הסיפור.

צחי כץ:

לא הכרתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בואו, בואו נסכם לעצמנו ששלב א', אין פה מישהו שמתנגד להריסה. אז אנחנו,

איציק שוויקי:

לא הריסה, להוריד אותו מרשימה.

יוחנן וייצמן:

לא, כרגע הדיון הוא, לא, כרגע הדיון הוא האם לאשר את הריסת המבנה או לא, התשובה היא, אני מבין שלכולם היא פה כן, אז בוא נמשיך.

נורית אגמון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

משה, אתה מפוטר.

איציק שוויקי:

הוא משוחרר (לא ברור).

נורית אגמון:

צחי, אתה רוצה להגיד משהו?

צחי כץ:

לא, תתחילי, אם יהיה לי בסוף אני, לא הצגתי את עצמי,

נורית אגמון:

כן,

צחי כץ:

אני צחי כץ, אני מייצג את בעלת הנכס, שהיא במקרה גם חמתי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

חמותך.

צחי כץ:

חמותי.

שרון דינור:

הוא במקרה גם סלב בעולם התכנון והיסטוריה.

צחי כץ:

הבנתי, בסדר.

נורית אגמון:

אוקי, אז אני חוזרת לעניין התכנון הזה, אנחנו זה מפת מדידה.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור הציגה לך את הסוגיה המרכזית של ה - , של החילוקי דעות, כן?

שרון דינור:

אני לא יודעת, תציגו את התכנון לדעתי, בואו, בואו.

נורית אגמון:

נציג את התכנון.

יוחנן וייצמן:

אז אני כן, לא, אני ארצה ש - , אולי תתמקד בסוגיה שהכי, צריכה כרגע הכרעת וועדה,

צחי כץ:

מה הסוגיה?

יוחנן וייצמן:

הבקשה, הבקשה של המחלקה, וההמלצה פה היא לקחת את הקומה העליונה לבטל אותה, ולהכניס אותה בקומה של תת-הקרקע, לחפור שמה,

שרון דינור:

כאילו באותו היקף זכויות, להכניס את ה - , תת-קרקעי, או פנימה, או (לא ברור) ולהשתמש במקום קיר תמך כלפי הפארק, לייצר דירת גג,

יוחנן וייצמן:

להוסיף שניים,

שרון דינור:

זה אותה מסגרת של, ואז במקום שיהיה לי 5 קומות כולל קומת החנייה,

יוחנן וייצמן:

סעיף 2 בהמלצה,

שרון דינור:

זה יהיה 4 בכך חתך, זה הכוונה.

צחי כץ:

אני האמת היא, שלא ידעתי שזה תהיה סוגיה, אבל במקרה הכנתי משהו שלא חשבתי, אין לי אותו במצגת לצערי הרב. אבל אני אוכל, אני אוכל להציג לכם את זה, אני אעמוד באמצע, לראות, (לא ברור). זו החזית העתידית שיראו מהפארק לכיוון השכונה, לכיוון שכונת בית הכרם, ומה שאנחנו רואים זה המיקום של החוצב 3, אני אראה לכם שבמרחק של פחות מ – 100 מטר יש פה בתים של 9 קומות שפונים אל הפארק, יש פה בתים של 6 קומות שפונים,

שרון דינור:

רגע, צחי, אני אגיד לך לפני,

צחי כץ:

שנייה, שרון,

שרון דינור:

הסוגיה היא לא מספר הקומות, היינו מבקשים את הבקשה גם ב – 21 קומות,

צחי כץ:

תיכף,

יוחנן וייצמן:

הפתיחה לכיוון הפארק.

צחי כץ:

תיכף, אני אדבר על זה, כן? כי בתכנון אני חושב, אני גם אדריך במקצועי, בעוונותיו הרבים, אתם רואים פה את הבניין של ה – 9 קומות, שפונה לפארק שנבנה כשכביש 4, במסגרת כביש 4, הייתה מטלה ציבורית לכביש 4, לחברת מוריה, למשרד התחבורה לבנות את הפארק הראשון בבית הכרם, עכשיו משלימים בעצם את הפארק הזה, ככה שהפארק היום מגיע עד לבניינים של 9 קומות, אתם יכולים לראות את הבינוי על הדופן של הפארק היום. בצמוד אלינו, צמוד יש פה בנייה, לצערי הרב היום, כן? אני אומר לצערי הרב עם קיר תומך, אבל אם ממשיך הנה לנקודה הזאת, אז בנקודה הזאת אתם רואים עוד פעם, קיר של שתי קומות,

שרון דינור:

זה ממש פיקס.

צחי כץ:

קיר של, הכול פיקס, אבל בסופו של דבר כשאני אסתכל על הפארק הזה, מה אני רואה? מה אני אקבל, ואני מזכיר, עוד פעם אנחנו נמצאים בקצה שכונה, אנחנו לא נמצאים בלב השכונה, אנחנו נמצאים במקום שזה סוג של דופן אל הפארק, ואני אגיד לכם יותר מזה, הפארק הזה היום כחלק מהתוכנית של הפארק, וזה מופיע פה במסמכים, ואני יכול להציג לכם את זה, התחייבויות ארוכות של עיריית ירושלים, סוף סוף מסדירים דרך גישה לארבעה מגרשים פה, שלא יכולים להגיע לשמה, לא כשיהיה שריפות, כיבוי אש לא יודע להיכנס אפילו לתת שירות, והדרך היום ש - , המוצעת, והומלצה ע"י הוועדה, מייצרת קיר תומך כדי לתמוך אותה, כי המשך של רחוב הסתת, אני יכול לשלוף אותה, יש לי אותה כאן, מייצרת קיר תומך שמגיע למעשה עד הבית, החזית של הפארק תהיה הקיר התומך בכלל של הכביש, ולא הבית עצמו. עכשיו אם את היית אומרת לי, שרון,

שרון דינור:

לא הבנתי, סליחה, רגע, את זה אני לא מבינה, הקיר, הכביש לא יהיה על הקרקע?

צחי כץ:

הכביש הוא אומר יהיה על הקרקע,

יוחנן וייצמן:

צמוד לקיר התמך.

צחי כץ:

אבל, לא, הוא יוצא,

שרון דינור:

לא, הוא אמר,

צחי כץ:

הכביש יוצא מרחוב הסתת שהוא גבוה,

שרון דינור:

כן, כן,

צחי כץ:

אוקי, ושמה יש נפילה של 8 מטר זה בדיוק הנפילה הזאתי,

יוחנן וייצמן:

אולי תן לי שנייה, תעלו את ה – GIS, או את ה - ,

שרון דינור:

אבל הוא הולך לאורך, הכביש הולך, אתה יכול על המפה להראות. הוא הולך לאורך ה - הזה, נכון?

צחי כץ:

הכביש תראו, רחוב הסתת,

שרון דינור:

בחלק התחתון,

צחי כץ:

רחוב הסתת הוא כאן, הוא גבוה, כי תע"ש נמוך,

שרון דינור:

כן, כן,

צחי כץ:

ואז כדי לייצר את הכביש הזה וזאת ההמלצה של הוועדה הייתה, שהכביש ילך פה לאורך,

שרון דינור:

כן, כן,

צחי כץ:

והוא מייצר את הכביש במפלס הזה. אבל כדי להחזיק הכביש במפלס הזה, הוא מייצר פה קיר תומך שיתחיל ב – 8 מטר, וייגמר בערך ב – 3 מטר.

שרון דינור:

איפה הקיר התומך יהיה?

צחי כץ:

יהיה פה,

שרון דינור:

בחלק התחתון,

צחי כץ:

פה,

יוחנן וייצמן:

פה קיר תומך,

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

וזה הדופן של הפארק. אנחנו מעל הפארק.

שרון דינור:

הבנתי,

צחי כץ:

אם את היית אומרת לי שרון - תקשיב צחי, את הקומה של הזאתי תעשה אותה קומת מגורים, ותכניס חניון תת-קרקעי זה כבר הופך להיות גם שיקול כלכלי,

שרון דינור:

זה מה שאמרתי,

צחי כץ:

אבל אל תוריד לי קומה מלמעלה, כי יהיה לי בעיה.

שרון דינור:

אבל זה מה שאמרתי, תיקח את הקומה הזאתי, תעשה את זה, בלי להוריד לך זכויות, בלי להוריד לך מטר.

צחי כץ:

אני עוד פעם בתפיסת עולם שלי,

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

מסתכל כרגע על מדיניות בית הכרם כמדיניות שנקבעה לשכונה, המדיניות הסתכלה על כלל השכונה, ולא באה ובדקה מה המשמעות בקצה השכונה, ואני מזכיר לכולכם, שלפני 15 שנה אם קרקע, אם תע"ש לא הייתה מזוהמת, פה הייתה היום שכונה של 10 קומות, וזה היה החזון של המקום הזה. הסיבה שיש פה פארק, זה כי יש פה זיהום קרקע,

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

ואני היום נמצא כקצה של שכונה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

צחי כץ:

אני שואל את השאלה מה זה דופן, ומה זה קצה של שכונה. זה בית של 3 קומות, זה בית של 4 קומות, או זה בית שמייצר דופן, ואז אני מסתכל בעולם, מה קורה סביב סנטרל פארק, מה קורה סביב כל הפארקים הגדולים בעולם, יש להם דופן עירונית שמסיימת את החזית הבנויה לפארק, ומגדירה את הפארק,

איציק שוויקי:

אבל זה,

צחי כץ:

ולכן אני חושב,

שרון דינור:

תוספת קומה מסחרית?

צחי כץ:

לא, אבל אני, לכן אני חושב שזה סובל שם קומה נוספת, ובזה נגמר הנאום שלי,

איציק שוויקי:

זה נכון, זה (לא ברור), זה שכונת גנים.

דוברת לא מזוהה:

אפשר לחשוב אבל,

צחי כץ:

זה לא שכונת גנים, שכונת גנים היא של קאופמן,

שרון דינור:

צחי,

צחי כץ:

זאת שכונת הפועלים הירושלמית.

שרון דינור:

האמת היא, שבאמת לא דיברתי עם תכנון עיר, אבל רק מהניסיון שלי, אם אנחנו עומדים ב - , אני רואה שניסיתם לעמוד בהנחיה, ובאמת גם התוכנית מאוד השתנתה בשלבים הראשונים שהראית, והיא מייצרת כביכול 4 קומות בכל חתך, אם אתם לא, זו לדעתי.

איציק שוויקי:

לא הקשבת.

צחי כץ:

אני הקשבתי למה שהיא אמרה,

איציק שוויקי:

לא הקשבת טוב.

צחי כץ:

הקשבתי,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

סופרים קומות מעל הקרקע בלי קשר ל - , סופרים קומות מעל הקרקע, בלי קשר לפונקציה שיש כאן, אבל בואו,

דוברת לא מזוהה:

בוא נסתכל.

שרון דינור:

זה לא נושא הליבה מבחינתי, זה הכול בסדר.

איציק שוויקי:

אני רוצה, הוא לא, הוא חושב שאת מורידה לו קומה, וזה לא נכון,

שרון דינור:

איך?

איציק שוויקי:

היא מוסיפה לך יחידת מגורים, רק את החניון מתחת, זה הבעיה, זה התשובה. יעלה לך עלות חניון, אבל תקבל דירה.

צחי כץ:

זה המיוחד.

איציק שוויקי:

עכשיו,

צחי כץ:

לא,

יוחנן וייצמן:

שוויקי, שאני אומר,

צחי כץ:

לא רלוונטי,

יוחנן וייצמן:

מה נרוויח פה, אתה, מה נרוויח, בוא נגיד ש - , אנחנו יכולים לאשר לו 6 קומות מתחת לאדמה, מה נרוויח מהורדת הקומה למעלה?

איציק שוויקי:

לא, הוא לא,

דוברת לא מזוהה:

זה עדיין (לא ברור).

איציק שוויקי:

מה זה מה? במקום חניון, הוא עושה דירה, הוא יעשה את המכוניות מתחת, זה התשובה.

צחי כץ:

הוא שאל שאלה,

איציק שוויקי:

הוא לא מפסיד את הקומה.

צחי כץ:

אני רק מרוויח מהורדת קומה, אני רוצה עוד יחידות דיור,

שרון דינור:

הוא לא מדבר על הורדת קומה.

איציק שוויקי:

אני לא מדבר על קומה,

יוחנן וייצמן:

לא, אתה מדבר שהבניין יהיה במקום 18 מטר, 14 מטר,

איציק שוויקי:

לא, אותו דבר, הבינוי נשאר אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו,

איציק שוויקי:

לא, אני מדבר על אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

אתה מדבר רגע, מה ההצעה של זה?

איציק שוויקי:

אני אומר ככה, הבינוי יותר בינוי, במקום שהחניון תהיה בקומת קרקע, שהחניון יהיה מתחת,

יוחנן וייצמן:

עוד קומה.

איציק שוויקי:

עוד דירה, זה מה שאמרתי.

חיים כהן:

אין בעיה, אבל אני לא אומר את זה,

יוחנן וייצמן:

יש לכם בעיה עם זה?

חיים כהן:

לא, היא אמרה לו עוד קומה,

יוחנן וייצמן:

עם ההצעה של שוויקי, יש לכם בעיה?

חיים כהן:

היא אומרת,

יוחנן וייצמן:

לא,

נורית אגמון:

אני חושבת שאפשר,

חיים כהן:

שרון, שנייה, שנייה,

נורית אגמון:

רק שנייה, אני חושבת שהרעיון של,

חיים כהן:

שנייה שרון,

נורית אגמון:

של שרון אפשר,

חיים כהן:

אני רוצה לדעת,

נורית אגמון:

מבחינה תכנונית.

חיים כהן:

את מסכימה, את, זה מה שהוא,

שרון דינור:

לא, לא, זה מה שאיזיק אמר.

חיים כהן:

זה לא מה שהיא אמרה נו מה? קומה.

יוחנן וייצמן:

אני יודע שלא,

צחי כץ:

אני הבנתי את שרון מצוין.

שרון דינור:

הוא הבין אותי צחי.

חיים כהן:

אני חושב, אני אומר לכם את האמת, אני באמת לא מצליח להבין,

שרון דינור:

תעשי בוי,

חיים כהן:

מה,

נורית אגמון:

אוקי,

חיים כהן:

אני אגיד את זה בצורה, אפילו קצת, חלילה שלא יראה שאני פוגע במישהו, ההורדת קומה הזאת
מלמעלה, לא מוסיף, ולא מוריד,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) בו.

חיים כהן:

חוץ ממה שפוגע ביזם, זה מה שאני יכול להגיד, אני לא רואה כאן איזה שהוא, הרי מדובר פה שאנחנו מורידים בכלל את המבנה, אין שום שטח שימורי. הנושא של המרקמי זה, זה לא לאשר משהו מפלצתי שזה, אני לא יודע בשביל מה להכניס, הולך להשנות.

שרון דינור:

אני לא,

חיים כהן:

אני לא מצליח להבין, אני באמת שרון, אני אומר לך את האמת, לא מצליח להבין מה אנחנו מרוויחים. לכן אמרתי, אולי אני לא מבין משהו,

שרון דינור:

אז אני מסבירה,

חיים כהן:

תסבירי לי.

שרון דינור:

אני אסביר,

חיים כהן:

כן,

נורית אגמון:

אני חושבת שאפשר להראות את זה על התוכנית,

שרון דינור:

אני אגיד כזה דבר, אנחנו בכל העיר, בלי קשר לשימור, אוקי, מבחינתי ההערה פה, אם וועדת השימור אומרת שהיא לא רוצה להתייחס אליה, היא לא שימורית, היא אדריכלית, בכל העיר, אנחנו אומרים לא רוצים קירות לכלפי שום דבר, לא כלפי מרחבים,

חיים כהן:

אז אני מציע,

שרון דינור:

אנחנו אומרים, יש לך,

חיים כהן:

אני מסכים איתך,

שרון דינור:

רגע, שטח מעל הקרקע,

חיים כהן:

אז אני,

שרון דינור:

בוא ננצל אותו כדי שהוא יראה טוב,

חיים כהן:

אז אני מציע,

שרון דינור:

כדי שלאא יהיה שכפול שיש כבר זה.

חיים כהן:

אז עוד פעם אני, אני יש לנו,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע, חיים, אני רוצה לסיים, ואם תחליט, ואם הוועדה תחליט שכן צריך להיות פה קיר, אז אני אתן הוראות כדי שהקיר הזה ייראה לא מכוער, כמו של השכנים שלו.

חיים כהן:

אני מציע,

שרון דינור:

זה כאילו ה - ,

חיים כהן:

אני מציע כדי שלא, לא ניכנס ל - , הרי מה יקרה? אנחנו נגיד משהו, ואחר כך בוועדות אחרות יעשו מה שהם רוצים, אני מציע שלא נתייחס לדבר הזה, כשזה יגיע לוועדה הרלוונטית,

שרון דינור:

אין בעיה,

חיים כהן:

תכנונית, אתה שומע מה אני אומר? אתה מבין מה אני. אתה שומע מה אני אומר?

צחי כץ:

אני שומע.

חיים כהן:

אני אומר, שמכיוון זה נושא תכנונית כעת, לא נושא שימורי, אני מבקש פשוט לא להתייחס להערה הזאת, כשזה יגיע לוועדות הרלוונטיות תכנונית, הם יתייחסו למה שהיא אומרת, עם הקיר תמך, כל הקיר תמך, ושם יקבלו את ההכרעה, האם כן או לא. אנחנו לא, אנחנו לא אמורים על בסיס תכנוני להתערב,

יוחנן וייצמן:

ניתן,

חיים כהן:

אני חושב שכדאי לקבל את התוכנית כמו שהיא, אני מדבר איתך, עוד פעם אני לא, אני מדבר על ה - , על קונטור המבנה כמו שהוצג. אני לא חושב שכדאי, אנחנו צריכים להוריד לו כאן קומה, אנחנו לא הכתובת לזה.

שרון דינור:

אני חושבת שהמילה להוריד קומה, היא קצת מוגזמת. אנחנו חשבנו שצריך להעמיק את הנסיגה, ואת השטח של, כדי לשמור על ה - , מה שאנחנו אומרים בבית הכרם 4 בכל חתך, 3 עשינו, זה הכול, כדי לעמוד בזה. אין לי בעיה לא להתייחס לזה, זה לא,

חיים כהן:

זה לא להתייחס,

שרון דינור:

זה לא נושא ליבה מבחינתי, ואני חושבת,

חיים כהן:

זה מה שאני רוצה,

שרון דינור:

שכנראה יתייחסו אליו בשלב הבא,

חיים כהן:

יפה, זה מה שהכי טוב.

שרון דינור:

זהו.

חיים כהן:

וששמה יתמודדו, שמה יתמודדו עם הבעיה הספציפית הזאת, אנחנו לא רוצים להיכנס לזה, ככה אני חושב.

נורית אגמון:

אוקי, אז בואו נמשיך.

יוחנן וייצמן:

כן,

נורית אגמון:

פה יש לנו את הסקר עצים, אתם יכולים לראות שיש כאן ברושים לאורך רחוב הסמטה, סמטת הכניסה, מכיוון רחוב החוצב, ואנחנו שומרים את כל ה - , את כל השדרה הזאת, אפשר לראות את זה אפילו בתמונה הזאת,

שרון דינור:

את הבנייה, אגב הגישה לבנייה, אם מאשרים לכם מחר את התוכנית, אתם בהיתר, אתם עושים מהחלק התחתון פה?

צחי כץ:

אנחנו עושים את הכניסה של הרכבים, אבל,

שרון דינור:

לא, אני אומרת את ה - , נגיד התוכנית,

צחי כץ:

כן,

נורית אגמון:

בוודאי, אין גישה מכאן,

צחי כץ:

אין גישה,

נורית אגמון:

אין גישה לרכב,

צחי כץ:

אנחנו, גם הבית שנבנה משמאל, קיבל אישור ממנהל מקרקעי ישראל להיכנס לשם לבנות, כל הבתים בנו משם.

נורית אגמון:

כל החזית לסמטה נראית ככה כמו בתמונה הזאתי, וככה היא תישאר גם, בעיקרון אנחנו נצמדנו ל - , לבנייה 30%, לפי ה - 16000.

דוברת לא מזוהה:

130%.

נורית אגמון:

כן, פה אפשר לראות, אפשר לראות את קומת הכניסה מהסמטה, ואפשר לראות את הקומה, קומה אחת מתחת, שיש לה גינה, והיא מעל, היא בדיוק מעל מה שאת מתארת שהוא, שהיא חומת, חומה כלשהי שהיא מול, מול השצ"פ. שחלקים ממנה, בואו תראו את החנייה, החנייה תוספת רק חלק,

ציפי רון:

אז חלקים ממנה כמו למשל את החלק הזה, ואפשר, בהחלט אפשר לממש את מה שאת מציעה, ולעשות שם עוד יחידת דיור, או גינה לכיוון,

שרון דינור:

אז זהו, רציתי לדעת שגם הנושא של האדמה גננית, זה חשוב, כדי לייצר שמה,

צחי כץ:

יש פה הרבה מאוד,

שרון דינור:

לא, בחלק התחתון.

ציפי רון:

אפשר לראות את המופע של הבניין לכיוון ה - ,

נורית אגמון:

כן,

ציפי רון:

לכיוון החנייה,

איציק שוויקי:

כרגע,

נורית אגמון:

כן, בואו נעבור על,

איציק שוויקי:

וזה התכסית, את רואה?

נורית אגמון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר,

איציק שוויקי:

זה התכסית, הנה התכסית.

שרון דינור:

זה לא תכסית, כי זה,

נורית אגמון:

רגע, אני אראה לך את התכסית, זה בצד השני כאן, כאן הנה.

איציק שוויקי:

בסדר, את רואה.

צחי כץ:

כל החלק הזה וגם המגרש, המבנה הגיאומטרי של המגרש לא מאפשר להכניס לשם בניין לפינה, כי קווי הבניין לא מייצרים שטח אפקטיבי לתכנון,

איציק שוויקי:

בסדר, אבל היית צריך לעשות את זה ירוק,

נורית אגמון:

בסדר, זה הירוק.

צחי כץ:

זה מופיע בשקופית הבאה,

נורית אגמון:

תסתכל, זה ירוק. הנה,

איציק שוויקי:

כן, כן,

נורית אגמון:

תסתכל, בחלק העליון זה ירוק, וגם בחלק התחתון זה ירוק,

צחי כץ:

כל החלק,

נורית אגמון:

שני מפלסים, פשוט יש שלושה מפלסים שאפשר, יש את מפלס הכניסה, ועוד שתי קומות עד לפארק,

איציק שוויקי:

בסדר,

נורית אגמון:

אחד של מגורים,

איציק שוויקי:

יש קרקע (לא ברור).

נורית אגמון:

חנייה, כן, נכון,

איציק שוויקי:

וזה מדרון.

נורית אגמון:

את החלק הזה, אפשר להוריד כאן עוד דירה למטה, להוסיף עוד דירה למטה, ככה שב - , במופע הבא שהוא מול, מול השצ"פ ליד החנייה, יהיה פה עוד מופע יותר תחתון, אפשר לעשות את זה,

צחי כץ:

דרך אגב היום,

נורית אגמון:

אפשר להוסיף את המגורים האלה,

צחי כץ:

היום יש שמה, בגלל שתע"ש נמוך, יש שמה אמנם טרסה של פעם, אבל יש שמה טרסה של 4 מטר, בין המפלס של הבית, לבין מתחם תע"ש.

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

קיים היום.

נורית אגמון:

אוקי, אז, אבל בעיקרון אפשר להמשיך לפלס את המגרש לעוד מפלס מגורים. אפילו אם משאירים את החנייה באותו מפלס. אוקי. נעבור, הלאה, ועוד קומת הנסיגה, בקומה פלוס 3, פלוס 3

מהכניסה. מהכניסה מהסמטה, והיא קומה בנסיגה. פה אפשר לראות את המופע מהסמטה, שהמופע באמת נמוך, 3 קומות וקומה רביעית בנסיגה.

שרון דינור:

רגע, תשאירי רגע, איזה. אז מה שאנחנו רואים פה, איפה שכתוב פה,

נורית אגמון:

פה למשל,

שרון דינור:

שהכחול כתוב קק"ת, ויש מין קיר כזה.

נורית אגמון:

כאן יש,

שרון דינור:

כן,

נורית אגמון:

יש כאן,

שרון דינור:

זה מה שאמרת מקודם, שאפשר,

נורית אגמון:

כן, שאפשר כאן לרדת עוד קומה, ולהיות כבר במפלס הנמוך, לא, אני לא מתכוונת לפה,

צחי כץ:

לא,

נורית אגמון:

אני אראה לך איפה,

צחי כץ:

כי זה היה החתך לכיוון השכן, זה היה חתך צפונה.

נורית אגמון:

אני מתכוונת פה, שפה אפשר לרדת עוד קומה, כאן,

שרון דינור:

למה יש לכם כזה קיר כלפי השכן בצד,

צחי כץ:

הוא יושב,

נורית אגמון:

כי הוא גבוה,

צחי כץ:

הוא גבוה.

שרון דינור:

לא, אבל הקרקע הטבעית שלו נראה נמוך, אז מה,

צחי כץ:

השכן מימין, מצפון יש לו קיר של 4 מטר, בינו לבין תע"ש.

שרון דינור:

לא רואים פשוט איך זה ממשיך,

נורית אגמון:

לא, זה לא השכן, זה לא השכן, זה המאחורה, אני אראה לך אותו בתוכנית, הוא לא שכן צמוד, פה בחתך הזה לא רואים שכן צמוד, בגלל שה - , בגלל שיש פה בתוכנית, רגע בוא נחזור ונסביר את זה. בגלל שיש כאן, זה חזית מפה, הולכת לכאן, וכאן השכן הצמוד הוא מאחורה, הוא כאן,

שרון דינור:

איפה הקיר הזה שראינו בקצה של החלקה עכשיו? שהוא לא כלפי הפארק, היה קיר אחר,

נורית אגמון:

כאן בכלל, כלפי השכן,

צחי כץ:

פה יש,

שרון דינור:

שהוא תומך אדמה של מישהו אחר?

נורית אגמון:

כן, בדיוק.

צחי כץ:

יש פה,

ציפי רון:

לא, זה לא ברור,

נורית אגמון:

נכון,

צחי כץ:

יש פה בניין גבוה. חצר גבוה.

נורית אגמון:

נכון, זה לא לגמרי.

איציק שוויקי:

לשרצה?

צחי כץ:

זה משפחת (לא ברור).

שרון דינור:

אני חשבתי שזה קיר שהוא,

נורית אגמון:

שהוא לדופן.

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

אבל מצד של,

צחי כץ:

ישר מהצד השני של הסמטה, מהצד השני של הברושים.

איציק שוויקי:

ממול, ממול.

שרון דינור:

אוקי,

נורית אגמון:

כאן נגיד רואים חזית, את החזית מצד דרום מערב, שהגישה לחנייה היא במישור הזה,

שרון דינור:

נכון.

נורית אגמון:

פה אפשר לראות מהצד של איפה שראית, ראית את הקיר הזה, שתומך בשכן אחר, לא, זה שלנו, סליחה, סליחה, זה קיר שלנו.

צחי כץ:

זה בתוך החלקה,

נורית אגמון:

זה בתוך החלקה,

צחי כץ:

זה (לא ברור).

נורית אגמון:

ופה יש קיר, הקיר הזה, תומך שכן פנימי יותר. אבל כן, את ראית את הקיר שלנו.

שרון דינור:

אני אומרת שאם אתם, בוא נגיד שאתם נשארים על הקומה הזאתי, אולי אפשר לשפר, או, כי אתם לא משתמשים במאה אחוז תכסית של חנייה שם, כמו שהראיתי, אז אולי אפשר איכשהו לדרג אותה שיהיה גינן, כאילו בשני מפלסים,

נורית אגמון:

נכון,

שרון דינור:

לצידי, או משהו, שלא יהיה,

נורית אגמון:

נכון,

שרון דינור:

כי במה כזאתי, להיפך, תעשו משהו שהוא שהשכנים שלכם לא עשו.

נורית אגמון:

נכון, מה שאני חושבת שאפשר להוסיף פה עוד קומה, ולדרג את זה עוד, עוד דירוג,

צחי כץ:

מצד שני,

נורית אגמון:

בתוך המגרש.

צחי כץ:

מצד שני התעסקות עם ההמשך של הגינה, בדיוק, יפגע בכל הקרקע העתידית שנמצאת שמה,

שרון דינור:

לא, אבל היום אתה עושה,

צחי כץ:

כי זה (לא ברור).

שרון דינור:

במה כזאתי רחבה, על הכול, ואז אנחנו מאבדים את ה - ,

צחי כץ:

אני אשמח שתהיה לי שם דיון תכנוני סטודיו, אני לא יודע אם אני אקבל אותה, אבל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יכולים לתת לך,

יוחנן וייצמן:

זה הירושה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מהוועדה.

איציק שוויקי:

זה כמו שאתה, בהתנגדות שהייתי פעם אמרו לי, התנגדתי לפרויקט שנקרא עץ חיים, באו החבר'ה אחרי ההתנגדות שלי התקבלה, חנויות שלך, חנויות שלך, שלי, לא, החנויות שלך, אמרתי - אני מקבל משהו? החנויות שלך, אתה בדיוק אומר אותו דבר, הדירה שלי.

נורית אגמון:

כן, זאת הדמיה מכיוון שכונה, מכיוון החוצב, הסמטה היא פה, בין הבית הקיים הזה, לבית הזה.

צחי כץ:

שוויקי, (לא ברור).

איציק שוויקי:

כן, כן.

נורית אגמון:

פה אפשר לראות את הכניסה לחנייה דרך איזה שהוא, איזה שהוא כביש חדש,

שרון דינור:

שלא שמתם, שאמרתם הוא מייצר את הקיר התחתון,

צחי כץ:

רואים פה זה ההפרש גובה,

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

כדי לבסס כביש,

יוחנן וייצמן:

זה יושב על ה - ,

נורית אגמון:

פה יש קיר,

צחי כץ:

יצטרכו לתת פה קיר תומך,

נורית אגמון:

עוד קיר תמך,

צחי כץ:

כי הכביש מגיע,

נורית אגמון:

ואפשר כאן בחלק הזה,

איציק שוויקי:

לא, בגלל (לא ברור).

צחי כץ:

מה?

נורית אגמון:

להוריד, הוא לא חייב להמשיך להיות גבוה.

איציק שוויקי:

לא, בסדר, ברגע שמאשרים לך פה,

צחי כץ:

לא, אני אראה תיכף לשרון, רק, אתמול קיבלתי את התוכנית של הכביש, ואת האלטרנטיבה שהוועדה החליטה עליה.

נורית אגמון:

כבר יש פה איזה שהיא גישה, אבל אפשר לראות כאן,

שרון דינור:

(לא ברור) עכשיו,

צחי כץ:

אנחנו, אנחנו דרך אגב לפני שבא כביש תע"ש, ביקשו מאיתנו להציג דרך, אנחנו הלכנו מהכניסה על קרקע טבעית שעולה הנה, והצגנו תוכנית כזאת,

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

הוועדה היו לה שתי אלטרנטיבות, היא ראתה את זה,

נורית אגמון:

הנה, הנה,

צחי כץ:

היא ראתה את הדרך הזאתי שמשתלבת בדרכי הפארק העתידיים,

שרון דינור:

כן,

צחי כץ:

היא ראתה את הדרך שהולכת כאן,

שרון דינור:

והחליטה?

צחי כץ:

והיא בחרה את הדרך הזאת.

איציק שוויקי:

רגע, ומה ייבנו פה? פארק?

צחי כץ:

כל זה,

יוחנן וייצמן:

כל האלה פה פארק, כן,

איציק שוויקי:

לא, לא, הכביש,

צחי כץ:

הכביש הולך פה צמוד,

יוחנן וייצמן:

כביש זה לא יהיה,

צחי כץ:

צמוד דופן, והכול פארק, מה?

איציק שוויקי:

אז למה הכביש צריך להיות פה אם כך?

נורית אגמון:

הוא לא יהיה,

צחי כץ:

נכון,

נורית אגמון:

הוא לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

זה החלטת הוועדה,

נורית אגמון:

בדיקת היתכנות,

צחי כץ:

זאת הייתה הצעה, זה מה שהם החליטו.

נורית אגמון:

זה מה שהם החליטו להוסיף, מה שישונה,

צחי כץ:

הוא צמוד דופן,

נורית אגמון:

הנה נבחנו שתי חלופות ליצירת גישה, ונבחרה חלופה של יצירת גישה מרחוב הסתת.

יוחנן וייצמן:

זה על הקיר.

איציק שוויקי:

זה הסתת?

נורית אגמון:

כן,

שרון דינור:

כן, כן, אתה אמרת את זה,

צחי כץ:

אני אמרתי, עם הטופוגרפיה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש עוד סוגיות או סיימנו?

איציק שוויקי:

זה לא מגרש חנייה,

נורית אגמון:

לא, מבחינתי לא, אני סיימתי.

צחי כץ:

לא משנה, (לא ברור).

דוברת לא מזוהה:

אימא שלו הייתה מטפלת של הילדים שלי.

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר, סיימנו, תודה לכם.

צחי כץ:

תודה לכם.

נורית אגמון:

טוב, תודה רבה.

צחי כץ:

תודה רבה.

איציק שוויקי:

הייתי בהלוויה של אבא שלו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, אני גם הייתי.

איציק שוויקי:

להתראות, צחי.

צחי כץ:

תודה לכם, המשך יום נעים.

איציק שוויקי:

תשמע, תן זה,

צחי כץ:

ומר וייצמן, אמרו לי ש - , אני עובד בחברה שאני עובד, אני החילוני היחיד, והופתעתי שאחרי סוכות
אומרים לי, אמרו לי, חורף בריא, אבל אתה עדיין אומר שנה טובה,

יוחנן וייצמן:

כן, נכון, אומרים, אשכנזים אומרים חורף בריא.

צחי כץ:

חורף בריא, אני אומר מה אתם רוצים שאני אהיה חולה? למה אתם מאחלים לי חורף בריא כאילו.

חיים כהן:

מברכים, מה אכפת לך?

איציק שוויקי:

צחי, שמעת את ה - , לחמתך תיתן חיבוק.

צחי כץ:

לחמתי אני אתן חיבוק, כן,

איציק שוויקי:

נשיקה ממני.

צחי כץ:

חמתי דרך אגב בעלת הדירה היא יקירת ירושלים.

ציפי רון:

מכולנו, צחי, מכולם.

צחי כץ:

אני אמסור לה.

איציק שוויקי:

יקירת ירושלים.

צחי כץ:

אני אמסור לה.

ציפי רון:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

היא יקירה, יקירת.

צחי כץ:

תודה רבה.

שרון דינור:

ביי.

יוחנן וייצמן:

למעשה,

שרון דינור:

יעלה, את יכולה להעביר לי את ה - , עכבר.

יוחנן וייצמן:

עכבר, לא, לא, זה תיק תיעוד,

חיים כהן:

וייצמן לא פעיל, הרב וייצמן לא פעיל.

יוחנן וייצמן:

באיזה זמן זה אמור להיות?

חיים כהן:

לא, לא, זה לא וייצמן, זה לא וייצמן.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם רק לי זה נורא קטן הדבר הזה.

ציפי רון:

מאוד קטן.

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן,

שרון דינור:

אני לא רואה טוב. סקירה, עקוב אחר.

יוחנן וייצמן:

היא רוצה אותי לקוורוס?

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

היא רוצה אותי לקוורוס? תשאל אותה, אז אני אעלה, אני,

חיים כהן:

את רוצה את וייצמן לקוורוס? הוא על ידי. הוא אמר לי להתחבר.

שרון דינור:

חיים, (לא ברור) כרגע.

יוחנן וייצמן:

תני לנו חצי דקה, בסדר?

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו חוזרים, הסוגיה המרכזית שלנו זה איך אנחנו מנסחים שוב את סעיף 2,

שרון דינור:

רגע, אני מציעה לא לבטל אותו לגמרי, לרכז אותו, כי בכל זאת הוא יכול לקבל פה עוד קומה מתוך הדבר הזה, וחבל,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני זורם עם ההצעה שלך.

שרון דינור:

אז אני אומרת אולי, זה אחד הסכמנו. התוכנית, ניתן לשקול, אני חושבת ניתן, להגיד ניתן,

יוחנן וייצמן:

ניתן לשקול,

שרון דינור:

ניתן, אבל אני לא יודעת, ניתן,

יוחנן וייצמן:

ניתן לשקול תוספת קומות למפלס זה, כאילו מתחת לרחוב החוצב,

איציק שוויקי:

זה יחידות (לא ברור), קומות, הקומה נשארת.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, את הבינוני, יופי, מצוין.

שרון דינור:

זהו? בסדר?

יוחנן וייצמן:

הכי טוב שיכול להיות, ניתן לשקול בינוי מגורים בקומה זו, ואחרי זה נשארת הפסקה האחרונה.

דוד היימן:

פ' ו – מ'.

שרון דינור:

אני רוצה ברשותכם להוסיף משהו אחד לדבר הזה ככל, ככל ולא, ולא,

יוחנן וייצמן:

אין מכרזי היום, מה היא רוצה ממני? 27 לאוקטובר, 29 לאוקטובר.

איציק שוויקי:

שיעשה שם אלבום.

שרון דינור:

בסדר, זה רק בשביל, אני כתבתי את זה,

יוחנן וייצמן:

ככל ולא, זה שיעשו,

דוד היימן:

מגורים לא מגורים.

שרון דינור:

מגורים?

דוד היימן:

למעלה, למעלה, עוד למעלה.

שרון דינור:

זה אותו סעיף, בסדר? זה,

יוחנן וייצמן:

כל עוד לא תתווסף (לא ברור). תראי הבעיה שלי זה לא כי יותר נחשב הבניין הזה, זה כל הרחוב שמה יראה כזה מין,

חיים כהן:

זה מה שרציתי להגיד,

יוחנן וייצמן:

כמו אני יודע מה? כמו איזה רחוב בכביש בחיפה, אני לא יודע, על הכרמל, אני לא יודע,

איציק שוויקי:

שיהיה יפה.

שרון דינור:

אני אומרת שגם קירות תמך פה, אתה אמרת את חיפה, אני לא יודעת עד כמה אתם זה, תדעו שאני חיפאית, יש כמה קירות תמך שהם נראים מדהים, מדהים, אפשר לסדר את זה, אפשר לשפר את זה, זאת אומרת,

חיים כהן:

יש החלטה שעשו בהדר שמה, אני זוכר.

שרון דינור:

כן, אני התכוונתי, נכון, שמה יפה. טוב, לעניינינו, נעבור לתוכנית הבאה, עם משהו קטן ונחמד, הם גם לא באו לדיון, מקובל עליהם כל מה שביקשנו. יש פה תוכנית של פינוי בינוי בכלל לא עברה דרך, דרך המחלקה לשימור, זה ברור לגמרי למה היא לא עברה, היא נמצאת ברמות פולין, רגע, אני אכתוב את ה - ,

איציק שוויקי:

את יודעת החרדים הגיעו לשם בגלל הבינוי,

יוחנן וייצמן:

בגלל שזה זול,

איציק שוויקי:

לא, כי אף אחד לא רצה לגור, לא שזה זול, ואז העבירו את החרדים שם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ברגע שאף אחד לא רוצה לגור, זה נהיה זול, ואז חרדים, זה התהליך.

יוחנן וייצמן:

נכון,

דוד היימן:

חילוניים דתיים.

איציק שוויקי:

כן, לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה עדיין זול שם?

איציק שוויקי :

אני זוכר ברמות, מה קרה לך? שהבתים אף אחד לא רצה לגור בהם, כי הם היו משושים, היו מרפסות כאלה משושים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

יש,

איציק שוויקי :

ואז אמרו, החרדים, הנה עכשיו.

שרון דינור :

טוב, זה סיפור, אני לא יודעת כמה אתם מכירים אותו, אני חושבת שאין הרבה ירושלמים שלא מכירים את הסיפור.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אבל יש שמה, דווקא,

שרון דינור :

תגידו אפשר יהיה להעביר פה איזה משפט בלי זה?

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

בואו ננסה בכל זאת התנהגנו יפה עד עכשיו. זה לא משהו, גם שמעורר מחלוקת, יש פה בינוי שנבחר לאחד הבניינים הכי מוזרים בעולם. תכנן אותו אדריכל שיש לו שם עולמי צבי הקר, אדריכל שלדעתי נפטר שנה שעברה, או לפני שנתיים, שהוא בתקופה שבא לעשות אקספרימנטים, משרד הבינוי והשיכון, וניסו לבנות בנייה שהיא גם בנייה רוויה וצפופה, אבל גם לא טריוויאלית משעממת בלוקית רגילה, וניסו גם בגילה, אבל גם בשכונת רמות,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מה זה הכוורות האלה?

יוחנן וייצמן:

זה הכוורות?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

המעוינות?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה הנושא כעת.

חיים כהן:

ליפשיץ, ליפשיץ,

יוחנן וייצמן:

לא ליפשיץ.

חיים כהן:

הקוביות זה היה ליפשיץ.

יוחנן וייצמן:

קוביות היו ליפשיץ?

חיים כהן:

כן, כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, כן, זה היה ליפשיץ.

דוד היימן:

הוא בנה, אבל מי תכנן?

שרון דינור:

צבי הקר צבי הקר הוא אדריכל,

איציק שוויקי:

האקר, הקר.

שרון דינור:

הקר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הקר, לא האקר?

שרון דינור:

מה שאני יודעת,

איציק שוויקי:

הבן שלו, הקר (לא ברור),

שרון דינור:

אני לא יודעת אם יש קשר משפחתי אלינו, חברה שלי עבדה אצלו במשרד בברלין, אמרתי שהוא אדריכל שהוא מאוד מפורסם. הוא ניסה להציג פה איזה צורת מגורים חדשה, אני לא יודעת עד כמה רואים את זה פה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כוורת, כוורת.

שרון דינור:

שהיא נכשלה כישלון חרוץ, אוקי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

שרון דינור:

כישלון מפואר, אבל הסיפור הוא מעניין, והוא היה בכל המגזינים של אדריכלות בעולם, והבניינים של הכוורות, וההתייחסות לחברה כאל איזה שהוא סוג של כוורת, והגיאומטריה המיוחדת, בזה שאנשים לא יוכלו, לא לשים ארון, לא לתלות שם תמונה, כאילו,

יוחנן וייצמן:

להכניס אופניים יכלו שמה,

שרון דינור:

לא, כאילו זה באמת אנשים ריבעו את המעגל מה שנקרא, לאורך השנים, ובאמת לא הרבה מהצורה המקורית של הבניין כוורת האלה, הרבה מהם, לא הרבה מהם נשאר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לי זה נראה כמו הפגזה בעזה.

שרון דינור:

הניסוי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כאילו זה עבר איזה הפגזה.

שרון דינור:

הניסוי הוא נכשל, נכשל. אבל הוא הסיפור, הוא סיפור שצריך לשמור אותו, בגלל זה עכשיו שהוחלט להפקיד בוועדה המחוזית הריסה של הבניין הזה, ביקשנו יחד,

איציק שוויקי:

בניינים,

שרון דינור:

זה באמת בניינים, זה חלק ממתחם, זה לא כל המתחם, אגב הוא כנראה שיבואו עוד אחרים, ככל והוא יהיה מוצלח. אנחנו ביקשנו שפשוט תנאי למתן היתר, לפני שהורסים אותו יהיה תיעוד וסיפור הסיפור המיוחד הזה, זה סיפור שראוי לשמור אותו על איזה שהוא שיגעון של אדריכל שעשה פה איזה ניסוי חברתי, התוצאה שלו לא הייתה מוצלחת, יש לנו ניסויים שהצליחו הרבה יותר, הנה רואים קצת מהסוג של זה, אז גם לעשות,

יוחנן וייצמן:

חלק מהתוספות.

ציפי רון:

זה לא רק האדריכל, זה גם משרד השיכון.

איציק שוויקי:

אני שואל שאלה,

ציפי רון:

שנתן גם את האפשרות להתבטא משרד השיכון חשבו,

שרון דינור:

אין, היום לא עושים דברים כאלה,

ציפי רון:

חשבו שיש להם פתרון, לא, הם חשבו שיש להם פתרון טוב, להכניס הרבה מאוד אנשים (לא ברור) קטנה.

איציק שוויקי:

מי שעשה,

שרון דינור:

נכון, וגם שאפשר לשכפל, אפשר להוסיף עליה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני רק רוצה להוסיף לך משהו, שנייה,

יוחנן וייצמן:

תיק תיעוד זה בסדר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הייתי בעיר בהולנד, שנקראת ליליסטג, אני ממליצה לכל מי שחובב וזה, ושם ראש העיר, זאת עיר חדשה שבנו, הם נתנו כיד הדמיון רחבה לאנשים, ויש שם פרויקטים, ויש שם פרויקט אחד, ויש לי תמונה של זה, אני אזכור לך לשלוח לך את זה, שמאוד מזכיר את זה, ולדעתי הוא הושפע מאותנו, כי זה נבנה אחרי רמות פולין, אז שתדעי לך שיש עוד מקום בעולם, שבונים דברים מה זה משוגעים, ולא הגיוניים,

שרון דינור:

השאלה אם אנשים אוהבים לגור שם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ליליסטג, תזכרי את השם הזה.

איציק שוויקי:

אני רוצה אבל להגיד,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תקראי, תסתכלי.

איציק שוויקי:

אחד, זה מתחם גדול וזה שיכון זה, פינוי בינוי בונים שמה. הייתי חושב שצריך לשמר איזה מבנה קטן.

שרון דינור:

זה מה שרציתי להגיד,

איציק שוויקי:

ולעשות אותו בית מלון, כי בית מלון אפשר,

יוחנן וייצמן:

א', לא, לא, אני אסביר לך, כן, איציק, אתה צודק,

דוד היימן:

שום היתכנות.

יוחנן וייצמן:

אתה צודק, רק יש פה בעיה אחת, רק יש פה בעיה אחת.

חיים כהן:

לשמור אחד.

יוחנן וייצמן:

הפינוי בינוי פה הוא לא כלכלי, המדינה באה ונתנה פה קרקע משלימה,

שרון דינור:

הנה תסתכלו, פה רואים את זה מצוין.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת אף אחד לא ילך עם ה - ,

איציק שוויקי:

מה זה? כמה בונים?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

כמה בונים?

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג, אני יכול להיכנס,

שרון דינור:

320 ולבנות 1340.

חיים כהן:

זה שכונה חרדית,

איציק שוויקי:

כן,

חיים כהן:

צפופה,

איציק שוויקי:

נכון,

חיים כהן:

רבת ילדים, אין היתכנות בכלל לבתי מלון, אין זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא בית מלון, לשמור קובייה רק לזיכרון,

חיים כהן :

וגם כל ההסכמים שעשו פה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

בתוך המבנה,

חיים כהן :

זה גם כל, כל הסכם קטן זה על הקשקש.

איציק שוויקי :

כן,

חיים כהן :

כל דבר כזה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כמיצב.

שרון דינור :

אפשר אחד בשצ"פ אפילו,

חיים כהן :

אז תשימו שלט כמו שאת נוהגת לשים.

יוחנן וייצמן :

או את השצ"פ.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

השלט לא מספיק,

שרון דינור :

שנכנסים דרך,

חיים כהן:

הרי מה אנחנו צריכים לזכור, הפרויקט לא מוצלח? מה את רוצה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, היא צודקת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה (לא ברור).

חיים כהן:

הולילנד יש לך מה להגיד, ומה שהוא אומר על רמות,

ציפי רון:

זאת הייתה הבנייה בירושלים אחרי ששת הימים, שנייה איציק,

שרון דינור:

אני,

ציפי רון:

זאת הייתה הבנייה אחרי ששת הימים, בנו את השכונות, את כל השכונות, את ארמון הנציב, גילה, מה שאנחנו מכירים רמות, חיפשו פתרונות, אז ברמות לצד בני ביתך, וכל מיני אקספרימנטים מאוד, ניסיונות, וכן הלאה, וכן הלאה. וגם דאגנו לשמר שם שטחים פתוחים ערכיים במיוחד, ועתיקות. יש גם את הפרויקט הזה. עכשיו הפרויקט הזה הוא כל כך מיוחד, הוא כל כך מיוחד שמוכרחים, המתכנן יכול בתכנון שלו, יכול בתכנון, אם הוא מקבל הנחייה כזאת, לשמר איזה שהוא מודול של העניין, לא את כל הפרויקט,

חיים כהן:

אנחנו יכולים להמליץ,

ציפי רון:

לא את כל הפרויקט,

חיים כהן:

להציע להם הוא רוצה יסתדר לו.

ציפי רון:

שנייה חברים,

חיים כהן:

אבל לא,

ציפי רון:

שנייה, שנייה, זה כן, כי זה משהו מיוחד במינו, בקנה מידה עולמי, לטוב ולרע, ואנחנו,

חיים כהן:

לרע,

ציפי רון:

לא לנו למחוק אותו, לא, עכשיו אנחנו בעצם מוחקים אותו, אנחנו משאירים משהו, איזה שהיא שארית, שארית זכר לחורבן משהו שאפשר יהיה לראות, וגם על יד שילוט שמסביר את זה, אני חושבת שזה לטובת ירושלים, זה מעניין, זה חשוב, אני נגד למחוק את הכול, אני בעד לזכר לחורבן,

חיים כהן:

בסדר,

ציפי רון:

להחליט מה משמרים, אתגר לאדריכל, לא על חשבון הזכויות של האנשים, לא חשבון הזכויות שלהם, שיקבלו את כל מה שמגיע להם.

חיים כהן:

את יודעת שאצלנו בבית, כל בית שמים חלק,

ציפי רון:

זכר לחורבן, אני יודעת,

חיים כהן:

בגלל זה אנחנו עושים,

ציפי רון:

אז זה מה שאני אומרת, לכן אני עושה במטאפורה את הזכר לחורבן, לשמר משהו,

שרון דינור:

אני חושבת ש - , אני חושבת אפשר,

חיים כהן:

כהמלצה להציע לו את ההצעה הזאת, ולתת לו את האפשרות אם ניתן, אני חושב שזה ראוי. אבל
ללכת להטביע את זה, אני חושב שזה,

יוחנן וייצמן:

אני מציע כזה הצעה, אני ברוח מה שאמרתם, אני מציע להוסיף כעת את המילים האלה, ניתן יהיה,
שנייה אחת, אני נותן הצעה, תקשיבי לי שנייה,

ציפי רון:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

ניתן יהיה לשלב בשלב היתר הבנייה, אלמנטים שיזכירו את המבנים הקיימים,

ציפי רון:

לא, לא, אני לא חושבת שזה נכון,

יוחנן וייצמן:

דני,

ציפי רון:

וייצמן סליחה, וועדת השימור,

חיים כהן:

הוועדה (לא ברור).

ציפי רון:

אני מציעה נוסח אחר,

חיים כהן:

שאם יהיה ניתן לשמר חלק,

ציפי רון:

לא, לא,

חיים כהן:

לא יהיה, בסדר, אם יהיה,

ציפי רון:

זה ממש לא ככה, סליחה, סליחה, לא, לא. אני,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להגיד שאם יש גינה, עם קיר תמך,

ציפי רון:

רק שנייה, רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

אז הקיר תמך יהיה עם,

ציפי רון:

לא אם ניתן, ולא אם יוכלו, זה לא הציפורים והקפה אם ירצו יאכלו, לא ירצו לא יאכלו.

חיים כהן:

ציפי.

ציפי רון:

אני חושבת שוועדת השימור, אנחנו וועדת שימור,

חיים כהן:

כן,

ציפי רון:

יש לנו הערכה למה שקרה בירושלים, לטוב ולרע. אני חושבת שצריכה לצאת הנחייה לאדריכל, לא על חשבון הזכויות של בעלי הקרקע, ובעלי הדירות שם, אלא בתכנון נכון לשלב בפרויקט באחד הצדדים החיצוניים,

איציק שוויקי:

כציבור,

יוחנן וייצמן:

הגגות והיו מה כוורת?

איציק שוויקי:

לא, כציבור.

יוחנן וייצמן:

מה שכתבת זה טוב.

איציק שוויקי:

לא, כיצור, אתה מבין? כציבור.

יוחנן וייצמן:

עכשיו חוץ מזה במקום, עוד פעם, זה אחד. שתיים, במקום יש לתעד ולשמור, במקום המילים
ולשמור על, יש לתעד, הקטע יש לתעד. במקום המילים לשמור על, תכתבי את,

איציק שוויקי:

מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

לא לשמור על סיפור,

איציק שוויקי:

חיים, יכול להיות בית כנסת ציבורי,

חיים כהן:

היא כתבה,

יוחנן וייצמן:

בלי ולשמור, לתעד.

חיים כהן:

הנושא הציבורי, בשמחה רבה.

ציפי רון:

אני רוצה,

איציק שוויקי:

את הארון קודש,

ציפי רון:

למה לא?

דוד היימן:

בולט.

יוחנן וייצמן:

לא, זה יכול להיפרש כשמירה אדריכלית, לא, מקובל.

ציפי רון:

אני, אני,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה עברנו, רחוב הבא נמצאים?

ציפי רון:

עם הסתייגות רגע אחד,

יוחנן וייצמן:

כן, חושבים.

ציפי רון:

אני אהיה פה האדם הרע, ואני באה מהשימור, לא רק מהשימור, ומהוראת השימור ודברים אחרים, אלא גם הדרכה, וגם טיולים, וגם מביקורים, וגם מענף התיירות. יש לנו עניין, צריך להיות לנו עניין עיריית ירושלים גם, לשמר קטע מהעניין הזה. אני מדגישה לא על חשבון,

חיים כהן:

אבל כתוב,

ציפי רון:

הזכויות,

יוחנן וייצמן:

תסתכלי מה שכתוב,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב את יכולה לספר לנו כמה פעמים הדרכת קבוצות שם באזור?

חיים כהן:

ציפי, ציפי,

ציפי רון:

לא, לא, זה לא,

חיים כהן:

מה כתוב במסך? אל תסתכלי על הדף.

ציפי רון:

מה כתוב? בבקשה.

שרון דינור:

ניתן לשלב.

ציפי רון:

המילה ניתן.

חיים כהן:

ניתן, תסתכל על האדום, מה כתוב?

שרון דינור:

אני לא יכולה להגיד בשלב הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא שייך (לא ברור).

שרון דינור:

שלא בחנתי את זה,

חיים כהן:

מותר לשלב בעת מתן היתר בנייה, המודל,

ציפי רון:

במקום המילה ניתן,

חיים כהן:

בשטח הציבורי.

ציפי רון:

במקום המילה "ניתן" שהיא כללית ואמורפית,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

המלצה, המלצת הוועדה,

חיים כהן:

לא, אי-אפשר,

ציפי רון:

לעשות לאדריכלים, לאדריכלי התוכנית, לאדריכלי הפרויקט, למצוא דרך לשלב חלק מסוים,

יוחנן וייצמן:

זה מה שכתוב פה.

חיים כהן:

אבל זה מה שכתוב, נו מה?

ציפי רון:

לא ניתן, לא ניתן.

חיים כהן:

ניתן לשלב לעת מתן פרוגראמה המתאימה,

יוחנן וייצמן:

במקום המילה ניתן מומלץ.

חיים כהן:

בשטח הציבורי מהפרויקט כחלק,

יוחנן וייצמן:

במקום "ניתן" "מומלץ", זה יספק אותך? מומלץ, מה הבעיה?

שרון דינור:

זה החלטת הוועדה ברור שהיא מבקשת.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר קיבלנו.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

במקום ניתן מומלץ,

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

חיים כהן:

אוקי, ניצחת בתיק הזה, מה את רוצה?

יוחנן וייצמן:

יללה התיק הבא, חברת תהילים.

חיים כהן:

ניצחת, טוב.

איציק שוויקי:

אפשר לעשות משהו עם שצ"פ.

ציפי רון:

וכמובן שילוט וכל ה - ,

חיים כהן:

כן, ניצחון מוחלט קיבלת.

ציפי רון:

אם הייתי חושבת כמוד, הייתי רגועה, אבל,

חיים כהן:

טוב 3 נו.

שרון דינור:

רגע, שנייה,

ציפי רון:

מה לעשות?

איציק שוויקי:

לא, זה מאה שערים.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא מאה שערים, כן.

שרון דינור:

אני לא רואה את התאריך, זה העליון?

דוברת לא מזוהה:

12.

שרון דינור:

זה זה?

מורן בן זיו:

היא תיכנס בזום.

איציק שוויקי:

את יכולה להצביע עכשיו.

יוחנן וייצמן:

מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, אני רוצה לשאול משהו אחר, משהו של (לא ברור).

שרון דינור:

אתה יכול לסדר לי את הזום רגע?

יוחנן וייצמן:

חברת תהילים זה אחד מהרחובות הפנימיים של השוק?

שרון דינור:

כן, של השוק? לא,

יוחנן וייצמן:

של מאה שערים המקורית.

שרון דינור:

מאה שערים, כן. רחובות הקטנטנים האלה שהם, תמיד זה מפתיע אותי ש - , עוברים שם לפעמים רכב בין הכניסה כזה.

יוחנן וייצמן:

כן, יש כניסה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

גם יש מקומות באזור שמה שנוסעים גם בניגוד לתנועה.

יוחנן וייצמן:

וואו, הפתעת אותנו.

ציפי רון:

לא, לא, אני כל פעם נתקלת בזה בכיף, מה זה? זה עושה לי טוב. בתורה ישראל שמה, זה מאחורי. אתה יודע ליד מעדני גאולה וייצמן, אתה מכיר?

יוחנן וייצמן:

כן. אני לא אחד שקונה בחנות.

חיים כהן:

יש מוזמנים?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז מה אתם עושים?

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

שומעים אותנו בזום?

שרון דינור:

הם יציגו את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

חלב ולחם, כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה מוצר יקר, חלב ולחם.

יוחנן וייצמן:

כן, נכון.

חיים כהן:

שרון, תיאמו איתך את התיק הזה?

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא רואים אותך.

שרון דינור:

לא יודעת הם היו בקשר איתנו.

תמר חכמון:

שנייה, המצלמה שלי פתוחה, למה לא רואים?

דובר לא מזוהה:

אני לא יודע, אצלך שחור.

תמר חכמון:

אני גם לא רואה, הכול חשוך, אני אדליק אור.

דובר לא מזוהה:

אצלך שחור הכול.

תמר חכמון:

רק שנייה,

שרון דינור:

הבקשה היא ממש סבירה מבחינתי.

תמר חכמון:

אני לא יודעת למה,

שרון דינור:

לא הורדנו,

דובר לא מזוהה:

הנה.

תמר חכמון:

אתם רואים, שלום וברכה.

דובר לא מזוהה:

הנה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

המצגת פתוחה אצלנו, אני לא יודעת אם את רואה, אז אני אעביר אותה ברשותך, כי היא כבר פתוחה פה.

תמר חכמון:

כן, אני רואה מצוין, תודה.

שרון דינור:

את רוצה להתחיל? איציק, אפשר להתחיל?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

תודה, בבקשה. תמר, את מתחילה לדבר? להסביר? סליחה,

תמר חכמון:

כן, אני רואה את זה. אני חושבת שאני פשוט רואה פה את התיק תיעוד, ולא את ה - , מצגת.

שרון דינור:

רגע, זה זה. כן, רגע זהו, בואי נראה אם. כן.

תמר חכמון:

כן, אוקי, אז טוב זה בניין ברחוב חברת תהילים 11, זה בניין שהחזית שלו ברחוב חברת תהילים באמת חזית מיוחדת, ישבתי עם יהונתן צחור בזמנו על ה - , על המבנה, ועברנו ביחד על התיק תיעוד. וכל מה שבאמת יהונתן אמר, אני והוא הסכמנו עם זה, הגשנו תוכנית של תוספת שתי קומות, ותואמת למע"ר צפון, ויש שמה בהחלט מה לשמר, יש חזית מאוד יפה, החזית של רחוב חברת התהליכים היא מאוד יפה, ובאמת שימרנו אותה, ויש את ההדמיה בעמוד הראשון.

שרון דינור:

יש עוד משהו ש - ?

תמר חכמון:

החזית שמרחוב גם (לא ברור), שומעים אותי?

שרון דינור:

כן, כן, שומעים מצוין.

תמר חכמון:

כן, החזית מרחוב גם זו, ממש, היא ממש מזעזעת, כאילו אין מה היה לשמר בה, גם יהונתן הסכים איתי, יהונתן צחור, וזהו. וכן יש כאן פרטי שימור ודברים ש - , התיק תיעוד גברת סבן,

שרון דינור:

תמר, יש משהו בחוות דעת שלנו ש - , לא מקובל? שאת רוצה להעיר עליו?

תמר חכמון:

עברתי על החוות דעת, לא, לא הצלחתי להבין למה צריך לשמר את הגג רעפים, אבל כל שאר הדברים, אני מסכימה עם הכול.

שרון דינור:

הגג רעפים הוא, רוצים בדרך כלל ברמה של האותנטיות לשמור עליו, אפשר להשתמש, זה חומר שהוא, ברור ש - , ברור שלא בחומרים ש - , עברו איזה שהוא תהליך של התדרדרות, אבל בעיקרון זה אפילו מוזיל עלויות, אבל אנחנו נשאיר את זה לשימור כמו שאת מכירה את הגג.

תמר חכמון :

על זה הגג רעפים הוא, הוא פשוט על, הוא ישן מאוד, אני לא ראיתי מה לשמר בו, אבל אני אשמח שתדונו בזה.

שרון דינור :

בסדר, טוב.

חיים כהן :

הלאה.

שרון דינור :

תודה,

יוחנן וייצמן :

סעיף ג' ירד.

שרון דינור :

הורדנו.

תמר חכמון :

שאר הדברים, אני חושבת שהם נכונים, זה באמת צריך לשנות את, ההדמיה גם יצאה יפה.

שרון דינור :

תודה רבה,

חיים כהן :

רגע, רגע, מה השם של האדריכלית?

שרון דינור :

איך קוראים לך?

תמר חכמון :

תמר חכמון ושרה (לא ברור).

חיים כהן:

אני רוצה,

ציפי רון:

לראות מה שכתוב,

חיים כהן:

אני אגיד לך, לא תמיד,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני צוחקת, תהיה קצת עם חוש הומור.

חיים כהן:

לא תמיד, יש משרד מסוים, ומישהו אחר עולה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא,

חיים כהן:

אז אחר כך עכשיו מתחיל לדבר, ואז אומרים זה לא אני, זה ההוא.

תמר חכמון:

הבנתי,

חיים כהן:

אני יש לי קצת ניסיון בוועדה.

תמר חכמון:

אז זהו.

ציפי רון:

אז יש כמה.

תמר חכמון:

אז כרגע אתה מדבר עם תמר חכמון, ושרה זרביב.

חיים כהן:

מה היא אמרה עכשיו?

תמר חכמון:

שמעת את מה שרצית לשמוע.

חיים כהן:

לא, חברת וועדה אחרת לא שמעה. מה? מי את?

תמר חכמון:

אני תמר חכמון,

חיים כהן:

כן,

תמר חכמון:

אני מגישת הבקשה יחד עם שרה זרביב, שהיא האדריכלית.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה.

חיים כהן:

הבנת? אז דבר ראשון אני רוצה להגיד תודה רבה, ואני מעריך מאוד את התיאום שהיה מול המחלקה, זה חשוב מאוד זה מקל עלינו, ואת ראית שבגדול רוב הדברים, שמסוכמים מראש, וכשיש סעיף בעייתי, אז יש הבנה מהירה.

תמר חכמון:

כן, יהונתן היה מקסים ממש היה.

חיים כהן:

המצב הזה,

תמר חכמון:

ממש ליווה אותנו מה הכי נכון,

חיים כהן:

זהו, זה חשוב מאוד, (לא ברור) בזה, תודה רבה.

שרון דינור:

תודה רבה.

תמר חכמון:

כן, זה באמת חשוב היה, תודה רבה, אז זהו.

שרון דינור:

כן, אושר.

תמר חכמון:

כן.

יוחנן וייצמן:

את זה סיימנו, כן, מאה אחוז.

תמר חכמון:

תודה, תודה רבה. להתראות.

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש לנו זמן, בואו נעבור לבית יעקב,

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי:

רגע, בית יעקב זה בסוף.

שרון דינור:

בית יעקב זה רשימת שימור, אני רציתי לבקש משחר שעבד על זה, הוא עשה עבודה מדהימה.

יוחנן וייצמן:

אז דקה, אני אגיד לכם מה אני חושב, אני הסתובבתי שם די הרבה, אני הייתי רוצה באמת ללכת בניין לגופו, לדעתי אם היו באים היום כמו רמות פולין ואומרים בית יעקב, כל שכונת בית יעקב מצידי מהשוק ומערבה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

להעיק ולבנות מחדש, זה היה דבר מעולה. גרה שמה אוכלוסייה חלשה מאוד.

איציק שוויקי:

השכונה התשיעית של ירושלים, יש מצגת שם.

יוחנן וייצמן:

שכונה תשיעית של ירושלים, הבעיה,

איציק שוויקי:

יש מצגת,

יוחנן וייצמן:

נוצר פה מצב, צריכים להבין אותו, גרים שמה רוב, רוב התושבים שמה כרגע, בעלי הדירות עזבו. נמצאים שם עובדים זרים, זה אזור שנראה בלב העיר, נראה פינה נידחת, אני יודע, סלח לי, מגעיל.

איציק שוויקי:

עשיתי שם אירוע בזמנו, לפני כמה שנים,

יוחנן וייצמן:

אני באמת, אתה שואל אותי, כמו שחשבנו על רמות פולין, צריכים לפתוח את העיניים,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לקחת את שכונת בית יעקב, כל המפלס,

שרון דינור:

אני חושבת אם,

יוחנן וייצמן:

מיפו לאגריפס,

איציק שוויקי:

לא, אתה לא מוחק אותה.

יוחנן וייצמן:

ולחשוב עליו מחדש.

איציק שוויקי:

זה השכונה החיצונית של ירושלים ההיסטורית,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

שרון דינור:

לגמרי,

איציק שוויקי:

מהמאה ה – 19.

שרון דינור:

וייצמן, אני חושבת,

איציק שוויקי:

האחרונה, היא אחרונה כאילו,

יוחנן וייצמן:

נכון, כן,

איציק שוויקי:

היא הייתה בית יעקב,

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

איציק שוויקי:

תראה את המצגת שלי.

שרון דינור:

אני לא חשבת שיש פער ביניהם, כי,

יוחנן וייצמן:

אני גם לא חשבת, (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, אני אגיד מה אני חושבת על, איך לזה. כי אנחנו, עשינו, יצאנו לרשימת שימור הזאתי, בעקבות כל מיני החלטות שהיו פה, וקיבלנו באותו רוח, לא עשינו איזה משהו אחר. אם ה - , אם הדעה שלך היא לא נקודתית, היא 180 מעלות, אז אני מציעה שלא נדון על זה, שנוריד את זה מסדר היום. כי אין לי מה לדון איתך אחד אחד, אנחנו ניסינו לבחור את המקרים שבהם אנחנו חושבים שהם, כאילו התבססנו על כרטסת שימור שעשה אותה,

איציק שוויקי:

אבל (לא ברור) זה זמני.

שרון דינור:

יאיר אביגדורי, וצוות שסקר את האזור הזה.

יוחנן וייצמן:

6,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא צריך את כל השכונה,

שרון דינור:

לא צריך להרוס, לא,

יוחנן וייצמן:

אני הגזמתי, אמרתי להרוס את כל השכונה.

שרון דינור:

אני חושבת שאולי,

יוחנן וייצמן:

אמרתי השכונה הזאתי בשביל שירושלים תישאר ירושלים,

שרון דינור:

אם הייתי יודעת שיש פער, הייתי אומרת, בואו, בוא נוריד את זה נעשה דיון,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

כאילו אין,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך גם מה שאני נשבר לי, עוד שכונה, זה שוב, עליה אני לא חושב שצריכים להעיף אותה, אבן ישראל, אני לא מדבר על 5 או 6 קומות על בניין הברזל, אני מדבר כדוגמא גם השכונה הזאת, גם השכונה הזאתי,

שרון דינור:

אבן ישראל אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהיא לשימור, סליחה, להבדיל מבית יעקב, כי אבן ישראל עדיין יש בה את ה - , זה שכונה שלישית, ולא תשיעית כמו שאומר איציק, אבל אני אומר, יש לנו בעיה, אנחנו העירייה כעיר, אולי בגלל מבנים הישנים, ככה שמה, בעיקר, נמצאים שם בעיקר עובדים זרים,

איציק שוויקי:

אבל בוא נפתח את זה,

יוחנן וייצמן:

נהיה אזור של פחד ללכת בלילות.

שרון דינור:

אני, אני,

איציק שוויקי:

תשמע, זה כמו,

יוחנן וייצמן:

באבן ישראל, את מכירה משהו לא עובד זר?

איציק שוויקי:

גם בתל – אביב,

שרון דינור:

אבן ישראל, לא, חשבתי שאתה מדבר על בית יעקב.

יוחנן וייצמן:

עכשיו בית יעקב חצי עובדים, או שתי שליש עובדים זרים,

שרון דינור:

לא, אבל אבן ישראל היא הרבה יותר,

יוחנן וייצמן:

לא, בית יעקב,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה ממש בשוק.

יוחנן וייצמן:

יש, מערבה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש שם בורות המים, זה לא מדויק,

שרון דינור:

לא לפחד למעובדים זרים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה אין שמה עובדים זרים בכלל.

שרון דינור:

אני מכירה אנשים שגרים שם,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אין שם, באבן ישראל יש קצת עובדים זרים,

יוחנן וייצמן:

לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני אומרת לך אני מדריכה שם הרבה.

יוחנן וייצמן:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בבית יעקב מה שאתה רואה, אני רוצה להיות, אני מורת דרך, בתחביב עכשיו,

איציק שוויקי:

את (לא ברור).

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, אני כבר לא ממש עוסקת בזה.

איציק שוויקי:

במלחמה זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני גם במלחמה. אבל אני כן עושה ישראלי. אבל בית יעקב מה שאתה רואה שם הרבה, זה בשכירות, אני אהיה עדינה, אני לא רוצה להישמע, זה קהילות אתיופיות, זה לא סודנים, וזה לא עובדים זרים, זה באמת, והם גם פתחו שם ברים וחנויות, ויש שם קהילה שחיה, ממש על ה - , על האדג', על הקצה של בית יעקב מול חארת (לא ברור) כאילו שבט צדק, יש שם זה. באבן ישראל יש קצת עובדים זרים,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה הפסקה בדיון רגע, בסדר?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אבל זה לא נכון שיש,

יוחנן וייצמן :

בוא נצא להפסקה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

רגע, אני מדברת איתך, יש שם חרדים דווקא, משפחות חרדיות עברו לגור שם.

שרון דינור :

הפסקה בקשר לזה או זה כאילו? רגע, בואו תעצרו.

דובר לא מזוהה :

רפאל, אפשר לעצור שנייה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אין הקלטה.

יוחנן וייצמן :

אין חשק, את יודעת מה?

שרון דינור :

כן, עובר, המון תוכניות פה, והתוכניות האלה הם גם משמרות, וגם מוסיפות, ואני מרגישה שכן הצלחנו להגיע לתוצאה שהיא משביעה את רצון, כי דווקא הבניינים הגדולים האלה שהם לא הפיצקנים האלה של אבן ישראל, הם מבנים שאפשר להוסיף עליהם, טוב הקומת קרקע המסחרית, והאדריכלות הייחודית שלהם זה מה שעושים אותה,

יוחנן וייצמן :

נכון,

שרון דינור :

אבן שואבת,

יוחנן וייצמן :

נכון,

שרון דינור:

אחרת זה סתם עוד דרישות, אז,

ציפי רון:

יש שם קמרונות שצריך,

שרון דינור:

זה אזור באמת שהוא כאילו,

ציפי רון:

לשמור עליהם,

איציק שוויקי:

יש שם בתי (לא ברור).

שרון דינור:

סופר מיוחד, סופר מיוחד,

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

רוצה לצמצם את הדיון לבתי כנסת,

ציפי רון:

אין לזה תחליף, זה משהו שהוא חסר תחליף, אם הוא נהרס, אין, אין, וזה חלק, וזה פרק חשוב שלנו,

איציק שוויקי:

לדור הבא,

ציפי רון:

כמו שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

שומרים משהו לדור הבא.

ציפי רון:

זה תרומה לכלכלה, ולאיכות חיים של העיר.

יוחנן וייצמן:

אני רק אומר, אני הייתי אולי רוצה לעשות דיון יותר רחב, להביא עוד אנשים ו - , כי באמת, זה יש פה סוגיה שאני שומע פה את הדעות, ואני,

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני לא אומר שאני חולק עליהם,

שרון דינור:

אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

בשחור לבן,

שרון דינור:

אפשר לעשות, כמה זמן אתה רוצה? נעשה או בוועדה הבאה, או מתי שתגיד,

איציק שוויקי:

הוועדה הבאה,

שרון דינור:

לא, אולי לעשות דיון,

ציפי רון:

וייצמן, אני סופרת,

שרון דינור:

ישיבת עבודה,

ציפי רון:

אני אספר עוד פעם את הסיפור עם כחילה עם היד.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אני אספר עוד פעם את הסיפור עם כחילה עם היד, עליו השלום, לא שווה, לא שווה, לא שווה.

שרון דינור:

בסדר, זה יש אבולוציה בכל התחומים,

איציק שוויקי:

אתה מוריד את זה מסדר היום?

ציפי רון:

בסדר, אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני רציתי לדון בניין, בניין אבל לבקשת אדריכלית דינור, אני מוכן להיענות.

שרון דינור:

אז?

איציק שוויקי:

לא, לא, מקובל עלי מה שהצעת.

שרון דינור:

סבבה, טוב, סבבה. אז אנחנו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני רוצה רק להגיד בהקשר הזה,

יוחנן וייצמן:

אבל כן הייתי רוצה, אני שומע פה דעות הפוכות ממני, ואני הפוך, אני אוהב לשמוע אותם, זאת אומרת אני,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

וייצמן, כבר שם היום, בדופן של בית יעקב, בנו את בתי סיידוף,

יוחנן וייצמן :

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

את כל השיפוץ הזה, זאת אומרת כבר יהיה שם 12 ו-13, ו-17,

איציק שוויקי :

כל הזכויות עד גבול המגרש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה לא משהו חדש, זה ממש בדופן של השכונה.

איציק שוויקי :

גם,

ציפי רון :

פעם הגיעה אלינו תוכנית,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה ממש זה,

ציפי רון :

שאת עולה,

יוחנן וייצמן :

כל הזכויות עברו פה אחד,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה לא שזה, שאתה מציע משהו חריג.

יוחנן וייצמן:

שכונה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אפשר היה,

יוחנן וייצמן:

בלב העיר, ובמע"ר נהפכה לשכונת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בין עוני לפשע, אני לא רוצה להדיד הרלם,

ציפי רון:

זה דבר שהוא, שהוא הפיך.

איציק שוויקי:

ובתי סיידוף לא היו ככה?

ציפי רון:

זה דבר שהוא הפיך.

איציק שוויקי:

רגע, ובתי סיידוף לא היו ככה?

יוחנן וייצמן:

בואו, אם נחזור לאבן ישראל,

איציק שוויקי:

בית סיידוף בתור ילד, לא זוכר?

יוחנן וייצמן:

אני כבר הייתי שמה בלי סוף אלימות.

איציק שוויקי:

לא, לא, בבתי סיידוף, לא ראית את זה?

יוחנן וייצמן:

היו שמה,

ציפי רון:

בגילה גם יש,

יוחנן וייצמן:

בקבוקים שבורים, לכי הרגע, סליחה, גועל נפש.

איציק שוויקי:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

וזה היה לא (לא ברור).

ציפי רון:

אבל זה יכול להיות מטופל.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

זה יכול להיות מטופל.

איציק שוויקי:

בתי סיידוף, ילד באזור שלך,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

איציק שוויקי:

של ברש"י, בתי סיידוף לא היו גם זה, כאלו?

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

נכון? ותראה איך היום, אתה לא יכול להיכנס,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

איציק שוויקי:

כי אפילו יש שער,

יוחנן וייצמן:

לא, שער,

ציפי רון:

הגיע אלינו פה,

איציק שוויקי:

לא חשוב, היה שער.

ציפי רון:

פעם הגיע אלינו פה לוועדה תוכנית על אחד הבניינים שם מישהו, שרצה להוסיף בנייה וכן הלאה, והיה לו במרתף ובקומת הקרקע קמרונות שהוא רצה, אמרתי לו - תשמע, יש לך נכס, תעשה פה מסעדה, תעשה פה (לא ברור) תעשה, אל, אל תהרוס את זה. וככה היה. ולא שינה, למה צריך,

איציק שוויקי:

טוב.

ציפי רון:

לזלזל בזה?

יוחנן וייצמן:

כל ההיסטוריה מחדש. יש שתי תיקים (לא ברור). כי רצו קוורום.

איציק שוויקי:

טוב, בוא נגמור את שני הדברים,

יוחנן וייצמן:

זה היסטוריה שלום. טוב, יש פה באמת נושא ש - . רוצה לבוא איתי פעם לסיור באבן ישראל, גם לבית יעקב.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני אשמח, אני אוהבת להדריך שמה, אני למדתי, אני עשיתי אפילו חיים כשאלה,

יוחנן וייצמן:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

על הרב שבנה את בית הכנסת האשכנזי זה משהו משה,

יוחנן וייצמן:

בוא, לא, לא, את מדברת על אבן ישראל הרבתי, אני מדבר על אבן ישראל 53 המגרשים, לא רבתי. רבתי לא מעניין אותי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אין רבתי,

איציק שוויקי:

אין רבתי,

יוחנן וייצמן:

לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש רק 53, וזה המילה אבן,

יוחנן וייצמן:

לא, נכון, את מדברת על בית היתומים הספרדי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה כלול, זה בפינה.

יוחנן וייצמן:

זה לא כלול.

איציק שוויקי:

לא, לא כלול,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה לא כלול,

איציק שוויקי:

זה לא כלול.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אבל זה בפינה הצפון,

יוחנן וייצמן:

גם רחוב אבן ישראל לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

המערבית שלה זה, אתה מבין זה, זה שכונת חצר,

איציק שוויקי:

זה לא כלול,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

שבדופן של מרכז כלל,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש גם את הבית כנסת שגרר.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא קשור לאבן ישראל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, זה לא קשור, זה, זה על קרקע שנקנתה ע"י שאול (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אושר שם היום 30 קומות,

שרון דינור:

איך קוראים לו?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

דוד,

איציק שוויקי:

נו הבוכרי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בורוכו,

איציק שוויקי:

לא, בורוכו, זה שבית היתומים הספרדי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

שאולוף, לא?

דוד היימן:

(לא ברור) היום מנהל את זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן.

דוד היימן :

הבוכרי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הוא קנה את זה, ובנה שם בקצה.

איציק שוויקי :

הוא לא קנה, עכשיו רוצים לבנות מגדל שם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ובקומה השנייה יש בית כנסת מדהים, ואף אחד לא ייתן לך לגעת בו, זה של האצ"ל,

איציק שוויקי :

זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה של אריה לוין ובנג'י,

איציק שוויקי :

לא, זה לא זה בכלל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, אנחנו סתם מדברים על זה,

איציק שוויקי :

בונים מגדל שם,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

להיפך, את השכונה הזאת, זה הדבר האחרון שצריך להציע,

איציק שוויקי :

לא, בונים שם מגדל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הייתי לוקחת תקציב עירוני והופכת את זה לאיזה פנינה בלב העיר.

יוחנן וייצמן :

נכון, נכון,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כבר עשו משהו עם תמונה,

יוחנן וייצמן :

עשו שם משהו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

עם האמפי וזה,

יוחנן וייצמן :

עם הבריכה הזאתי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן, עשו, אבל בבתים לא נגעו, עדיין יש שם טאנק, כאילו פח.

איציק שוויקי :

ברגע שהמגדלים, חיים,

שרון דינור :

הפח המגלון הזה, הוא חלק מה - ,

יוחנן וייצמן :

זה מגיע לוועדה הבאה.

איציק שוויקי :

יוחנן, ברגע,

יוחנן וייצמן :

יהיה לדיון פה בוועדה הבאה.

איציק שוויקי:

ברגע שהמגדלים יהיו, העשירים יגיעו למגדלים, הכול ילך, תזכור מה שאני אומר לך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הוא חשב (לא ברור).

איציק שוויקי:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

של ארקדי שהייתה מסעדה הכי טובה בארץ, וזה הפך להיות האזור הכי מתוייר כמעט בירושלים,

איציק שוויקי:

כן, הבעיה שארקדי, את יודעת למה? ככי בנו שם מאחורה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הוא הלך לעין כרם פשוט,

איציק שוויקי:

לא, לא, למה? למה הם הלכו? כי בנו שם, את התוספת של ה - , של השתי קומות, מעל הבית. הבית לא היה לשימור, ואנחנו ביקשנו שישאירו את החזית לשימור,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, אבל הסיבה שהוא עזב, זה משהו אחר.

שרון דינור:

אני, אם עוברים לתיק הבא, יש לי איזה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

התיק הבא הוא ב – 10:30, אני רציתי להגיד כמה,

יוחנן וייצמן:

בוא נכין את עצמנו, בסדר, חברים, בואו, עוברים נושא, חברים, תודה דוד, תודה.

שרון דינור :

התיק הבא הוא תיק נורא מעניין,

יוחנן וייצמן :

רחוב הארזים, תכני,

שרון דינור :

כן, אבל אני רוצה לספר לכם, גם עלה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הוועדה הכי מעניינת, מה את רוצה?

יוחנן וייצמן :

נכון,

שרון דינור :

אני,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

באמת, הוועדה הכי מעניינת, במדינה הזאת.

יוחנן וייצמן :

נכון.

איציק שוויקי :

מי שלא מכיר, את מי שאוהב את הארץ, מי שלא.

שרון דינור :

רגע רציתי להגיד לכם כזה דבר, קודם כל הארזים 4, יש בו, יש בו משהו שהוא, הוא מזכיר לי,

איציק שוויקי :

בארזים,

שרון דינור :

את הפרויקט הקודם שהיה לנו היום של בית הכרם, למה? יש פה שני בתים בתוך החלקה, שהיא לא קו ראשון לרק"ל היא קו שני לרק"ל, אני לא רוצה להיכנס לזה בכלל. ששניהם מסומנים בשימור של בית הכרם, אוקי, אבל אחד מהם, אני גם הייתי כמובן אני, ככלל אני משתדלת לצאת כמעט לכל הפרויקטים, שני הבניינים מסומנים לשימור, אני לא יודעת אם אתם רואים פה את הזה, הם מסומנים ב – 16000, הבניין האחורי הוא בניין חדש, הוא משנות ה – 70, 80,

משה גורא:

אז איך הוא נכנס לשימור?

שרון דינור:

אז התקשרתי לגיורא סולר, ואמרתי לו - למה הוא ברשימת שימור? הוא לא הצליח לתת לי תשובה, והוא לא הסכים איתי,

יוחנן וייצמן:

זה קרה ב – 16000,

שרון דינור:

אני, אני לא הצלחתי להבין,

איציק שוויקי:

זה ה – 16000,

ציפי רון:

אנחנו הלכנו ברגל,

איציק שוויקי:

לא, 16000,

ציפי רון:

בשכונה,

איציק שוויקי:

הלכנו ברגל, אבל זה לא,

ציפי רון:

הלכנו ברגל את בית הכרם,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

ואת,

איציק שוויקי:

כל בית,

ציפי רון:

את יפה נוף הלכנו ברגל רחוב רחוב,

איציק שוויקי:

אבל לא הכניסו אותו,

שרון דינור:

אז אני, אני מספרת לכם שהבניין הקדמי הוא בניין היסטורי, הבניין האחורי אולי היה בו בעבר בניין היסטורי, אין לו זכר, הוא מבחינתי לא רלוונטי לסיפור שלנו. עכשיו הבקשה החדשה היא בקשה של בניין פה, שהורס את הבניין האחורי, עוד פעם באישור שלנו, שומר את הבניין הקדמי, והיא עולה בקומות וכו', וכו'. הם הגיעו אלי אתמול האדריכלים, בגלל שהם, שזה הליך תקין ונורמאלי, אחרי שהם ראו את החוות דעת, אמרו אנחנו רוצים לתאם איתך שני נושאים. שתי ההערות שנתתי פה לבקשה שלהם, אחת, ההיצמדות מאחורה פה לחזית האחורית, רציתי שהם ייקחו מרווח עם הבנייה שלהם, והם שכנעו אותי, שזה לא נורא להיצמד אלי, אפילו יכול להיות שעוזר לנושא של השימור, וזה לא נראה לי מספיק קריטי, החזית האחורית פה היא לא חזית איכותית, יפיפיה, זה חזית משנית, אף אחד לא רואה אותה, בסך הכול הם מציעים לשמור עליה, פשוט להתחבר אליה עם הרחבה, אז זה נראה לי בסדר היום. הדבר, הסוגיה השנייה שעולה פה, זה הסוגיה של,

חיים כהן:

גם אני הייתי ב - , בדיון.

שרון דינור:

הסוגיה השנייה היא סוגיה של זיז, אני חשבתי שהזיז מעל הבניין לשימור הוא לא ראוי, אבל אחרי שהם היו אצלי,

איציק שוויקי:

יש שם שלט מורשת. נכון?

שרון דינור:

אני רוצה לנסות להראות לכם, אחרי שהם היו אצלי, אני חשבתי יש מקום לאפשר את הזיז הזה, אבל בתנאי שהוא ייתן טיפה יותר ספייס, כאילו שהוא יהיה, יעלה לקומה לפני זה, זאת אומרת שהזיז יתחיל לא דבור לבניין לשימור, ואז אפשר גם להשתמש בגג. אבל תוך כדי שהם היו אצלי, אני חשבתי על משהו שהוא, אני חושבת שהוועדה תסכים איתי, שאני לא מבינה איך פספסתי אותו, שהבניין הזה, הוא מושלם לגן ילדים, אוקי, והם מציעים שם וילה. אז בואו תציעו שם גן ילדים, יש לו חצר קטנה, הוא הבפנים שלו הוא לא פנים לשימור,

איציק שוויקי:

כל זה לעירייה כאילו? הפקעה?

שרון דינור:

כן, עכשיו הוא מציע שם כל כך הרבה דברים, כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

למה זה?

דוד היימן:

יש חצר בשביל זה? יש להם חצר מספיק גדולה בשביל זה?

שרון דינור:

יש לי חצר, זה מה שאני אומרת, זה מושלם הדבר הזה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רגע, רגע, וחניות להורים שמביאים את הילדים?

שרון דינור:

חבר'ה זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הכול לשאול, בטיחות לילדים, כאילו צריך לשאול,

שרון דינור:

יש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כי אני יודעת לפי מה שאני רואה זה בפינה.

שרון דינור :

יש הכול,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מאוד בעייתי.

שרון דינור :

הוא לא בעייתי בכלל. וזה שיש שמה גן ילדים, זה הדבר הכי נכון לשכונה, שהיא שכונה שיש בה מלא ילדים והיא צעירה.

ציפי רון :

אבל השאלה אם הם צריכים, (לא ברור).

שרון דינור :

אני לא מבינה מה נסגר אתכם, אני מבקשת לקחת שטח שהוא לשימור, ולהפוך אותו לציבורי, בוועדה לשימור, זה צריך להגיד - ברור שכן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ברור שכן, אני רק אומרת לך,

שרון דינור :

ברור.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מנסה לחזות איתך מה יהיו ההתנגדויות לזה,

שרון דינור :

שיתנגדו, מה זה סליחה, הם מציעים פה 7000 אחוזי בנייה, זה הכי,

דובר לא מזוהה :

אז למה דווקא גן?

שרון דינור:

אז כן, אני חושבת בגלל שיש לו חצר, בגלל המיקום שלו על ציר רכבת קלה.

איציק שוויקי:

אני מאשר את זה,

שרון דינור:

זה מושלם, רוצים להגיד משהו אחר גם, אבל בכל מקרה אני, אני חושבת שזה חייב להיות ציבורי,

איציק שוויקי:

היה צריך לעשות מזמן.

שרון דינור:

וזה יכול להיות,

איציק שוויקי:

היינו עושים את זה, הפקעות לטובת הציבור.

שרון דינור:

רגע, למה? אני רציתי לפתוח את ה - ,

איציק שוויקי:

והכול בגלל, האיד קוראים לו? דני.

יוחנן וייצמן:

אני בעד הפקעות.

איציק שוויקי:

אמי ארבל, לא, אמי ארבל.

שרון דינור:

הוא,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לומר את דעתי, רוחבית בנושא הזה.

איציק שוויקי:

צריך להפקיע.

יוחנן וייצמן:

אני בעד הפקעות וכמה שיותר.

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

ואני נגד שייקחו הפקעות ממבנים לשימור,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

להבדיל מאדריכלית דינור,

איציק שוויקי:

זכויות,

שרון דינור:

מבנה לשימור,

איציק שוויקי:

מקבלים זכויות, הם מקבלים זכויות,

יוחנן וייצמן:

לא, מחר האחזקה שלו היא יקרה,

איציק שוויקי:

לא, העירייה, העירייה,

שרון דינור:

סליחה, זה בניין נורא פשוט, הוא לא בניין עם קמרונות, הוא בניין שבעיקר החזית שלו לשימור,

איציק שוויקי:

זה שני חדרים,

שרון דינור:

יש לו חצר,

איציק שוויקי:

גן ילדים,

שרון דינור:

אין שום בעיה,

יוחנן וייצמן:

אני רואה איך העירייה מחזיקה בניינים לשימור, את הבניינים, סליחה, את הבניינים לשימור פה,

שרון דינור:

היא מחזיקה,

יוחנן וייצמן:

אז שמים עליהם שטיחים בשביל שזה,

שרון דינור:

אז א', הם יכולים לשים פה, הם יכולים לשים פה שטיח, אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני אומרת שהבניין הזה,

איציק שוויקי:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, העירייה היא האחרונה,

איציק שוויקי:

המדיניות צריכה להיות,

שרון דינור:

בעיני מושלם לנושא הזה, אבל אם לא,

יוחנן וייצמן:

צריכים אולי לשבת על זה שוב, לעשות איזה,

שרון דינור:

אין,

יוחנן וייצמן:

סמינר לנושא,

שרון דינור:

אין, אין,

יוחנן וייצמן:

דעתי האישית, הדבר האחרון שעיריית ירושלים צריכה זה, בתור, אני אומר,

איציק שוויקי:

אני מסביר לך את זה,

יוחנן וייצמן:

בתור וועדה מקומית, זה בעלות המבנים לשימור,

איציק שוויקי:

אני אגיד לך, אני אגיד לך משהו,

שרון דינור:

אין פה עלויות אחזקה, וגם עלויות אחזקה, סליחה של השטח שיש פה, של המבנים לשימור בכיכר ספרא, לא עולה מילימטר יותר משטח אחזקה של שאר המבנים פה, וכן זה מקרה שהוא לא מורכב,

איציק שוויקי:

הנה, למה, למה הרסו את בית 13?

שרון דינור:

ואפשר לסגור אותו,

איציק שוויקי:

למה שיפצו אותו העירייה? זה בניין לשימור, עובדה, העירייה שיפצה אותו.

יוחנן וייצמן:

כמה זה עלה?

איציק שוויקי:

זה לא נכון, ברגע שהעירייה מתחילה לשפץ משהו, היא משפצת אותו. עכשיו אני יכול להגיד לך משהו,

שרון דינור:

הנה זה מה ש - , (לא ברור),

איציק שוויקי:

החוכמה היא,

שרון דינור:

צריך יותר,

איציק שוויקי:

שהשטח יהיה אצלך, אחר כך האלוהים גדול. עכשיו אני אגיד לך ככה, אותו דבר עם שנלר, שנלר העירייה אשמה שלא הקצתה אותם, זה לא שלא נכון, הבתים שם עומדים בגלל שהעירייה, אבל זה שהעירייה קיבלה,

יוחנן וייצמן:

כי אף אחד לא רוצה את זה,

איציק שוויקי:

באמת אני אגיד לך ש - ,

ציפי רון:

על מה אתה מדבר?

איציק שוויקי:

את הבית של הזה, הם רוצים והם לא נותנים, ההוא רוצים אותו לבית כנסת, את ה - ,

ציפי רון:

על מה מדברים? על מה מדברים?

יוחנן וייצמן:

על המבנים בשנלר.

איציק שוויקי:

אני אגיד לך שכן רוצים אותו, והשכונה מתנגדת, העירייה רוצה לעשות שמה את המתנ"ס, למה לא בונים את המתנ"ס? כי השכנים רוצים בית כנסת,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אספר לך שמה, שמה יש כסף למטלת יום,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה ההבדל היחיד, יחיה ההבדל הגדול, ושאר המבנים שאין עליהם כסף, אז לא, פתאום, רגע, שמה העירייה רצתה את הבניין הזה? הבניין הזה היה אמור להיות בית כנסת, למה העירייה רצתה?

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

הבנייה של מעון,

איציק שוויקי:

לא, יש שם בית כנסת זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, יש תב"ע, שאומרת שזה בית כנסת, למה העירייה היא שלחה וחמדה את זה, והיא מבקשת את זה?

איציק שוויקי:

כי זה בניין גדול.

יוחנן וייצמן:

לא, כי יש כסף ל - , כי יש,

איציק שוויקי:

לא, הכסף הזה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, מה קרה לך? אני הייתי,

יוחנן וייצמן:

זה הסיבה היחידה, באמת,

איציק שוויקי:

לא, כי, לא, כי זה לא נכון מה שאתה אומר, כי אני הייתי בדיונים, והתנגדתי גם לסיפור הזה שהקצו את האדמה, היו צריכים להקצות את האדמה עם היזם, מטלת יזם מהתחלה.

איציק שוויקי:

אתה מדבר על לפני 30 שנה,

איציק שוויקי:

כן, לא 30 שנה, 20 שנה, 21 שנה.

יוחנן וייצמן:

25.

איציק שוויקי:

אבל אתה יודע מה? הבתים האלו, למשל הבית שלו, רוצים אותו, אלה שבונים את המוזיאון של שנלר, למה אתה לא מקצה אותו?

יוחנן וייצמן:

אולי תספר לי מה, אלה שבונים את המוזיאון של שנלר, חבל שאנחנו, אתה יודע מה? מוקלטים, גמרו את הבניין, תספר לי מה קורה שמה? אולי תעדכן אותי, יש להם כסף לסיים את מה השאלה? הם הבטיחו?

שרון דינור:

וייצמן, במקרה הזה,

יוחנן וייצמן:

אין להם, גם הבניין,

איציק שוויקי:

קיבלו, קיבלו כמה מיליונים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

קיבלו 10 מיליון, כמה זה הולך לעלות להם?

איציק שוויקי:

100 מיליון.

יוחנן וייצמן:

לפני 8 שנים הם קיבלו הקצאה, הם לא גמרו את זה, למה?

איציק שוויקי:

אני אגיד לך למה לא, כי לא היה להם כסף, ואני הייתי בתהליך, ומה שקרה,

יוחנן וייצמן:

זה לא עובד, נו.

איציק שוויקי:

היה להם, תקשיב, היה להם 40 מיליון שקל,

שרון דינור:

זה לא שנלך,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, עברנו נושא.

ציפי רון:

יש להם,

יוחנן וייצמן:

עברנו נושא,

איציק שוויקי:

אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

הסוגיה היא נורא רוחבית,

איציק שוויקי:

אתה יודע שנהרג הנכד שלהם?

שרון דינור:

היא צריכה להיבחן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

איציק שוויקי:

אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

בלבנון, כן,

איציק שוויקי:

ואני לא האמנתי, הוא היה בסיירת מטכ"ל, סיירת גולני. אתה יודע? הם אנטי – ציונים.

יוחנן וייצמן:

רחוב הלל.

איציק שוויקי:

הנכד שלו,

שרון דינור:

ההפרשה לצורכי ציבור,

איציק שוויקי:

אני הייתי אצלו ב - , ישיבה,

שרון דינור:

צריך להתעקש על זה, שהזה,

איציק שוויקי:

אתה שומע? וייצמן,

שרון דינור:

תהיה (לא ברור). הם לא מצייים אחר. רגע, והם מציעים הם ההפרשה במקום אחר, כאילו בפרויקט
אחר שלא קשור לזה, פה יש לנו מקום אידיאלי,

איציק שוויקי:

אני מאשר,

שרון דינור:

מעל רכבת קלה, גן ילדים משהו אחר, ספרייה, חוג קרמיקה, חוג למבוגרים, לא יודעת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ספרייה וגן ילדים,

שרון דינור:

על גג בניין שיכול להיות לו גם הגג שלו אפשר להשתמש בו, הוא מושלם, אין לו עלויות שימור
גבוהות, אני אומרת לכם באחריות.

משה גורא:

כמה מטר הוא?

שרון דינור:

כתוב לי פה, זה 130 לדעתך,

ציפי רון:

גן חב"ד, גן חב"ד.

שרון דינור:

משהו קטן, זה כאילו,

איציק שוויקי:

זה גן ילדים,

שרון דינור:

זה יכול להיות פשוט,

איציק שוויקי:

הקצאה,

שרון דינור:

אחלה בוננזה, וזה גם אני חייבת להגיד שזה WIN WIN, כי יש פה פרויקט מאוד משמעותי, באזור
נורא נורא יקר, ולתת פה את ההפרשה,

איציק שוויקי:

אין לי בעיה,

שרון דינור:

ובאמת, גם אם אתה שם את כל העלויות השימור עליהם בהסכמה, זה ממש ממש משתלם לו, כאילו
הוא לא צריך להוריד,

איציק שוויקי:

והוא מוכן לזה?

שרון דינור:

לא, הוא לא מוכן לזה, עוד לא שאלתי אותו, לא יודעת, אני אומרת ממתי אנחנו עושים דברים
בהסכמה? בוא הנה זה עיריית ירושלים. כאילו,

איציק שוויקי:

הוא לא מוכן.

שרון דינור:

אתה רוצה, אתה צריך את השטח הציבורי אתה מבקש אותו, בלי שהוא משביח בצורה כזאתי זה ההזדמנות.

איציק שוויקי:

אני בעד.

שרון דינור:

אין זה,

איציק שוויקי:

תמיד הייתי בעד.

שרון דינור:

טוב, אם אתם רוצים להכניס את ה - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר.

שרון דינור:

את החברים.

יוחנן וייצמן:

הגיע הזמן שלהם? תכניסי אותם.

דוד היימן:

הם פה, הם פה.

ציפי רון:

ביררתי עם מישהו במחלקת גנים וכאלה, (לא ברור) שם בכלל משהו?

שרון דינור:

לא, לא ביררתי, אבל אני יכולה להגיד לך שהם צריכים, אני לא מכירה שהם אומרים - לא, לא צריך.

ציפי רון:

יכול להיות שיש שמה, יש שמה את בית הכרם,

שרון דינור:

בסדר, בוא לא נקבע פה, אבל, אבל נגיד שזה יהיה הפוך. שלום.

עמוס דר:

שלום, שלום.

ציפי רון:

יש שם מתנ"ס.

איציק שוויקי:

לא, זה לא האזור הזה.

ציפי רון:

מתנ"ס זיו.

איציק שוויקי:

זה לא האזור הזה.

שרון דינור:

אנשים הגיעו לפה.

עמוס דר:

כן. הבאנו את כל המשרד.

שרון דינור:

מה אתם רוצים שאני אפתח קודם כל? סקר עצים? תיעוד, סקר?

עמוס דר:

לא, קודם כל תפתחי את המצגת, זה,

שרון דינור:

זה מה שאני שואלת, זה,

עמוס דר:

המצגת, זה לא המצגת. לא, אנחנו גם שלחנו מצגת.

שרון דינור:

חומר (לא ברור) חדשה, זה מה שקיבלתי.

מורן בן זיו:

לא, לא, רגע דקה.

שרון דינור:

יש משהו?

מורן בן זיו:

רגע, שנייה,

עמוס דר:

מה? חומר מעורך הבקשה זה ביקשתם שיהיה את התיק תיעוד, ואת הסקר עצים, וגם הבאנו את התיק תיעוד השכונתי.

שרון דינור:

מתי שלחתם את המצגת?

דובר לא מזוהה:

ביחד,

עמוס דר:

ביחד פשוט זה הגיע בגימבו מייל, והמצגת זה נשלח במייל.

שרון דינור:

זה לא, לא פה? לאף אחד אין?

עמוס דר:

לא, לא.

מורן בן זיו:

שנייה, רגע,

ציפי רון:

יש גם את הארזים.

דובר לא מזוהה:

רק השם בבקשה בינתיים?

עמוס דר:

עמוס דר.

דובר לא מזוהה:

עמוס מה?

עמוס דר:

דר. ושעיה אולי, שעיה רוט אדריכל שימור, תרשום אותן, הן נציגות של היזם.

דובר לא מזוהה:

מה השם?

יוחנן וייצמן:

השאלה אם לפרוטוקול או לתמליל?

דובר לא מזוהה:

מי שידבר יגיד את השם שלו לפרוטוקול,

יוחנן וייצמן:

מי שידבר לתמליל.

עמוס דר:

כאילו זה כנראה זה, אם מקסימום היא תעזור לי.

יוחנן וייצמן:

תכתוב את כל הנוכחים לפרוטוקול אם זה (לא ברור), הוא אותו מעניין תמליל.

עמוס דר:

לא, בסדר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הכול יסתדר.

עמוס דר:

מעולה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

עשיתי את זה ממש וביקשתי כללי, בקושי הצעת, עבד יפה.

עמוס דר:

טוב.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

וחלק.

עמוס דר:

זהו, אמרנו נשתדל לקצר, אבל אם יהיה עוד דברים אז יש את שרון, כן, נכון, רואים במסופים.

שרון דינור:

טוב, אנחנו מתחילים את הדיון? ציפי, אנחנו יכולים להתחיל?

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן,

שרון דינור:

אנחנו בארזים 4 תוכנית תב"ע 1312867, אדריכל עמוס ומורן.

ציפי רון:

בצדק,

שרון דינור:

אדריכלים עמוס ומורן.

עמוס דר:

לא זוכר של מי זה, אפשר לבדוק, זה לא משנה. אוקי, אז, אז קודם כל אנחנו נמצאים ברחוב הארזים 4, זה בסמוך לכיכר דניה, רואים את כאן את כיכר דניה, זה ציר רק"ל, כאן זה קופת חולים כללית, מי שמכיר, המבנה המסחרי/מגורים הזה, בעצם על כיכר דניה, עם החנייה הזאת. הבוביס עם המבורגר. עכשיו בנק דיסקונט לשעבר. פה יש, זה ארזים 6, זה פרויקט, אני חושב שהוא כבר אושר, בטח הוא הופקד, והולך להיות מאושר כבר לפינוי בינוי עם בינוי בגובה של 8 עד 12 קומות. ומאחורינו זה המשוררת רחל, ופה יש פרויקט של, פעם היה חברת חשמל, 15 קומות, וארזים המשיך ל – 24 וכן הלאה. בעצם על רחוב ארזים יש לנו מבנה שזה מבנה היסטורי מלפני קום המדינה, מבנה לשימור שנגיד, שעיה גם יוכל להרחיב עליו, נראה חלקים מתיק התייעוד, אני חושב הוא משנות ה – 30 או משהו כזה, של המאה שעברה, עם כל מיני שינויים קטנים, אבל באמת לא כל כך הרבה שינויים, ומאחורה יש מבנה שאנחנו מייעדים אותו להריסה שהוא נבנה ב – 1987, לפחות ההיתר שלו מ – 1987, זה בעצם מבנה נוסף שנבנה בחלקה, חדש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

86.

עמוס דר:

בסדר, כן, זה לא עקרוני.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

סתם אני, זאת ששמה לב לפרטים הקטנים.

עמוס דר:

זה ה - , זה המבנה לשימור, שהוא באמת זאת החזית הראשית שלו, החזית הדרומית לרחוב הארזים, רואים יש פה שער עם כניסה, וצד ימין הוסיפו, כאילו יש שער לחנייה שמשמשת לחנייה לשני המבנים, ואפשר לראות פה חזית מערבית וצפונית שאפשר, אני חושב לראות גם שהם בגמר טובזה, אני חושב שהחזית הראשית היא ב - , בתלטיש, וגם החזית המזרחית, אני חושב שהיא בתלטיש, ובחזית המזרחית, יש גם איזה שהיא תוספת, אפשר לראות את זה כאן שזה איזה שהוא מקלט ישן או משהו כזה, בטיח. פה יש כמה פרטים, נגיד אפשר לראות את הנושא של האבן, שבאמת יש פה חזיתות שהם בתלטיש, וחלק מהאבן היא בטובזה, וזה הכניסה הראשית בעצם, שזה כניסה כאן גרם המדרגות הזה, אז יורדים חצי קומה ועולים חצי קומה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בסדר, זה גם יפה, עזבו. לא נודניקים עזוב,

עמוס דר:

מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

השלישייה הזאת נודניקית.

עמוס דר:

בסדר. ותילטיש, סליחה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

סתם אנחנו נודניקים,

עמוס דר:

אני אגיד תילטיש. בסדר, בכל מקרה אז כאן שוב, שעה, לא נעים, אתה רוצה להוסיף או משהו, אבל אפשר לראות זה בניין מקורי, מהשכונה ההיסטורית.

שעיה רוט:

מה שעמוס מראה כרגע, זה את השלביות, כלומר זה מבנה שהוא היסטורי, אבל הוא נבנה מכמה שלבים, השלב הראשון שזה רק החלק המזרחי של הבית, שנבנה באמצעות שנות ה – 30, אחר כך בסוף שנות ה – 30, או תחילת שנות ה – 40, נוספה, נוסף האגף המערבי לצורה שאנחנו פחות,

עמוס דר:

באגף המערבי, גם רואים שיש פה שתי קומות בעצם, החדר מדרגות הוא חלק מהאגף המערבי,

שעיה רוט:

כן,

עמוס דר:

פה,

שעיה רוט:

וככה המבנה נראה היום פחות או יותר, כמו מבנה היסטורי, שני השלבים היסטוריים אבל,

עמוס דר:

אפשר לראות את זה כאן, כאילו בעצם זה המקורי, נכון? שעה,

שעיה רוט:

זה המקורי,

עמוס דר:

החלק,

שעיה רוט:

כן,

עמוס דר:

בתלטיש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בשמאל זה שתי קומות, שנבנו פה שני,

עמוס דר:

הם נבנו באמצע, את יכולה לראות, זה שתי קומות אבל זה נבנה באמצע, זאת אומרת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, אתם כאילו,

עמוס דר:

כן, כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז זה לא מאוד גבוה כמו שתי קומות,

עמוס דר:

כן,

שעיה רוט:

הקומה השנייה היא בעצם, מרתף,

עמוס דר:

כן, אני חושב שרואים את זה יפה בתמונה הזאת, כשמסתכלים על זה בחזית הוא לא, לא רואים שתי קומות, הוא נראה קומה וקצת יותר מוגבה.

שעיה רוט:

נכון,

עמוס דר:

מהחזית הזאת, זה מהרחוב. מאחורה רואים שזה שתי קומות.

שעיה רוט:

כן,

עמוס דר:

מאחורה גם יש ירידה. אז זה זה, אחר כך יש את השלב הזה,

שעיה רוט:

זה שלב שהיה,

עמוס דר:

היה ונהרס.

שעיה רוט:

נהרס כבר במשך השנים מאז, השלב הנוסף זה הממ"ד הזה, המקלט הזה, שציננת בעצם,

עמוס דר:

הוא פה,

שעיה רוט:

הוא ממ"ד, הוא עדיין קיים. וזהו, אפשר להגיד באופן כללי מבחינה אדריכלית שהבניין הזה הוא אכן היסטורי, אבל הוא מבנה יחסית פשוט מבחינת הפרטים שלו, מה שנקרא סגנון בינלאומי אבל בלי מאפיינים מאוד יוצאי דופן, אבל הוא תואם לאופי של האזור הזה של בית הכרם,

שעיה רוט:

כן, מבחינת הבינוי,

עמוס דר:

לאופי של השכונה ההיסטורית.

שעיה רוט:

כן.

עמוס דר:

בעצם מה שמיוחד פה בעיקר זה שהוא, הבניין שכונה היסטורית המקורית,

שעיה רוט:

כן,

עמוס דר:

שהוא מזכיר את הבניין, בעצם חד – משפחתי, וילה כזאת כמו שהיה פעם.

שעיה רוט:

כזה של כמה עשורים כמו הבעלים האחרונים, זה בעצם היורשים של, פרופסור צבי קרבובסקי, שהוא,

עמוס דר:

כן,

שעיה רוט:

(לא ברור) ישראל, כתב הרבה ספרים, אדם,

ישראל קלרמן:

מה? באותו תיק?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני הרס"רית, אני הרס"רית.

ישראל קלרמן:

יפה, שומע אותו, תפסיקי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני יש לי,

ישראל קלרמן:

שעיה יודע שאני מכבד אותו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אתם תדעו ששעיה רוט הוא גם חבר וועדת נרצחי פעולות איבה, ובגלל זה אני נותנת לו.

ישראל קלרמן :

את חברת וועדה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני יושבת.

יוחנן וייצמן :

ממלא מקום שלו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אתה צודק, לא (לא ברור).

שעיה רוט :

טוב, זהו, מבחינת הערך היסטורי, גם אדריכלי, וגם האדם בעלים.

עמוס דר :

פרופסור מורשת ישראל,

שעיה רוט :

עבודה שלו,

עמוס דר :

אשתו הייתה הראשונה ששחתה את הכנרת, והבן שלהם הוא היה יושב ראש איגוד השחייה, והבת שלהם היא רופאת האיגוד השחייה או משהו כזה. מה?

ציפי רון :

בלוסקי?

עמוס דר :

מה? של הבעלים של הבניין,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

המשיכו לפרט.

עמוס דר:

המשיכו כן, סתם רכילות, לא משנה. נועם צבי ונעמה קונסטנטיין, כן. בכל מקרה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

פרופסור ורבלוסקי?

עמוס דר:

ורבלובסקי כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הולנדי הוא היה מורשת (לא ברור). הוא אבא של (לא ברור) ערני, שהיא מומחית, אתה יודע מי זאת?

שעיה רוט:

מי זאת?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

(לא ברור) ערני היא מומחית לנצרות ולארכיאולוגיה,

שעיה רוט:

יכול להיות,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הוא היה ראש המכון למדעי הדתות בעברית.

שעיה רוט:

כן, כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הוא היה מורה של חמי באמסטרדם לפני הרבה שנים. שניהם ליד הבית,

שעיה רוט:

הוא כתב המון ספרים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

גאון, שאף אחד לא הבין מה הוא רוצה.

עמוס דר:

בכל מקרה אז, לגבי עצים, אז אנחנו נסכם את זה כאן, פחות או יותר, יש פה שני עצים בערכיות גבוהה, שאנחנו מייעדים אותם לשימור כמובן, אני חושב שדרך אגב זה עצים ברחוב. שטכנית זה בשטח המגרש, וההפקעה לא נרשמה, אבל הם מיועדים לשימור. יש פה 32 עצים, בתוכנית כרגע אנחנו מדברים על 15 עצים לשימור, חמישה עצים להעתקה, 12 עצים לכריתה, משהו כזה. שוב, מנסים כמה שיותר לשמור על עצים בשכונה הזאת, וכמובן זאת אומרת מה שרואים זה באמת, כאילו יש עצים שהם יושבים בקונטור של הבינוי המתוכנן, אז אנחנו חייבים לכרות אותו ולהעתיק, אבל ניסינו בפריפריה לשמור כמה שיותר.

שעיה רוט:

תצביע על שני עצי האורן,

עמוס דר:

כן, פה יש,

שעיה רוט:

ההישג המשמעותי בשמירת העצים, כי הם הכי,

עמוס דר:

כאילו,

שעיה רוט:

הכי דומיננטי במגרש, ואין חפירה שאפילו מתקרבת אליהם, ככה,

ציפי רון:

במדרכה?

עמוס דר:

לא, לא, פה בחצר, בחצר,

דוברת לא מזוהה:

היא שאלה איפה המדרכה.

עמוס דר:

המדרכה היא פה,

ציפי רון:

כן,

עמוס דר:

כן, שזה עצים של המדרכה, מן הסתם אנחנו לא נוגעים בהם, אבל הם בשטח המגרש, אבל ופה יש עצים שאנחנו, הם עצים מאוד מאוד דומיננטי, באמת אנחנו לא מתקרבים אל הבינוי, בגלל שאנחנו משאירים גם את הבניין, בעצם חלק מהעקרונות של התוכנית, זה אנחנו הצענו פה לא לעשות שום תוספת על הבינוי, שוב אם תרצו כמה שינויים בהיתר, אנחנו זה, אנחנו משאירים את הבניין אז איז, בגלל שזה בניין אופייני שזה מצב די מיוחד בשכונה, ואנחנו בונים מאחורה, כמובן עם איזה שהיא חזית לראות, אבל תיכף תראו בהדמיה, בניין חדש, כאשר שוב מה שרואים פה, זה תוכנית 16000, גם הייתה איזה שהיא התייחסות לזה, בתוכנית 16000 המגרש נמצא כאן, משום מה זה מופיע פה במגורים ב', אנחנו תיכף נראה הייתה איזה שהיא התייחסות לזה, פה זה מופיע מגורים ב', במקום אחר זה מופיע כאילו שזה הם, כמו בשיכון אריאל,

יוחנן וייצמן:

יש תוכנית לפי מה,

עמוס דר:

יש שמה איזה שהיא בעיה, כן,

שרון דינור:

מגורים א', ב' ו – ג' לפי,

יוחנן וייצמן:

התוכנית מחליטה.

שרון דינור:

טרמינולוגיה של מבא"ת היא אומרת כמה,

עמוס דר:

כמה אחוזי בנייה, בסקר שימור של 16000 הוא מופיע בתור שימור א', שני המבנים, גם המבנה האחורי שהוא מאוחר, אנחנו רצינו להעיר היו פה גם טעויות אחרות, בסקר שימור של 16000, היו כל מיני לשימור, שהם לא לשימור היום,

שרון דינור:

אנחנו הסברנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עמוס דר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו שם, זה בסדר.

עמוס דר:

ובאמת פה זה התא שטח הוא 108, ובתשריט הוא מופיע בתור מגורים ב', בזה, הוא מופיע בתור מגורים, בתקנון מופיע בתור מגורים א', לא משנה, אנחנו דיברנו היינו בקשר עם הוועדה המחוזית, אנחנו זוכרים גם שהיינו בקשר עם אמי ארבל, אבל אנחנו לא מצאנו תיעוד לזה, לפחות עד היום, זה כנראה היה בעל פה, אבל בכל מקרה אמרו לנו שאפשר לבנות בינוי בהיקף של 8 עד 12 קומות, לפי תוכנית המתאר 2000, וזה גם נגיד מה שפחות אישרו להפקדה ממול בארזים 3, זה מבנה דומה, שיש עליו תוספת של קומה אמנם, אבל זה. מבחינה מה שאנחנו מציעים אז, זה החניון, אנחנו שוב משתדלים לשמור פה על חתיכה די גדולה, גם של קרקע, וגם של הבניין, יש פה איזה שהוא אזור שאנחנו צריכים לחפור מתחת לבניין, זה עם מהנדס, וזה יטופל, אבל זה באמת, זה חצי חדר, המשולש הזה שרואים פה זה חצי חדר של המרתף. בקומת קרקע אנחנו רוצים להשאיר את כל הבניין, כשאנחנו נצמידים לחזית האחורית שלו, ושומרים בעצם גם על החזית הקדמית כמובן, וגם החזית המזרחית, וגם החזית המערבית, במרחק של מעל 6 מטר של הבניין, ויש פה איזה שהיא שוב חתיכה קטנה שאנחנו עולים מעליה ב - , בקומה טיפוסית, אפשר לראות את זה כאן. ואנחנו היינו בקשר, אני כאילו דיברנו על זה עם שרון אתמול,

שרון דינור:

הזכרתי לוועדה,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

שני נושאים שהראיתם לי, שהסכמתי לגביהם, אחד זה ההתחברות מאחורה, של חזית שהיא משנית, והיא גם נשמרת, בסופו של דבר כהרחבה של.

עמוס דר:

כן, כהרחבה של דירה, זאת אומרת הרעיון זה שזה יהיה פה בפנים בהרחבה.

שרון דינור:

אבל לגבי הזיז, אני כן אגיד, אני מוכנה לקבל את זה, אבל כרגע הוא יושב ממש דבוק, והוא חונק את המבנה, ולכן אני חושבת שהוא צריך, הזיז צריך להתחיל מיותר גבוה, כאילו בנקודה הזאת שמעל המבנה.

עמוס דר:

אוקי, זאת אומרת כרגע יש פה רווח של קומה או אפילו כאילו, השתדלנו שזה יהיה קומה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יפה.

איציק שוויקי:

מורחבת.

עמוס דר:

כן.

שרון דינור:

אבל כאילו הגג אפילו הוא, אם נרצה להשתמש בו, הוא לא מספיק טוב, כשיש מעליו בקרבה כל כך, הוא פשוט קצת חנוק, בקיצור,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

צריך לעלות למעלה.

עמוס דר:

אבל באמת הרעיון הזה, אפשר לראות את זה בהדמיה הזאת, שאנחנו מנסים להשאיר שני שליש מהחזית עם הגדר, ועם המבנה לשימור, הבניין לשימור נמצא מאחורה, זה,

דוברת לא מזוהה:

הבניין החדש.

עמוס דר:

הבניין ה - , סליחה, הבניין החדש נמצא מאחורה, עם חזית יותר קטנה, זאת אומרת בשביל להדגיש, כאילו, זה, טוב.

יוחנן וייצמן:

סליחה שאני קוטע אותך, אני רוצה לחדד יש הסכמה על סעיף 5 מצידכם? או ש - , לא, דיברתם על נושא שאני רוצה להבין אם הוא שנוי במחלוקת או לא,

שרון דינור:

לא, 5, הוא חייב להשתנות גם מבחינתי, כי אני אומרת אישרתי להם עכשיו בעל פה, אחרי שהופץ הסדר יום, ישבו איתי, שזה היה אגב אחת המטרות,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

שהוא מופץ שבוע לפני זה, ישבו איתי, אמרו לי, תראי אנחנו יודעים שלא יכול לעבוד אדריכלית תכנון נדחו, הסכמתי, ונקבע את זה כתנאי, זאת אומרת הסעיף הזה,

עמוס דר:

שרון אומרת שהיא רוצה,

שרון דינור:

אני ממליצה כן לעשות זיז, פשוט שהוא יתחיל יותר גבוה,

עמוס דר:

כן, להזיז את זה קומה אחת למעלה.

שרון דינור:

לקומה, קומה אחת למעלה כדי שיהיה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עמוס דר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו נותנים, הבנתי, אז אנחנו את סעיף 5 נשנה, להוטר בזיז, למעט הקומה,

עמוס דר:

למעט קומה ראשונה,

שרון דינור:

זה משתנה,

שעיה רוט:

קומת הזיז הראשונה,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

איזה סעיף זה השני שאמרתי לכם עם ה - ? איפה ראיתי אותו? לגבי ה - , הנה כן, החלק השני של הסעיף, של ה - , מרחק, אותו אני גם משנה, מבטלת למעשה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

את ה - 3 מטרים?

עמוס דר:

את ה - 3 מטרים, נכון,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ואז כמה זה יהיה?

עמוס דר:

שאפשר להתחבר?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הסעיף הזה נשאר.

שרון דינור:

שימור,

עמוס דר:

כן, כאילו כמו שזה בתוכנית עכשיו, זה מחובר.

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

עמוס דר:

כן.

שרון דינור:

כאילו אני לא שאלתי את הוועדה, זה המלצה שלי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

נראה לי,

עמוס דר:

אנחנו מאשרים 3 חזיתות, אני גם מראה, דרך אגב שוב, כאילו זה לא משנה, אנחנו רוצים לשמר את הבניין, אנחנו לא רוצים עכשיו לעשות שינויים וזה, אבל אני אראה כאילו מה עשו ליד, ומה, וועדת שימור הסכימה אליו, כאילו אנחנו לא שמה.

שרון דינור:

אפשר רגע את ה - , לפני שאתה ממשיך את ה - , היה לכם עוד איזה הדמיה, אני חושבת שראיתי ש - ,

עמוס דר:

אני תיכף,

שרון דינור:

כניסה כאילו? שרואים ממש מהכניסה כאילו את המפגש בין השימור לחדש?

עמוס דר:

לא,

שרון דינור:

אין לכם פה במצגת?

שעיה רוט:

מה? הרמפה, את הרמפת כניסה?

עמוס דר:

אני חושב שזה, אני חושב במקרה זה, אבל לא, לא הוצאנו את זה, זה לא, זה לא הצד החזק. בכל מקרה אז לגבי ההערות של וועדת שימור, ההערה לגבי הגדר שזה אני חושב שזה אחת ההערות האחרונות, אז אנחנו כמובן נסמן אותם לשימור, מלבד קטעים בחלק המערבי יותר שמפריעים לכניסה, לחניון או לכניסה לבניין, וכן הלאה. שוב אנחנו ננסה לשמור על פחות או יותר חצי שני שליש מהחזית עם הגדר המקורית, ועם השלמות.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להצביע לנו על הקטע שאתה רוצה לא לשמר?

עמוס דר:

כן, זאת אומרת הקטע, א', יש פה קטע שאנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך, לא בתשריט, בתמונה.

עמוס דר:

בתמונה?

שעיה רוט:

מה להריסה?

יוחנן וייצמן:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מה לא לשימור?

עמוס דר:

א', לא רואים את זה פה, בגלל שזה ישומר, אבל זה, זאת אומרת זה האזור הזה שרואים פה, שפונה שמאלה, האזור הזה עם השער הוא ישומר,

שרון דינור:

השער הוא לא שער היסטורי,

שעיה רוט:

האזורים עם המאפיינים, עם הפתחים. לא, השערים נשמרים.

עמוס דר:

המאפיינים ההיסטוריים האלה, והשערים יישמרו שוב, השער הזה בצד ימין אני מניח שירצו לסגור אותו בגלל שכבר לא תהיה שמה כניסה לחנייה. בגלל שזה לא כל כך הגיוני, אנחנו רוצים את הכניסה לחנייה בחלק היותר מערבי.

שרון דינור:

בחלק (לא ברור).

עמוס דר:

כן, כאילו מה שאנחנו רואים פה בתמונות שזה באמת הדברים, אני יודע שהשאר לא היסטורי, אבל הגדר נגיד,

שרון דינור:

הגדר היא רק, להבנתנו רק שימוש באבנים היסטוריות,

שעיה רוט:

כנראה.

עמוס דר:

הדרך הוא חברה,

ציפי רון:

היסטורית,

שרון דינור:

אנחנו מסתמכים על מה שהתיק תיעוד זה,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

הגדר עצמה היא נבנתה בשלב מאוחר,

ציפי רון:

כשהרחיבו את הרחוב.

שרון דינור:

מאבנים, שימוש חוזר מאבנים, שהיו בה. אז הגדר עצמה היא לא בנייה היסטורית, אין פה איזה אלמנטים מיוחדים, אבל כן אנחנו אוהבים את זה שהיא נמוכה, ושהיא משתלבת.

עמוס דר:

כן,

ציפי רון:

אבל יעשו שימוש באנשים האלה, חבל לזרוק אותם,

עמוס דר:

כן, נכון,

שעיה רוט:

צריך לפרק,

יוחנן וייצמן:

זה לא, שמה אין לשימור, ו - ,

ציפי רון:

פעם שנייה כבר שהשתמשו באבנים האלה לצורך.

עמוס דר:

עכשיו מה שאנחנו רואים שוב, בקשר, בהתחלה של ההמלצה של הוועדה, רשום שזה מיועד, שזה שימור א', ואנחנו רצינו רק לדייק את העניין הזה, יש תיק תיעוד מתחמי של בית הכרם, שהוא יותר ממאוחר מהתיק תיעוד, של 16000, ובתיק תיעוד המתחמי.

יוחנן וייצמן:

זה לא בהמלצה, זה ב - ,

שרון דינור:

זה לא בהמלצה.

עמוס דר:

זה במבוא,

שרון דינור:

בתיאור.

עמוס דר:

אז רשום שזה ג', בסדר? אז אני,

שרון דינור:

מ – 16000, כאילו,

עמוס דר:

מה?

שרון דינור:

אנחנו התייחסנו ל – 16000,

עמוס דר:

לא, בסדר, אבל התיק תיעוד הזה הוא יותר מאוחר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עמוס דר:

אז אנחנו אומרים,

שרון דינור:

16000 הוא מהווה כאן, בסדר, לא חשוב, זה לא רלוונטי לדעתי גם,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא רלוונטי,

עמוס דר:

בסדר, זה לא משנה, אנחנו רוצים לדייק, זה הכול. עכשיו לגבי הגובה של הבינוי וקווי הבניין, אז זה כרגע מה שהולך, זאת אומרת הפרויקט מצד שמאל זה ארזים 6, שהוא גם סומן לשימור ב – 16000, אין שמה שום שימור, אבל הוא, זה תוכנית שהיא מופקדת, לפי דעתי היא כבר אושרה בינתיים, לבריאיות. והיא נראית ככה, זה מה שאנחנו מציעים, ופה יש עוד תוכנית שלפי מדיניות רק"ל, היא כאילו תכלס היא אני חושב היא 21 קומות, כאילו יש קומות מסחריות, זאת אומרת היא בגובה של זה,

שרון דינור:

מה עם הפרשה לצורכי ציבור?

עמוס דר:

כרגע אין לנו הפרשה לצורכי ציבור,

שרון דינור:

חשבתם?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוועדה המקומית תדרוש,

שרון דינור:

אנחנו חשבנו שהבניין הזה, בגלל שהוא לא, הקטן של ה - , ההיסטורי בגלל שהוא לא איזה משהו מורכב ועלויות שימור גבוהות, הוא יכול להיות מושלם איזה שהוא, או גן ילדים, או חוגים למבוגרים, משהו מהסוג הזה, כי בינינו יש לזה ערך.

מורן אשל:

אצלנו קצת יותר קשה, אבל אנחנו,

שרון דינור:

קשה,

יוחנן וייצמן:

למה?

מורן אשל:

כי מבחינה, זאת אומרת כיזם,

יוחנן וייצמן:

למה רציתם אותו?

שרון דינור:

מגורים, הכול מגורים פה.

עמוס דר:

כרגע הכול מגורים.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אתם צריכים איזה הפרשה באיזה מקום,

מורן אשל:

אנחנו יכולים בתוך הבניין השני לעשות הפרשה, אולי בקרקע עם יציאה לחצר, גני ילדים.

ישראל קלרמן:

מה בקרקע?

שרון דינור:

אוקי, הקונספט של הפרשה הוא לא זר.

ישראל קלרמן:

מה?

שרון דינור:

כן, הם בנו, איציק,

ישראל קלרמן:

בניין לשימור יהווה הפרשה.

יוחנן וייצמן:

אני לא מוכן לקבל, וועדה מקומית, בתור וועדה מקומית אני לא רוצה לקבל הפרשות.

עמוס דר:

בגלל שזה יקר לך.

שרון דינור:

יוחנן, הוא ביקש אישור, אנחנו, אנחנו הוצאנו לו דו"ח עכשיו.

עמוס דר:

אתם תמליצו, אנחנו ברור לנו שזאת נקודה שאנחנו צריכים להתמודד איתה ב - , כן.

(מדברים ביחד ברקע)

עמוס דר:

בכל מקרה אז גבי הנושא של קווי הבניין, והגובה של הבינוי, אז הראינו את השרטוט בעצם, הראינו את זה זאת אומרת שאנחנו כן מנסים להשתלב במרחב המתוכנן,

יוחנן וייצמן:

דקה, אתה חולק על ה - , אני,

עמוס דר:

אנחנו חולקים על הנושא של הקווי בניין והגובה בינוי,

יוחנן וייצמן:

מה קווי בניין של 16000? את יודעת להגיד לנו?

שרון דינור:

4, 5, כאילו,

עמוס דר:

כן, 4, 5,

יוחנן וייצמן:

445?

עמוס דר:

משהו כזה,

שעיה רוט:

כן,

יוחנן וייצמן:

ומה אתם מבקשים?

עמוס דר:

3 בכל הכיוונים,

יוחנן וייצמן:

3,

עמוס דר:

כן, שזה מה אישרו,

יוחנן וייצמן:

המבנים ליד קיבלו 3?

עמוס דר:

המבנה הזה קיבל 3, כן, לכל הכיוונים,

יוחנן וייצמן:

טוב.

שרון דינור:

כמה יחידות קיימות אבל אצלכם? יש בכל המגרש,

עמוס דר:

אל תשאלי שאלה כזאת,

שרון דינור:

לא,

עמוס דר:

שתיים.

יוחנן וייצמן:

אפס.

עמוס דר:

שתיים, שתיים,

שרון דינור:

האמת היא, שאין סיבה,

יוחנן וייצמן:

המצב היוצא הוא,

שרון דינור:

אין סיבה להתפשר בנושא הזה, זה לא פינוי בינוי, של 74 יחידות דיור במצב סוציו – אקונומי נמוך, שבהם אנחנו אומרים - תקשיבו, בשביל להציל אותם ממצבם, אנחנו חייבים להתפשר. זה מקום לדעתי,

עמוס דר:

קודם כל,

שרון דינור:

אין מקום להתפשר פה, פשוט כי זה גם מציל יותר עצים, ומייצר תכסיות יותר טובות וצפיפויות. אין סיבה להתפשר בנושא הזה.

ציפי רון:

את הבית ספר, ואת הארזים,

שרון דינור:

כאילו אני חושבת שזה יותר קריטי מקומות כאילו הנושא הזה, זה העניין.

עמוס דר:

אוקי, בכל מקרה מקדימה מן הסתם אנחנו גם לא מגיעים לקו הבניין קדמי, הבניין לשימור הוא עובר את הקו בניין הקדמי בכל מקרה, בגלל שהוא נבנה לפי קו בניין היסטורי, של לפני הפקעה של הדרך.

שרון דינור:

כן, נתנו, הלכנו לקראתכם,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

בכל המקומות ששכנעתם אותנו, אדריכלית שיש היגיון,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

זה המקום שאני חושבת שקשה מאוד להשתכנע בו, כי אין הצדקה, לא כלכלית, לא שמאית, לא, כאילו ולא האדריכלית, כי נכון 3 מטר, זה נכון למבנים נמוכים, אתם עולים פה בגובה, אהלן וסהלן, תעשו איכות לפחות מבחינת המרחב הציבורי בשכונה. זה דעתי.

עמוס דר:

אנחנו מנסים להתאים את עצמנו לסביבה, אבל זה להחלטתכם. בכל מקרה לגבי,

יוחנן וייצמן:

רגע, היה פה הצעת פשרה, אם אתה הולך עליהם, אפשר שנייה לחתוך את הדיון.

עמוס דר:

מה?

יוחנן וייצמן:

היא הציעה שבקומות, היא זורמת איתך על קווי הבניין תזרום איתה, הולך?

מורן אשל:

אני אבדוק את זה,

עמוס דר:

מה?

מורן אשל:

אבל אולי אפשר,

איציק שוויקי:

מה הולך?

יוחנן וייצמן:

קומות כמו כמבוקש, וקווי בניין שייצמדו ל – 16000, זאת אומרת בוא, אתה לא, אתה לא, זה לא השולחן האחרון, אתם לא השולחן האחרון שאתם יושבים בו, כן?

עמוס דר:

נכון, כן,

יוחנן וייצמן:

תגידו לוועדה המקומית, ויותר מכך לוועדה המחוזית ששם באמת יהיה דיון, בוא נגיד שאני כעת וועדה מחוזית, תשכנעי אותי למה, למה לחרוג מה – 16000?

עמוס דר:

בגלל ש - ,

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן אשל:

בקומות מסביב, זה מה שקורה,

יוחנן וייצמן:

מה? השאלה איך אני התחילו?

שרון דינור:

לסמן,

מורן אשל:

אני לא יודעת, למה, למה הבניין,

עמוס דר:

לא, אבל למה, השאלה, לא, אני אשאל את השאלה מהצד, כאילו היא מהצד היזמי, אני אשאל שאלה מהצד העירוני, בסדר? זאת אומרת אם אושר, אם אושר במגרש ליד, זאת אומרת יש איזה שהוא החלטה ש - , זה המרקם העירוני שרוצים לקבל,

שרון דינור:

זה לא הפקדה,

עמוס דר:

בסדר? אם יש,

שרון דינור:

ההחלטה למרקם העירוני התקבלה ב - 16000, וממנו עשו כל מיני יוצאי דופן בשביל, גם מצבים לא,

עמוס דר:

יש פה קטע, יש פה קטע של רחוב של 3 מגרשים,

שרון דינור:

כן,

עמוס דר:

כן?

שרון דינור:

אתה אומר שגם לבן אדם שיש לו שתי יחידות אני צריכה לשרוף את כל הפרות הקדושות שלי, למה? מנסים לשמור על מרחב ציבורי,

עמוס דר:

אז אני אומר, את לא צריכה לשרוף.

שרון דינור:

אתם מקבלים, אני לא יודעת,

עמוס דר:

אני אומר משהו אחר,

שרון דינור:

כמה יחידות דיור, אז מה הבעיה?

עמוס דר:

אני אומר משהו אחר, שנייה, אני אומר משהו אחר, אני אומר את לא צריכה לשרוף את הפרות הקדושות שלך, בשביל אף אחד, אבל אם החליטו לשרוף את הפרות הקדושות של הקווי בניין, כנראה שזה לא פרות קדושות.

שרון דינור:

אבל,

עמוס דר:

ולכן זה רלוונטי לכולם.

שרון דינור:

לא לאשר, עם נסיבות מקלות, לכן,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא היה בא בתב"ע הוא היה מקבל 2 מטרים, זאת אומרת בוא,

עמוס דר:

בגלל זה, אני אומר שנייה, מגרש מעל דונם, מגרש של, אחרי הפקעה הוא 1.350 דונם,

מורן אשל:

כן,

עמוס דר:

אם הוא נגיד על כל ציר רק"ל מאשרים קו בניין של 3, נכון? עכשיו מה? כן,

מורן אשל:

ציר רק"ל,

עמוס דר:

על ציר רק"ל 3 צדדי, נכון,

יוחנן וייצמן:

3 ועוד 5, כן,

עמוס דר:

כן, עכשיו המגרש הזה קיבל, קו בניין,

שרון דינור:

אבל ציר רק"ל נותן משהו חזרה, אתם רוצים שנתייחס אליכם כמו ציר רק"ל, ניקח מכם 50% לצורך העיר משרדים ו - , מסחר,

עמוס דר:

לא, בנפחית לא לוקחים שום דבר למשרדים וזה, לוקחים חזית מסחרית, זה הכול.

שרון דינור:

אז לא לקחנו מכם, לא חזית מסחרית,

עמוס דר:

בסדר,

שרון דינור:

כרגע יש לו גם הפתעה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הם היו שמחים אולי עם חזית מסחרית,

שרון דינור:

לא, אני אומרת זה כאילו, יש פה מצב שאנחנו מרגישים שהוא לא מאוזן, אני מרגישה, סליחה,

עמוס דר:

שרון, אני מבין, אבל, מה, מה שאני אומר זה בסך הכול, אם יש החלטה, כן,

שרון דינור:

אין החלטה כזאתי.

עמוס דר:

אבל יש החלטה של המחוזית, החלטה של המחוזית אומרת, התוכנית ראויה,

שרון דינור:

מה ההחלטה של המחוזית?

עמוס דר:

ותואמת את הסביבה, נגיד לתוכנית הזאת בצד שמאל.

שרון דינור:

בהתחשב בנתוני הפתיחה שלה אגב, אתם לא באותו מקום, לא כל המגרשים נולדו שווים, איך
דוסטויובסקי אמר? אמרתי לכם,

עמוס דר:

אני, אני,

שרון דינור:

כל מגרש אומלל, הוא אומלל בדרכו, אתם לא אומללים, אתם שמחים, אתם יש לכם זה,

עמוס דר:

לא, אז שנייה, אז שוב, אני חולק על הקביעה הזאת, זאת אומרת אני, אני חולק על הקביעה הזאת,
אני מכיר את הקביעה הזאת, הדעה הזאת, לדעתי אם חושבים שקו בניין של 3, הוא תואם, לא יודע
מה במגרש 1, כן? שהוא מגרש דרך אגב יותר גדול מאצלנו, יותר גדול משלנו, ועם בינוי שהוא כן
טיפה יותר גדול מאצלנו, אז אני לא מבין מה הבעיה לתת אותו אצלנו, אבל שוב אתם תחליטו זה.
בגלל זה, זה לא משהו שאנחנו רוצים לסגור את הדלתות, הרי אם אנחנו נגיד עכשיו שמסכימים, אז
גם לא נוכל לקבל את זה במחוזית, אז זה, אנחנו נגיע שכרגע, תחליטו מה שאתם מחליטים, ואנחנו
נטען את הטענה הזאת שוב במחוזית,

שרון דינור:

טוב, בסדר,

עמוס דר:

מה נעשה? בסדר? לא,

מורן אשל:

כל אחד עושה את התפקיד שלו.

עמוס דר:

כל אחד עושה תפקידו, נכון, זה ה - , אבל בסדר, מבינים את הטענה, לא, שוב אלא אם כן תמר את רוצה,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, אנחנו,

עמוס דר:

טענה מוכרת. לגבי עצים, אז שוב, אנחנו ראינו את ההערה לגבי העצים, אנחנו עושים את המירב מאמצים וכן הלאה. לגבי העצים במרתף, אנחנו רק רוצים להגיד ש - , יש לנו, אנחנו, אני ראינו שאתם רוצים להגביל אותנו בקווי הבניין מסביב, אנחנו מעדיפים שתקבעו שאנחנו נהיה מחויבים לתת,

שרון דינור:

תגיד רגע, תעביר רגע אחד אחורה,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

אם, אנחנו ראינו פה תוכניות,

עמוס דר:

כן,

שרון דינור:

מייצרות ירידה משמעותית בהתחלה, ואז הם מצליחים לשמור את העצים שקרובים לדופן, כי כאילו מגיעים מתחתם, זה משהו שבכלל אפשר לשקול אותו?

עמוס דר:

זה לא, זה לא עובד באמת. לא, אני אגיד, א', קודם כל תראי, תראו, א', אנחנו נעשה את מירב המאמצים. אני מודה שיש פה איזה שהוא סימון של עצים, נגיד עץ מספר 11, אני לא יודע למה, יכול להיות, שוב אני בטוח שהיזם ישמח לשים שמה מחסנים, אבל יכול להיות שאנחנו יכולים לסגור את הקטע הזה ונגיד לא לחפור אותו, ואולי נשמור אותו. א', אנחנו מעדיפים לשמור את העניין הזה לשלב ההיתר, ולא לעשות החלטות כאלה בשלב הנוכחי של התב"ע, בגלל שזה עדיין שלב מוקדם, אנחנו לא יודעים איפה אנחנו עובדים גם עם הוועדה המחוזית. ודבר שני, אנחנו בכל מקרה מוכנים

להתחייב, בשם היוזם, שלא התייעצנו איתו, שאנחנו ניתן מילוי של מטר וחצי בכל ההיקף של המגרש, גם לעצים חדשים, אם יהיה צריך לטעת, במקומות שאנחנו לא מצליחים לשמר את העצים.

שרון דינור:

זה בכל מקרה.

עמוס דר:

בטח, זה בכל מקרה, ברור שאתם תבקשו, אנחנו מן הסתם, זה ברור לנו שזה, נצטרך לעשות את זה. אנחנו שוב, נעשה את מירב המאמצים לשמור על כמה שיותר עצים, אבל אנחנו, זה לא מגרש עד כדי כך גדול שאם, אם יוחלט פה שצריך בעצם 3 מטר בכל ההיקף לשמור בשביל העצים, אז פשוט לא יהיה לנו חניון זה, זה יהפוך את זה למאוד מאוד בעייתי, זה בניין שאי-אפשר לעשות בו טרנספורמציה, בגלל שזה בניין מעל 8 אוקי וכל מיני דברים כאלה, אז יש בעיה מאוד מאוד רצינית לעשות את הדברים האלה, הצורה של המגרש היא גם ממש ממש לא טריבונאלית, אז זה לא, לא הכי קל, בטח עם הבניין לשימור שהוא נכנס שמה, ואנחנו רואים את זה, שמרנו פה פתיחה די גדולה לבניין לשימור ולהציג שם מסביבו.

יוחנן וייצמן:

כמה חניות ביקשתם?

עמוס דר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמה חניות ביקשתם?

עמוס דר:

אני חושב שביקשנו חנייה אחת לכל דירה סך הכול, זאת אומרת אנחנו לא, לא ביקשנו הרבה חניות, אנחנו ביקשנו חנייה אחת לכל דירה, זה סך הכול 56, או 60 מקומות חנייה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רגע, חניות על הרחוב או?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עמוס דר:

תת-קרקעי,

יוחנן וייצמן:

אין רחוב,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

על הרחוב,

יוחנן וייצמן:

56 דירות יש במבנה הזה?

עמוס דר:

כן,

איציק שוויקי:

עכשיו (לא ברור) להפריש לציבור? סתם אני שואל,

עמוס דר:

לא, אנחנו לא אומרים שאנחנו לא רוצים להפריש לציבור, אנחנו אמרנו שאנחנו הגשנו את זה ללא הפרשה.

יוחנן וייצמן:

הוא יגיע לוועדה המקומית נקבע אותו, מה?

עמוס דר:

תודה.

מורן אשל:

הייתה לנו מחשבה להכיל את ההפרשה בפרויקט אחר, שעמדה בתנאי סף, והבנו שזה לא ילך קניינית, ולכן,

ציפי רון:

תקרעו אותו, בשום שכל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כי הוא לא היה פה.

איציק שוויקי:

הייתי פה, מה זה? אני שמעתי שהיא אמרה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, הוא היה כזה, בסדר.

איציק שוויקי:

היא שאלה,

עמוס דר:

טוב, על ה - , על המרחב בין הבינוי המוצע למבנה לשימור דיברנו, אז אני חוסך איזה, סתם, יש פה גם דרך אגב לקווי הבניין,

יוחנן וייצמן:

יש (לא ברור).

עמוס דר:

לעניין קווי הבניין אתם יכולים לראות את זה גם במצגת המרחקים, שזה דומה לבניין פה ליד, אנחנו לא סתם עשינו את זה,

יוחנן וייצמן:

בוא נלך, כאן.

עמוס דר:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

הסעיף של הגובה.

עמוס דר:

של הגובה?

יוחנן וייצמן:

ה – 16000 מבקש 10, למה אתה מבקש (לא ברור)?

עמוס דר:

מה?

יוחנן וייצמן:

ה – 16000 מבקש 10.

עמוס דר:

לא, הוא אומר בין 8 ל – 12.

יוחנן וייצמן:

בין 8 ל – 12?

עמוס דר:

האמת, 2000 אומר בין 8 ל – 12, וגם 16, מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

(לא ברור) כולם?

עמוס דר:

לא,

ישראל קלרמן:

אם הוא אומר לא מקובל?

עמוס דר:

מה?

ישראל קלרמן:

שרון, אז למה את אומרת לא לאשר מקובל?

שרון דינור:

מה לא מקובל?

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה של הגובה?

ישראל קלרמן:

מה הבעיה של הגובה?

שרון דינור:

את הגובה, אני אשאיר את זה לתכנון עיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמוס דר:

קווי הבניין אני רוצה,

שרון דינור:

קווי הבניין,

עמוס דר:

כן, קווי הבניין יש בינינו חוסר הסכמה על הקווי בניין,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עמוס דר:

בסדר,

ציפי רון:

יש עלייה בקו בניין של השטח של חברת חשמל גם.

עמוס דר:

אנחנו שוב, אני אגיד גם כזה, יש לנו תירוצ טוב לקווי בניין, אני בטוח שלא תשקלו את זה, אבל נגיד בפרויקט שהיה ממול בארזים 3, אז הם עשו כזה דבר, ואז נגיד זה היה בניין שבמקור הוא היה קומה אחת, אחר כך הוסיפו לו עוד קומה, ואז עשו עליו כזה דבר, ו - , עשו כזה דבר, וזה תוכנית שהופקדה, היא בסוף היא לא אושרה, בגלל כל מיני סיבות. אבל בין היתר בגלל היזם. אבל אנחנו שוב, לא רצינו לעשות את זה, אנחנו רצינו לשמור על הבניין ולהתרחק ממנו, ובגלל זה גם מבחינתנו זה עוד תירוצ לנושא של הקווי בניין, אבל בסדר.

שרון דינור:

אבל אתם גם נצמדים אליו,

מורן אשל:

לא, אבל יש שם תוספת שתי קומות,

עמוס דר:

אבל אנחנו נצמדים אליו הרבה פחות מזה, זאת אומרת,

מורן אשל:

אנחנו ניסינו,

עמוס דר:

גם הם הוסיפו עליו שתי קומות, ואנחנו לא הוספנו.

שרון דינור:

הפרויקט שלכם הוא לא בחסר, חברים. הוא פרויקט עמוס,

עמוס דר:

הוא לא בחסר?

שרון דינור:

כן,

עמוס דר:

היזם יתווכח איתך על זה,

שרון דינור:

בסדר,

מורן אשל:

הבניין לשימור,

שרון דינור:

אני אומרת,

עמוס דר:

לא, לא, בסדר,

שרון דינור:

בואו, הוא לא בחסר, זה לא פה, אין פה איזה,

עמוס דר:

אני חושב שהויכוח העיקרי שלנו כאן זה באמת לעניין הקווי בניין, שוב היינו מבקשים לנושא של ה -
, מרתפים לוותר לנו, בגלל ששמרנו על הזה.

שרון דינור:

זה שתי הסוגיות האלה,

עמוס דר:

זה שתי הסוגיות העיקריות, כל השאר זה,

שרון דינור:

אוקי, שאלות?

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו.

עמוס דר:

תודה רבה.

שרון דינור:

אתה יכול להעביר לי רק את העכבר?

עמוס דר:

העכבר, בוודאי כן.

שרון דינור:

נתקן את הסעיפים שהסמכנו עליהם.

עמוס דר:

טוב, תודה.

מורן אשל:

ביי, תודה לכם.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

נראה לי שאת מכירה את כל האדריכלים בעיר, נכון? וייצמן, גם אתה?

יוחנן וייצמן:

לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא?

יוחנן וייצמן:

לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא? כל הוותק שלך,

יוחנן וייצמן:

אני לא, יש לי פדיחות עם פרצופים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

שרון דינור:

לי יש בעיה, שאני לא זוכרת יזמים, אני זוכרת רק אדריכלים ובגלל זה אני לא בשוק הפרטי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אנחנו נסגור את זה גם. אבל קודם תעשי.

יוחנן וייצמן:

כן. אז ככה בוא נלך, לאיזה סעיף בוא נתחיל,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

שתוריד אותם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

(לא ברור). הבנתי. מעטפה ו - , אני בדיוק רוצה לשאול אתכם, אם אני חברת מועצת עיר, רוצה להוסיף, לבקש אישור בנייה, יש עלי מגבלות?

יוחנן וייצמן:

לא, אבל לא לדבר עם הפקידים, אלא רק עם מהנדס העיר או,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, האדריכל שלה ידבר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני לא יודעת מה הוא רוצה בכלל,

ישראל קלרמן:

שום דבר, מגיע לך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הכי טוב, אבל אין לי איזה מגבלות?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

בוועדה,

יוחנן וייצמן:

יש לך זכויות אזרח,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני לא בוועדה,

ישראל קלרמן :

לא, לא לבוא גם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הבית שלי לא לשימור, הבית שלי משנות ה – 70.

ישראל קלרמן :

לא, גם לוועדת תכנון,

יוחנן וייצמן :

גם לוועדה המקומית,

ישראל קלרמן :

גם לוועדה המקומית לא לבוא באותו יום,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ברור, אני לא באה אף פעם. אבל בסדר, אז אני רוצה,

ישראל קלרמן :

(לא ברור).

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, רציתי לדעת, אתה יודע, כאילו את הדיוק הזה, לא, הם אמרו לי שאני יכולה,

ישראל קלרמן :

אני גם הוצאתי היתר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן? עשית? הוספת כאילו?

ישראל קלרמן :

מה?

יוחנן וייצמן:

הסעיף הזה בסדר,

ישראל קלרמן:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני רוצה, השאלה אם אף אחד אחר לא עשה את זה במבנים שהם אחידים, יש תוספות בנייה,

ישראל קלרמן:

זה בסדר, המקצועי הוא לא קשור אליך, כמו שאמרת. אדריכל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, אבל בגדול, המגמה, אני צריכה לבדוק את התוכנית של השכונה.

ישראל קלרמן:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כי אף אחד עוד לא עשה את זה,

יוחנן וייצמן:

בגדר, אז תרשמי, אני חושב,

שרון דינור:

בגדר אני לא חושבת שאמרת דברים, אמרנו את אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אמר שחלק מהגדר, הוא רוצה להרוס בשביל כניסה לחנייה, אז תצמצמי את זה,

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

למעט לצורכי, אם צריכים כניסה לחנייה או משהו כזה,

ציפי רון:

הפרטים האלה זה לא משנה, בין כה, הגדר הזאתי היא מחודשת, אז הם ישתמשו באבנים, זה הכול.

שרון דינור:

אני כותבת למעט כניסה,

ציפי רון:

יש גם כדי לעשות,

יוחנן וייצמן:

מעט הכניסה לחנייה,

ציפי רון:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

מצוין.

איציק שוויקי:

יכול להיות שאת מכירה את מלי פדר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ברור, מלי, הייתי אצלו בבית.

איציק שוויקי:

היא שכנה שלו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

חברה הכי טובה שלי.

שרון דינור:

ציפי, מה אתם אומרים לנושא ההפקעה/הפרשה? אני חושבת שזה חובה, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בעד לקרוע אותם בהפרשות, אל תביני אותי לא נכון,

ישראל קלרמן:

אבל לא בבניין לשימור,

שרון דינור:

אבל הבניין לשימור פה, אין פה,

יוחנן וייצמן:

העיפי אותו, אני לא רוצה לראות, אני לא רוצה שהעירייה תבנה שם,

שרון דינור:

אין פה שום בעיה, לא של תחזוקה,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם זה טוב לנו לגן ילדים, זה טוב לנו?

שרון דינור:

הוא יכול להיות גם למשהו אחר, גן ילדים אני נדלקתי, אהבתי, כי חשבתי שזה מיקום מעולה, גם מבחינת הלהוריד ברכבת וההליכתיות, וגם מבחינת זה, אני חושבת שזה חמוד שהוא פונה לרחוב, וש אפשר כאילו, יש בזה משהו, יש בזה משהו שהוא טוב כזה. לא חייב גן ילדים, יש פה המון צרכים אחרים, אני חושבת שזה מושלם לצורך הזה,

ישראל קלרמן:

למה לא? למה לא גן ילדים?

יוחנן וייצמן:

לא, להוריד את זה,

איציק שוויקי:

אני בעד זה שהכנסנו לסעיף לתת, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

נראה, אני הייתי בעד לדבר, את יודעת, אין משהו אחר, בוא נעשה כמו שדיברנו על בית יעקב, הוא עוד יותר מזה, כמו שהיא מדברת על שלטים. לדעתי זה דיון רוחב, שצריך להיות עם ראש העיר, ועם הגזבר, סליחה,

שרון דינור:

אבל לא בכל מקום זה אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

ועם ריטה, ועם,

איציק שוויקי:

ריטה תשמח מאוד.

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

כמה להתערב?

יוחנן וייצמן:

לא, היא תרצה, מה פתאום,

ציפי רון:

לא בטוח שצריך,

יוחנן וייצמן:

היא תרצה יותר מטרים,

ציפי רון:

לא בטוח,

ישראל קלרמן:

היא רוצה יותר מטרים,

יוחנן וייצמן:

השאלה, לא, הסוגיה, היא סוגיה נורא רוחבית.

שרון דינור:

שנייה רגע, אני יכולה להגיד משהו קצר? אני יכולה להגיד, וייצמן, אני יכולה להגיד, יש, יש,

איציק שוויקי:

הוא קיים,

ציפי רון:

(לא ברור) הזאת.

שרון דינור:

אני יכולה להגיד ככה, יש להציע הפרשה לצורכי ציבור, לא להגיד איפה, לבחון מול מחלקת נכסים, האם יש היתכנות ל - ,

איציק שוויקי:

אני ממליץ,

שרון דינור:

להפרשה בבניין הקדמי. אוקי, זה ה - , בבניין ההיסטורי, ככה אתה פותר את זה, ואת זה,

איציק שוויקי:

ניתן לעירייה לפתור את הבעיה, אבל אני ממליץ, אין פה שיפוץ בכלל, אתה לא משפץ את הבית, הבית קיים,

שרון דינור:

תראו רגע,

ציפי רון:

מה פתאום.

איציק שוויקי:

זה קיים,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה עולה להכשיר בניין לשימור לגן ילדים?

איציק שוויקי:

לא, לזה? לא הרבה.

יוחנן וייצמן:

למועדון? לבית כנסת?

ישראל קלרמן:

זה לא צודק, אתה לא צודק.

ציפי רון:

לכל דבר צריך לעשות שם השקעה לא נורמאלית.

עמוס דר:

הוא אומר לך זה סיפור,

איציק שוויקי:

אבל הוא צריך לתת עד 40%,

ישראל קלרמן:

שייתן,

יוחנן וייצמן:

הוא לא נותן,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא 40%, זה לא הפקעה, מה פתאום.

איציק שוויקי:

לא, הוא יכול, אתה יכול,

ישראל קלרמן:

זה לא הפקעה,

יוחנן וייצמן:

זה לא מגרש, זה לא מגרש עם 40%,

ישראל קלרמן:

זה הפרשה מבונה, לא לפי 40% (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא הנושא הרגע,

ציפי רון:

רגע, אני חושבת,

ישראל קלרמן:

המטרים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לוקחים בערך, המקובל בעיר לקחת 5, 7,

ישראל קלרמן:

מה שדני יגיד.

ציפי רון:

רגע,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

איציק שוויקי:

מגרש,

ציפי רון:

הפרשה לצורכי ציבור,

ישראל קלרמן:

40% מהמגרש,

ציפי רון:

רגע, מהפרשה לצורכי ציבור במשרד בבניין הזה, בחלקה הזאת, צריך לשקול לעלות את המשכורת לעובדי העירייה,

יוחנן וייצמן:

אני בכלל מסכים.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, יש לנו בעיה עם הנגשה של טיפת חלב ברחוב התומר בצומת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אז אולי (לא ברור) הוא צריך ללכת לבית משפט, נעביר את הטיפת חלב לשם,

ציפי רון:

נכון,

איציק שוויקי:

כמה עולה? כלום. שום דבר,

יוחנן וייצמן:

מה? זה הגודל מתאים?

איציק שוויקי:

כן, 120 מטר.

עו"ד דני ליבמן:

ניקח גודל מתאים, זה שתי דירות,

איציק שוויקי:

זה 120.

דני מה?

איציק שוויקי:

120.

עו"ד דני ליבמן:

טיפת חלב ב – 120 מטר, מה רע?

יוחנן וייצמן:

ונעשה את זה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל ניסו, אומרת לך,

שרון דינור:

בוא, אנחנו לא נבחר לו, חברים, בואו רק נציג את זה,

עו"ד דני ליבמן:

זה טיפת חלב,

יוחנן וייצמן:

תראי, אני רוחבי אני אומר, אני חושב שזה, זהו, בואי תכתבי פה פעם אחת,

שרון דינור:

קודם כל החלק הראשון, נציע הפרשה?

יוחנן וייצמן:

יש להציע הפרשה זה אין ויכוח.

ציפי רון:

אין צורך,

יוחנן וייצמן:

אולי תנסי הפוך, יש להציע הפרשה זה נושא תכנוני שהוא ברור, הייתי הולך איתך הפוך, עם הראש שלך, אני הולך, יש לבחון, האם, יש לבחון אם לקבל את ההפרשה בבניין הזה, תנסחי את זה, כאילו,

ציפי רון:

אתם באמת חושבים שזה, שזה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

לא, שרון דינור, היא מולטי דיסיפלינרית.

ציפי רון:

כן, מולטי.

איציק שוויקי:

טוב.

שרון דינור:

אם זה לא היה מבנה היסטורי, לא הייתי יודעת אם הייתי מבקשת את זה, בגלל שזה מבנה היסטורי אז אני אומרת בוא נבחן את זה לפחות.

איציק שוויקי:

פעם העירייה היה לה חשבון כזה, אבל וייצמן משנה את דעתו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הפרשה לצורכי ציבור בוודאי שכן, אין ויכוח, זה לא סוגיה.

שרון דינור:

אוקי,

איציק שוויקי:

אתה שומע?

יוחנן וייצמן:

יש לבחון האם לתת את ההפרשה במבנה שאת,

איציק שוויקי:

אתה יודע שהיה הפרשות והעירייה לא משכה אותם בכלל עד היום?

יוחנן וייצמן:

כן, אני יודע.

איציק שוויקי:

לא משכה אותם,

יוחנן וייצמן:

יש דברים, שאני לא רוצה להגיד,

ישראל קלרמן:

לא נבנו, ולכן לא גבו, מפונים לגמרי.

איציק שוויקי:

לא, יש,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

כשאתה מדבר על חלקה, מכיר את הסוגיה.

ציפי רון:

שלש לבחון, לבחון,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

על מה היא מדברת?

ישראל קלרמן:

קק"ל,

יוחנן וייצמן:

קק"ל, אתה מדבר שמה, על המלך ג'ורג'.

איציק שוויקי:

גם קק"ל, וגם בית יד שרה לא,

ציפי רון:

תוסיפי (לא ברור) לאור,

איציק שוויקי:

בית משפט וגם, וגם יש בית,

שרון דינור:

הבנתי מה את רוצה, שלא ישמע שיש, אני לא יודעת,

איציק שוויקי:

היה צריך להיות חדר וחצי למוזיאון, ולא לקחו אותו, יש הרבה דברים. אתה יודע מה זה היה רשום?

ציפי רון:

היו המון פרויקטים כאלה.

איציק שוויקי:

לדורות הבאים.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, זה בסדר, הניסוח הזה הוא טוב.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הניסוח הזה הוא טוב.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש לנו שתי סוגיות,

שרון דינור:

קווי בניין לדעתי, בואו כאילו,

יוחנן וייצמן:

הוא טוען סוג של איפה ואיפה, אני חושב, אני מבין מאיפה, אני הייתי, אולי הוא אמר יש לבחון, כאילו לא, יש לבחון,

ישראל קלרמן:

יש לבחון להיצמד?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא חושבת שיש פה,

ישראל קלרמן:

גם אני חושב,

שרון דינור:

יש, אנחנו הקלנו איתנו, כאילו, אני יודעת שאתם, מרגישה שאתם לא סומכים עלי, אבל באמת,

ישראל קלרמן:

סומכים עליך במאה אחוז,

שרון דינור:

ישבתי איתם,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר לך,

שרון דינור:

לא, תקשיבו,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר לך,

שרון דינור:

אני רוצה להסביר לכם,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, תן לה,

שרון דינור:

כתבתי איתם, עשיתי את הסדר יום, אני אוהבת את האדריכלים האלה, מעריכה אותם, באו דיברו איתי, אמרתי - אתם יודעים מה? זה המקומות שזה, תיצמדו לזה, כן, בקומות כן, הורדנו. זה, יש מקום אחד, שאני אומרת פה כאילו, בואו תתנו משהו חזרה לשכונה, שאתם, חבר'ה זה פה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אבל יש לי פה, זה סוג של, הם טענו לאיפה ואיפה,

שרון דינור:

אבל זה לא איפה ואיפה, זה מה שהסברתי זה לא איפה ואיפה. הם כולה שתי יחידות במצב הנכנס, אין שום סיבה שהם לא ייצרו מרווח,

ישראל קלרמן:

כן,

שרון דינור:

במיוחד לאור הצפיפויות האלה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא נושא של תקן 21,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה נושא,

שרון דינור:

זה לא נושא של תקן 21,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אין מה להשוות אגסים לתפוחים, זה מילה אחרת, לאחרים לא היה,

יוחנן וייצמן:

בסוף זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה נפתר.

יוחנן וייצמן:

לא, בסוף, אחרי (לא ברור) שלהם, בסוף איך הרחוב נראה.

ציפי רון:

תפוחים ואגסים,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם בסוף, איך הרחוב נראה, והוא העלה את הסוגיה, והנושא שסך הכול הרק"ל נותנת את
ה – 3,

שרון דינור:

אבל היא לא, אבל א', אנחנו כבר לא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא ממש רק"ל, כן,

שרון דינור:

לא, וגם, וגם אנחנו באמת אם אפשר לייצר, אין סיבה שלא. זאת אומרת אין סיבה (לא ברור). יוחנן

וייצמן:

למה לא לבנות בעיר הזאת?

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

וייצמן, מה זה הסיפור?

שרון דינור :

מי אמר לא לבנות?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

באמצע, מה זה הסיפור?

ישראל קלרמן :

זה משהו במשרד, זה המשרד שלי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

המרחק מה - ,

יוחנן וייצמן :

המרחק מהקו בניין,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מהקו בניין? למה? למסילה או לתחנה?

יוחנן וייצמן :

לא, לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

קצה המדרכה?

יוחנן וייצמן :

מגרש, לא, בוא נגיד שזה מגרשים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן,

יוחנן וייצמן :

זה רחוב, זה רחוב המלך ג'ורג'.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן,

יוחנן וייצמן :

נגיד, הקו בניין, זה אומר פה אפס, פה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה מה שאני שואלת,

יוחנן וייצמן :

ופה 3,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מהמסילה? או מהתחנה?

יוחנן וייצמן :

למסילה, לא, לא, מקו המגרש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

המגרש של מי?

יוחנן וייצמן :

מאיפה שהקו הכחול של המגרש, מגרש יש תשריט בטאבו, מהמגרש שלך,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מה זה קשור? למה אתה אומר רק"ל?

שרון דינור :

הם בדרך כלל,

יוחנן וייצמן :

מדיניות הרק"ל אומרת שכל בניין, שצמוד,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

(לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

מדיניות הבנייה לאורך צירי הרכבת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

יוחנן וייצמן:

מקבל קו אפס עד לכביש, ככל חזית מסחרית, ו – 3 מהצד, ו – 5 מאחורה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה המרחק? זה מטרים? זה מה שאתה אומר?

יוחנן וייצמן:

מטרים, מטרים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מטרים?

יוחנן וייצמן:

כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ממה? אז אני שואלת,

יוחנן וייצמן:

מקווי המגרש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

(לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מדרכה,

יוחנן וייצמן:

מקו המגרש.

איציק שוויקי:

אני מסביר לך, יש בתב"ע,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מה זה ה – 3 מטרים?

איציק שוויקי:

גוש חלקה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

איפה הם מתחילים, איפה?

יוחנן וייצמן:

יש לבן אדם מגרש בטאבו, מסוים בו, הוא צריך לסוג מהקו 3 מטר.

איציק שוויקי:

3 מטר אחורה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מהקו של המגרש שלו?

איציק שוויקי:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגיה שדנים עכשיו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כי שמעתי,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגיה שכעת, הוא אומר, אומרת אדריכלית דינור, בבית הכרם ביקשנו מעבר, לכן פה, אומר האדריכל, תנו לי 3,

ישראל קלרמן:

מי זה?

יוחנן וייצמן:

באחרים לא ביקשתם, וגם (לא ברור) זו הסוגיה כעת שכעת על השולחן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

איציק שוויקי:

זה הרחוב, הקו הזה זה כאן, קו המגרש,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן,

איציק שוויקי:

וזה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כדי להתחיל לבנות, הוא צריך לסוג,

איציק שוויקי:

3 מטר, נכון, לגינה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, אוקי, זה מה שרציתי. תודה, בסוף אני אדע, הייתי אמורה להתחיל קורס שימור ב – 27.

יוחנן וייצמן:

כן?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני לא יכולתי.

שרון דינור:

א', העבירו לי עכשיו, יעלה, העבירו לי, קורס מקוון ב – 250 שקל, אוקי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יללה.

שרון דינור:

אז אני אקח, אני אשלח לך,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

את מכירה את הזה, כמעט ונרשמתי,

יוחנן וייצמן:

העירייה חייבת לשלם לך,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה זה שישה חודשים, כל יום, ימי שלישי כל שבועיים, עם,

איציק שוויקי:

לא, אבל זה תואר שני,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ונורא רציתי,

איציק שוויקי:

זה תואר שני,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, לא, זה תוכנית של, אוניברסיטה, לא,

ציפי רון:

של מי? של (לא ברור)?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

וגנר איך קוראים לה?

ציפי רון:

של מי?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, לא, זה חיפה.

איציק שוויקי:

לא, חיפה זה,

יוחנן וייצמן:

תיקחי את זה מעידו,

שרון דינור:

חברים, מה החלטנו לגבי הקווי בניין, אתם רוצים? מה? לא הצלחנו לשכנע אתכם?

יוחנן וייצמן:

יש לבחון, יש לבחון האם,

איציק שוויקי:

זה לא,

ציפי רון:

יש לי המון ידע,

יוחנן וייצמן:

סוג של,

ישראל קלרמן:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הודעתי להם שהם לא באו.

שרון דינור:

עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

או בסדר, זה אחד. ואת הסעיף הראשון את הגובה,

שרון דינור:

הורדתי.

יוחנן וייצמן:

הורדנו, בסדר גמור. מאה אחוז.

ציפי רון:

אתה נאנח כמו אישה בהיריון, מה? יש לך צירי לידה?

איציק שוויקי:

לא, יש לי בעיות בלב.

ציפי רון:

אז תנשום עמוק.

יוחנן וייצמן:

תיק הבא נחלאות?

איציק שוויקי:

הביאו לך צהריים.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

הוא אומר, היא אמרה מתקרבת,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

(לא ברור) את החמה.

יוחנן וייצמן:

זה כמו באבו – כביר, נותנים לאכול ב – 10 צהריים, מה?

ישראל קלרמן:

11: 20 צהריים, נו באמת.

ציפי רון:

כי הם מתחילים בארבע בבוקר, את התפילות.

שרון דינור:

בתיקים פה,

ישראל קלרמן:

כי ב – 12: 30 זה נגמר. יש שרוצים באמצע.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נגמור את ניסים בכר - ,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

איזה נושא? היום לא, אני במילואים, ילדים קטנים, באתי, כי היה צריך להחליף אותי.

איציק שוויקי:

נחלאות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

קצינת נפגעים.

ציפי רון:

מי קצינת נפגעים?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רגע, אבל תגיד מה הנושא, אז אני אגיד לך אם את צודקת.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

בסדר, נחכה שהיא תסיים.

איציק שוויקי:

אנה פה בחוץ אבל.

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר,

איציק שוויקי:

אנה בחוץ.

ציפי רון:

אנה לדיז'נסקי בחוץ.

(מדברים ביחד ברקע)

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

סליחה, אני מתנצלת, הייתה פה הפסקה, אז יכולתי, תודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אוקי, אני רוצה להגיד כזה דבר, כעיקרון יש לנו בקשה לתוספת מרפסות, ברחוב ניסים בכר, בתב"ע לדעתי הם עשו תמ"א לפני את זה, תיכף נשמע את זה ממנה במדויק. בעצם התוספת של המרפסות, זה משהו שאני מאוד מחבבת בנחלאות, וזה מאוד מוסיף ומחייה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

סליחה, רגע, איזה עמוד?

שרון דינור:

אנחנו בעמוד 12.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

12?

שרון דינור:

12 זה ניסים בכר 42. עכשיו היה רק סוג אחד של מרפסות שחשבנו שהן לא נכונות, וזה המרפסות כמו של הקוקייה, בקומת הגג, הם לא אופייניות, הם אותם אנחנו לא רוצים לאשר בחזית המערבית. יתר המרפסות הם בסדר גמור, אז אני חושבת שסך הכול הבקשה קטנה מאוזנת, זהו, זה ההערה היחידה שהייתה לנו, בוא נכניס אותם נשמע מה היא אומרת.

דוברת לא מזוהה:

אנה.

אנה לדיז'נסקי:

כן. שלום. איפה?

יוחנן וייצמן:

בואי לפה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה יותר, הבניין הזה נמצא יותר דרומה? או יותר צפונה ברחוב? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה דרומה? כי זה נראה לי דרומה.

יוחנן וייצמן:

היא תעלה GIS,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

25 זה היה משפחת בנאי, אז זה נראה לי יותר, זה יותר לכיוון רחוב בצלאל, נכון?

מאיר כץ:

לא, זה התוכנית היא בצד השני,

אנה לדיז'נסקי:

לכיוון אגריפס.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ממש לכיוון אגריפס?

אנה לדז'נסקי :

כן,

מאיר כץ :

אבל אגריפס בפינת זבל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אוקי.

יורם אמיר :

יורם אמיר. מאיר כץ. ואנה.

אנה לדז'נסקי :

אנה. אפשר?

שרון דינור :

בבקשה זה המצגת שלכם.

אנה לדז'נסקי :

אז קודם כל בעיני קרה פה טעות, כי מה ששלחתי בנוסף למצגת, זה גם אישור שימור, משלב התמ"א שכל המרפסות מאושרות, כולל אז, אלה שבגג,

שרון דינור :

עכשיו אתם בתב"ע צוות אחר.

אנה לדז'נסקי :

אבל בניין אותו בניין, והוועדה הייתה אותה וועדה,

שרון דינור :

יש, רגע אישור שימור היה של הוועדה?

אנה לדז'נסקי :

כן,

שרון דינור:

הוועדת שימור אישרה את ה - ,

אנה לדיז'נסקי:

כן, כן, בוודאי.

ציפי רון:

מה הם רוצים עכשיו שימור?

שרון דינור:

תראו,

מאיר כץ:

אישור שימור,

אנה לדיז'נסקי:

אישור שימור,

שרון דינור:

אז מוזמנת לי לשלוח את זה, אני אסתכל. אבל בכל מקרה אני רוצה שנדבר על זה, המרפסות ככללן, אמרתי גם לפני שנכנסתם, אנחנו אוהבים מחבבים מרפסות בנחלאות, המרפסות זה תוספת היא מבורכת, ויש לנו רק בעיה, לדעתי שתי מרפסות, שזה לדעתי ממש בקטנה, אולי אתם יכולים לעשות שיפור כאילו, שנהיה מרוצים, כי הדברים האלה, אני לא יודעת מה את מרגישה לגביהם, בתור אדריכלית שימור, כאילו, זה לא, זה לא טוב.

מאיר כץ:

איפה הבעיה?

שרון דינור:

זה סליחה, שאני בוטה, זה גם מכוער, זה לא אופי של השכונה, זה דיסנילנד כזה של מרפסות, כאילו אני לא נגד מרפסות כאלה לא, אז,

מאיר כץ:

אני יכול לבקש לשאול שאלה?

שרון דינור:

אני מסתובב מלא, וזה שיש משהו שאני מנסה כאילו לא לחזור עליו, זה שיש משהו כזה, זה לא אומר שאני עכשיו מרגישה שאני מחויבת אליו, להיפך, אני אומרת יש פרויקט חדש שהגיע, אני זוכרת מה היה בהתחלה, מכמעט כלום ושום דבר, למשהו מדהים, שמחה בשמחתכם, ליוויתי אתכם בפעמים הקודמות, זה אני חושבת בקשה יחסית צנועה להגיד, במקום הזה, בגג, שיראה גג טוב. כאילו אני לא מרגישה שאנחנו צריכים להתנצל על זה. שאנחנו מבקשים איכות בשלב הזה.

יוחנן וייצמן:

איזה שיפור אדריכלי ניתן לתת, וכן לאפשר את המרפסות?

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר, א' הקוקיות, יש לך את הזה שלך?

אנה לדיו'נסקי:

הנה,

שרון דינור:

לא, אני שואלת אם יש לך את ההדמיה שלך.

יוחנן וייצמן:

הבניין כבר בנוי?

יורם אמיר:

בבנייה,

שרון דינור:

הוא בבנייה. אני חושבת גם, אם מציעים נסיגה בגג, שזה משהו שאני נסיגה בשביל, מה זה,

יורם אמיר:

אין,

שרון דינור:

אין מה?

יורם אמיר:

תקשיבי, קודם כל,

שרון דינור:

בוא נסתכל על קומת הגג,

יורם אמיר:

אנחנו לא מדברים, שרון, סליחה, על תקדים בנקודה מסוימת שעשו משהו מסוים, כל השכונה ככה, אני יכול להביא לך עשרות רבות, אם לא מאות של בתים, עם קוקיות,

מאיר כץ:

מהשנים האלה, לא היסטוריים,

יורם אמיר:

עם היתרים חדשים, עם החתך של הרחוב שלנו,

שרון דינור:

כן,

יורם אמיר:

החתך של הרחוב שלנו, הכול עם מרפסות כאלה.

מאיר כץ:

מהבית של ניסים גלל עליו השלום, עד לחלחול יוסף חיים, זה בתים שאני הייתי אחראי להם,

שרון דינור:

כן,

מאיר כץ:

ואני מחזיק אותם, מ - , אין כמעט.

שרון דינור:

שניכם היזמים?

יורם אמיר:

כן,

מאיר כץ:

בין היתר. לא יזמים, אלא אנחנו בעלי דירות. אבל התוצאה בסופו של דבר הזה, שההרגשה אחרי שהדבר הזה הוא נחלת כמעט כל מי שמגיש היום היתרים, בתים של נהרי,

שרון דינור:

כן,

מאיר כץ:

אני (לא ברור) את השכונה רגע, 30 שנה, יום יום, ואני אומר, הדבר הזה לא רק שלדעתי הוא לא מכער, אם תגידו יש משהו פרט שהוא לא יפה, המשמר הכי גדול שיש שם, בחדר הזה, בתור בעל נכסים, זה אני. סליחה שאני אומר. תגידו לי רק למה, למה לא לתת לאדם שנמצא למעלה, והוא יכול לראות משהו, מעבר לכביסה של השכנים למטה, ומעבר למכוניות אשפה שנמצאות לו למטה בימין, לראות טיפה נוף ואוויר, זה כל מה שמקבלים. ואת רוצה שזה לא יהיה,

שרון דינור:

אני מבקשת,

מאיר כץ:

זה מה שאת אומרת,

שרון דינור:

לא להגזים.

מאיר כץ:

אני מגזים?

שרון דינור:

כן,

מאיר כץ:

בואי נעבור בית בית.

שרון דינור:

להגיד שאני לא רוצה שמישהו יראה כלום, וזה, בוא, יש לך דירות, הם דירות,

מאיר כץ:

מה הוא רואה מהגג אחרת? את הנוף, זה הנוף היחיד,

שרון דינור:

הוא יכול לפתוח חלון, לא ביקשנו לא לפתוח, מצידי שיעשה מרפסת צרפתית, אין בעיה. אוקי, אנחנו מדברים פה רק על הנושא של ה - , של המרפסת עם המשולש הזה שיוצא החוצה, זה מה שמפריע לנו. אני חושבת שאיכות אדריכלית לא נמצאת שמה, זאת דעתי, אתם וחברי הוועדה אומרים שלא, הסברתי לך, למה לא, אני חושבת שגם קיבלתם מבנה מאוד יפה, עם המון יחידות דיור.

יורם אמיר:

אבל קיבלנו, אבל קיבלנו אישור על המרפסות האלה, מחלקת שימור אישרה לנו את המרפסות האלה. זה לא חדש, אנחנו לא מבקשים בתב"ע, הנה בבקשה,

שרון דינור:

אתם לא הראיתם לי את זה גם, ואנחנו פה בישיבה, אני לא יכולה לבדוק את זה,

יורם אמיר:

עכשיו,

אנה לדיו'נסקי:

אני שלחתי את זה.

יורם אמיר:

אנה, את יכולה להראות להם?

אנה לדיו'נסקי:

כן, זה במייל, גם יש,

שרון דינור:

זה גם לא משהו אישי מולכם. אנחנו היום בכל השכונה מנסים, לרסן את הדבר הזה,

יורם אמיר:

אבל אנחנו, יש שמה באותו צד שלנו,

שרון דינור:

אז לפעמים, לך תדע,

יורם אמיר:

תראי (לא ברור).

שרון דינור:

מדיניות מתעדכנת עכשיו,

יורם אמיר:

לא,

שרון דינור:

היו אומרים לך, שאתה לא יכול מרפסות בכלל.

יורם אמיר:

אבל אותו צד,

שרון דינור:

זה גם כאילו יש דברים כאלה שקורים לפעמים.

יורם אמיר:

יש בניינים חדשים בכל הצד, מצד ימין של הרחוב,

שרון דינור:

כן,

יורם אמיר:

המספרים הזוגיים, וכולם עם מרפסות,

ציפי רון:

בוא תראו לך חתך רחוב,

שרון דינור:

לא,

מאיר כץ:

חתך הרחוב, מצוין.

יורם אמיר:

מצוין.

ציפי רון:

חתך רחוב,

שרון דינור:

זה, זה החתך?

יורם אמיר:

אבל זה לא רק זה,

שרון דינור:

לא כתוב פה, לא כתוב, ברור שלא, לא, אני אומרת אין לי כתובות פה,

אנה לדיז'נסקי:

הלמטה,

שרון דינור:

הדוגמאות שאני רואה פה, הן לא יפות,

אנה לדיז'נסקי:

מה זה זה מולנו?

שרון דינור:

זה לא דוגמאות טובות,

יורם אמיר:

לא, לא, מה שאת רואה פה זה לא, סליחה, זה לא הרחוב הזה,

שרון דינור:

זה אתם הראיתם,

יורם אמיר:

לא,

שרון דינור:

אתה הראית,

יורם אמיר:

לא, זה דוגמאות בשכונה,

שרון דינור:

אני אומרת הדוגמאות הן לא יפות, הן לא טובות, זה מה שאני מנסה להימנע ממנו.

ציפי רון:

יש טעויות, ואנחנו גם רוצים, אנחנו משתדלים לשמור על המקום.

יורם אמיר:

גם אנחנו,

ציפי רון:

גם השמירה על המקום, זה גם מעלה את הערך של הנכס, זה חלק מהסיפור.

יורם אמיר:

גם אנחנו,

ציפי רון:

אז בבקשה בואו תראו לנו, בדרך כלל כשבאים לכאן, מראים חתך רחוב, בואו נראה חתך רחוב,

יורם אמיר:

יש,

ציפי רון:

בואו נראה איך זה משתלב עם מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

אולי נעשה את זה עם ה – GIS?

שרון דינור:

א, אני אסתכל שנייה בבקשה.

יורם אמיר:

אנה, תנסי לשלוח להם את האישור שהם נתנו לנו,

אנה לדיז'נסקי:

יש, שלחתי, שלחתי, יש להם במייל, יחד עם המצגת.

יורם אמיר:

אוקי,

שרון דינור:

כאילו מ – 2018 לדעתי, בוא ננסה לראות אותו, זה מחריג, סליחה, כאילו, אני לא יודעת אם זה שלכם אפילו או לא, אבל זה לא,

מאיר כץ:

זה הפרויקט של דלאל שדיברתי.

ציפי רון:

איך קוראים,

שרון דינור:

נתת אותו בתור דוגמא חיובית?

מאיר כץ:

יציאות לגג נתתם תמיד, לקוקייה,

שרון דינור:

אני מוכנה לשקול יציאות מסוג אחר,

מאיר כץ:

אוקי,

שרון דינור:

שהם לא זה, שהם לא, את רוצה רגע אולי לקרוא לשחר?

מאיר כץ:

מהזווית הזו, הבית של אלימלך כהן, בית שלישי מהבית הזה באותו צד, קוקיות ויציאות החוצה, והמרפסות בכל הדירות, בית ע"פ,

שרון דינור :

הנה זה כאילו, זה (לא ברור), הרבה יותר טוב. לא, סליחה,

יורם אמיר :

הלאה למטה.

שרון דינור :

זה נראה מצוין, אני חושבת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, לא, זה לא על זה,

יורם אמיר :

זה גם, זה של עליית גג.

שרון דינור :

זה נראה טוב, יחסית, לא יודעת, לא, הקוקייה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה עם השעון?

שרון דינור :

הקוקייה לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה זה עם השעון?

ציפי רון :

לא, לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה לא זה עם השעון?

שרון דינור:

איזה שעון?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש שם ברחוב הזה משושה שם שעון כזה.

יורם אמיר:

ממול יש אחד,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מישהו צרפתי.

יורם אמיר:

זה דוגמא לא יפה.

מאיר כץ:

לא, זה בית אחר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה בית אחר.

שרון דינור:

אז אני רואה שיש פה דוגמאות גם, ממה שאני,

מאיר כץ:

זה פינת הירקון מה שהראית,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה פינת הירקון,

מאיר כץ:

אמת,

שרון דינור:

זה אמרתי שלא,

מאיר כץ:

זה הבית של אלימלך כהן,

שרון דינור:

זה כן, זה לא, כאילו, אתה מבקש כאילו,

מאיר כץ:

רגע, רגע, תחזרי,

שרון דינור:

גם וגם,

מאיר כץ:

תגדילי לנו רק אחד, שהוא כן שנראה גם, שנוכל לראות, אולי נגיד שאין בעיה.

שרון דינור:

זה כן,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא יוצא, מה זה?

שרון דינור:

כזה, כזה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מה זה?

שרון דינור:

לא,

יורם אמיר:

זה מרפסת עמידר,

שרון דינור:

פה, פה, זה,

איציק שוויקי:

יש שם מרפסות.

מאיר כץ:

זה הבית של עופר.

שרון דינור:

אני לא נגד מרפסות, חברים, מרפסות זה אחלה.

יורם אמיר:

היא אחלה מרפסת שם, זאתי אנחנו רוצים,

מאיר כץ:

אני כל בית בנחלאות,

יורם אמיר:

מרפסת סוכה פה,

שרון דינור:

כאן אין קוקייה, תעשה כזאתי,

איציק שוויקי:

פה זה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כץ פה.

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן, זה מרפסות סוכה, אתה שם לב?

יוחנן וייצמן:

רגע שתיים.

איציק שוויקי:

שלוש. שלוש,

יוחנן וייצמן:

התחתון גם גדול יותר?

איציק שוויקי:

בטח.

ציפי רון:

שלוש.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה משולש?

שרון דינור:

אני לא יודעת.

מאיר כץ:

אם תסתכלי למשל על חכם,

יורם אמיר:

אנה, אם אנחנו,

מאיר כץ:

30, 44,

יורם אמיר:

אנחנו מצדינו לבטל את הקוקייה, ולהגביה את הקומה.

מאיר כץ:

הקוקייה הראשונה (לא ברור),

יורם אמיר:

ואז יהיה,

מאיר כץ:

שלום 3,

יורם אמיר:

גובה השני.

מאיר כץ:

מול 30, 44,

ציפי רון:

פה השתנתה קצת המדיניות, וחייבים,

יורם אמיר:

אבל אני לא בא בטענה,

ציפי רון:

קצת.

מאיר כץ:

אני אקצר מכל מה שאתם רוצים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני שומעת לשרון,

שרון דינור:

שנייה,

מאיר כץ:

הבאתי רק דוגמא, תגידי זאת דוגמא טובה?

ציפי רון:

השלט ששמת.

מאיר כץ:

אני אעשה אותה,

איציק שוויקי:

זה,

מאיר כץ:

תראי את זה כעשוי, אני לא בא להתווכח.

שרון דינור:

הנה הדוגמא הטובה אבל,

מאיר כץ:

אאבל לחסוך את הנוף מלמעלה, אחרי שכל ההשקעה האדירה הזאת, זה פשוט לא, לא נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אבל דברים מכוערים.

ציפי רון:

בנביאים,

אנה לדיז'נסקי:

יש מדיניות של מחלקת תכנון, כמו שהם לא הסכימו בתמ"א.

איציק שוויקי:

חידשנו אותו,

אנה לדיז'נסקי:

שמנו,

שרון דינור:

את רוצה משהו להגיד או ש - ?

מאיר כץ:

אפשר לבקש הקלה, למדלפות ואז לא צריך (לא ברור).

יורם אמיר:

שרון, תסתכלו בבקשה למייל שהיא שלחה, עם האישור שנתתם. לא, לא שמתם לב.

יוחנן וייצמן:

לא חשוב.

יורם אמיר:

שחוזרים אחורה.

שרון דינור:

אני מסתכלת,

איציק שוויקי:

שמנו שלט חדש.

יורם אמיר:

יש היגיון לחזור?

שרון דינור:

אני אסתכל, אני אסתכל. זה שחוזרים פה, לא יודעת, אבל לא יומיים, זה קורה לפעמים, זה כאילו, אם זה משהו שהוא לא, עוד פעם הם מנסים לעשות איזה שהוא מדיניות מסוימת לשכונה, זה קורה,

דוברת לא מזוהה:

שנייה רגע,

איציק שוויקי:

איזה רחוב זה?

שרון דינור:

מבחינתי אין לי עוד מה להגיד בנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה מטריד אותי, ככל שאנחנו בזמנו בתב"ע, כמה הורדנו להם, לא נתנו את כל הזכויות, ונתנו,

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד לך,

שרון דינור:

אנה, יש פה,

יורם אמיר:

הורידו לנו את הגובה,

שרון דינור:

את התוכנית, ואת המצגת.

יוחנן וייצמן:

חתכנו אותם את הגובה, נתנו להם מרפסות,

אנה לדיז'נסקי:

זה האישור של ה - ,

מאיר כץ:

תודה רבה,

אנה לדיז'נסקי:

זה האישור.

יורם אמיר:

זה בדיוק המצב.

יוחנן וייצמן:

אז,

יורם אמיר:

יש מרפסת כזאתי בגלל שהוא רק,

שרון דינור:

אני לא (לא ברור) את הזה.

מאיר כץ:

תסתכלי אצלך.

שרון דינור:

בסדר, אני לא צריכה לעשות את זה אתכם,

מאיר כץ:

לא, בוודאי שלא,

יורם אמיר:

לא, לא, בסדר גמור. שרון, תודה רבה.

מאיר כץ:

זהו? אנחנו יכולים, עוד משהו, מבקשת, רק תבינו מה הייעוד, ולמה זה חשוב.

אנה לדיז'נסקי:

הנה רגע, אני אפתח.

יוחנן וייצמן:

תגדילי טיפה רק,

אנה לדיז'נסקי:

לא, זה תגלגלו.

יורם אמיר:

תראי, תראי.

שרון דינור:

זה בעיה לבקש תוספת גובה לדעתי במקום הזה, ואין סיכוי ש - , יאושר פה, לא ע"י תכנון, אפילו לא ע"י המחוז, כי הוא כבר היום הוא גבוה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל, תראי, אם יכלו לקבל את זה, בתמ"א רגילה.

שרון דינור:

אני שואלת את עצמי, למה, אפילו,

יוחנן וייצמן:

לא?

שרון דינור:

כמה דירות יש לכם בגג, שתיים?

אנה לדיז'נסקי:

כן,

יורם אמיר:

כן, כן,

שרון דינור:

למה אתם צריכים גם מרפסת וגם מרפסת? למה עושים לדירה?

אנה לדיז'נסקי:

בגלל שהדירה התחתונה צריכה מרפסת, בשביל הסימטריות,

שרון דינור:

מה זה התחתונה? יש לך כאן, אחת, הזאתי היא תחתונה?

אנה לדיז'נסקי:

כן, כן, התחתונה כאילו ב - ,

שרון דינור:

אוקי, ואם היה מרפסת אחת והייתה, זה היה מצמצם לי את המופע הזה?

אנה לדיז'נסקי:

תראי, זה כל החזית היא סימטרית יחסית, אז כאילו,

שרון דינור:

היא לא סימטרית פה, אם היה אחד כזה, לא היה (לא ברור), בואי תראי גם עם המפגש עם הזה. עם הקצה של הגג, אז באמת אולי נעשה אחת פה באחת באמצע במקום זה,

אנה לדיז'נסקי:

באמצע, אבל זה בין שתי דירות,

שרון דינור:

כן, נכון, אם את נכנסת, כאן יש לך קיר אטום, זה לא כל כך משנה.

יורם אמיר:

דווקא האחידות פה יפה. כל המרפסות למטה.

שרון דינור:

הוא לא, אפשר להיות יפה, גם (לא ברור).

מאיר כץ:

זה אגריפס, יש שם מגרש חנייה ש - , יש לו,

יורם אמיר:

עכשיו (לא ברור).

שרון דינור:

איפה?

מאיר כץ:

באופן טבעי לפני (לא ברור).

שרון דינור:

אנה, איפה הוא פה?

אנה לדיו'נסקי:

היינו לפני את זה,

שרון דינור:

אמרת שזה,

יוחנן וייצמן:

היה מקודם,

אנה לדיו'נסקי:

זה כל זה, זה האישור,

שרון דינור:

איפה החתימה של שימור? מה ששלחתי,

אנה לדיו'נסקי:

לפני זה, זה אותו פרויקט,

יוחנן וייצמן:

בהתחלה זה נפתח, ואחרי זה הלכתם לתשריט,

שרון דינור:

כאן,

אנה לדיז'נסקי:

כן, כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בבניין הזה ארבע אנשים שקראו להם אבי. ואז הוא כותב את זה, הוא כותב (לא ברור) ב – 2004,

שרון דינור:

שחר ידע (לא ברור)?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

חבל שהוא היה רופא עיניים, ולא רופא (לא ברור).

שרון דינור:

שחר, אתה ידעת, אתה מכיר (לא ברור) שהיה פה?

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

מבחנתי כאילו, אתם יכולים לצאת.

איציק שוויקי:

לא, הוא נמצא שם.

מאיר כץ:

רצון טוב, זה שיכולים בנחלאות (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אתה רואה אותו פה.

איציק שוויקי:

יש לו בית עם חלון זה.

ציפי רון:

רואים את זה יפה,

אנה לדיז'נסקי:

גם (לא ברור) החלטת הוועדה כתוב, לפי (לא ברור) של הוועדה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה מה שרציתי לדעת.

יוחנן וייצמן:

זה לפני וועדה?

אנה לדיז'נסקי:

זה אחרי וועדה.

יוחנן וייצמן:

אחרי וועדה במחלקה?

אנה לדיז'נסקי:

הם כותבים, החלטת הוועדה, מה הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

מחלקת תכנון,

אנה לדיז'נסקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

שימור? מה פתאום. זה פלילי, זה בית סוהר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מי נולד שם?

ציפי רון:

מי נולד שם?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מה שנקרא הקומונה,

שרון דינור:

תגידו רגע, יש לי שאלה, הקוקיות,

יוחנן וייצמן:

זה הזוי,

שרון דינור:

הן יכולות להיות, אנה, אנה ממך,

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

הקוקיות, מה שאישרו לכם קוקיות, עד 30%,

אנה לדיז'נסקי:

יצא היתר,

שרון דינור:

בגובה המדלפות, בגובה מדלפות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, נכון,

שרון דינור:

לעשות אותם בגובה המדלפות שזה לא יהיה כאילו, חודר אותם את רואה כמו שפה רואים, שזה כאן,

אנה לדיז'נסקי:

יצא היתר כבר לבניין הזה ככה.

שרון דינור:

אז למה אתם מבקשים את זה עכשיו? מבקשים את זה עכשיו, מה זאת אומרת?

אנה לדז'נסקי:

כי אנחנו מבקשים את המרפסות,

איציק שוויקי:

הבית נשרף, הבית נשרף עכשיו.

אנה לדז'נסקי:

זה היה אישור של,

איציק שוויקי:

רבין היה,

אנה לדז'נסקי:

שלכם, בהתאם להחלטת הוועדה, ואחר כך מחלקת תכנון היה לנו הרבה,

שרון דינור:

כתוב על האישור פה, כתוב עליו, אם לא, הכול סבבה, כתוב, נכנסים ככה,

אנה לדז'נסקי:

רגע, אבל תקראי את החלטת הוועדה - הוועדה החליטה שהתוכנית מאושרת כפי שהוצגה. אחר כך יש פה את כל הדברים, כן,

שרון דינור:

זה לא, סעיף ה'.

אנה לדז'נסקי:

לא, תקראי בבקשה את כל החלטת הוועדה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

איפה החלטת, תגידי, את יכולה להגיד לי תאריך, אני אחפש.

אנה לדז'נסקי:

יש במצגת את החלטת הוועדה.

יוחנן וייצמן:

במצגת שלך?

אנה לדיז'נסקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז תראי לה שנייה את ההחלטה.

אנה לדיז'נסקי:

לא מופיע פה החלטת הוועדה,

יוחנן וייצמן:

היא טוענת שהוועדה אישרה את התוכנית הזאת,

שרון דינור:

אני מחפשת.

יוחנן וייצמן:

לפני כמה שנים,

מאיר כץ:

את הקוקיות, לא את המרפסות,

אנה לדיז'נסקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

הקוקיות כן, והמרפסות לא,

שחר פוני:

(לא ברור) שלו היא מאוד מאוד פשוטה, המופע של קוקייה שמתחילה (לא ברור), עוברת דרך המדלפות ומגיעה עד למטה, (לא ברור), זה המופע הוא מופע שנראה לא נכון, הוא נראה לא נכון, הוא נראה לא מתאים למקום.

שרון דינור:

אם הייתם, אני הצעתי להם לעשות אולי לצמצם את זה, כי כאן יש להם (לא ברור), יש להם.

אנה לדיז'נסקי:

כל הזמן,

יוחנן וייצמן:

לא יכול להיות,

אנה לדיז'נסקי:

אני אשים את החלטת הוועדה, ואחר כך את כל השאר אתם לא הסכמתם.

ציפי רון:

בצד ימין, זה לא בצמוד,

(מדברים ביחד ברקע)

מאיר כץ:

3, אני עשיתי, לי אישור כתוב מגוגנהיים, שהוא עשה את התביעה הזאת, קודם כל אדריכל התביעה, אחר כך הבקשות המוזרות שלי, היא לא אשמה. חכם שלום 3, אותו דבר בדיוק.

שחר פוני:

זה קצת מוזר לי.

מאיר כץ:

חכם 3, זה בתים שלי, 35 שנה, תבדוק אותי, אף פעם לא הייתה בעיה, מרפסת עגולה, זה הכול, מה ביקשתי? לא לעשות שמה סוכות גדולות, כלום.

שחר פוני:

אוקי,

מאיר כץ:

אנחנו לא נעשה שום דבר,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לתת לו שנייה את העכבר לחפש את החלטת הוועדה?

שרון דינור:

אני ראיתי את ההחלטה, הסתכלנו עליו ביחד.

מאיר כץ:

את לא איתי.

יוחנן וייצמן:

אבל היא אומרת שזה לא החלטת הוועדה,

שרון דינור:

הנה, זה ההחלטה?

אנה לדיז'נסקי:

הנה, הבקשה המאושרת,

מאיר כץ:

אני הבנתי מצוין,

אנה לדיז'נסקי:

בהתאם למבוקש,

מאיר כץ:

אני מבין בצורה,

אנה לדיז'נסקי:

זאת הייתה ההחלטה,

מאיר כץ:

אני לא רוצה לסגור את זה, לא רוצה כלום.

ציפי רון:

אז למה הם לא בנו את זה אז?

שרון דינור:

לפי התמ"א,

יוחנן וייצמן:

היא אומרת דבר פשוט, היא אומרת המחלקה כבר המליצה פעם אחת, והוועדה אישרה.

ציפי רון:

זה לא אושר, הם רצו להגדיל את אחוזי הבנייה,

אנה לדיז'נסקי:

עכשיו,

שחר פוני:

את האישור גם למרפסת, אז עובדה שאתם מבקשים מרפסת,

שרון דינור:

לא, כי אז,

יוחנן וייצמן:

כי לא (לא ברור) רישואית.

אנה לדיז'נסקי:

לא אישרנו מבחינת קו בניין.

ציפי רון:

שחר, הם רצו להגדיל את הם רצו להגדיל את אחוזי הבניין להפוך לתמ"א, זה הסיפור?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

אין תמ"א, בתמ"א אי-אפשר היה לאשר את המרפסות, זה מחוץ לקווי הבניין,

יוחנן וייצמן:

לכן הם מגישים את התב"ע הזאת.

שרון דינור:

לכן הם הגישו את התב"ע, קיבלנו את כל המרפסות, רצינו שהמרפסות האחרונות, בתוך הקוקייה שגם עושה קוקייה, וגם מוריד מהגג, ואז אין את השלמות של הגג רעפים, רצינו את זה לתקן. אם הוועדה הקודמת אישרה את זה, אני חושבת שכאילו אין מה לעשות בעניין הזה. אבל, אני מבינה שחר שאישרו את הקוקיות ומרפסת,

אנה לדיו'נסקי:

אבל איפה (לא ברור)? הנה זאת,

שחר פוני:

אבל שוב, הטענה שלנו היא מאוד מאוד פשוטה, מרפסת ברמה אדריכלית, הייתה איזה שהיא, שנייה נעזוב שנייה את הסטוטוריקה, אושר לא אושר, ברמה אסתטית, אדריכלית, מרפסת במופע הנורמאלי שלה הולכת עם חלון, וקוקייה כקוקייה, השילוב במצב כזה של קוקייה שחודרת מהגג, דרך המדלפות למטה, ומקבלת מרפסת, התוצאה הויזואלית, האדריכלית, לא תהיה נכונה. עכשיו זה לא, לא מקבלים פה בבנין, או מרפסות, הרי מקבלים כאן מספיק מרפסות, לא נורא יהיה אם בחלק העליון, הקוקייה תהיה ללא מרפסת,

שרון דינור:

תראו אבל, תסתכלו,

שחר פוני:

ברמה אדריכלית אסתטית.

שרון דינור:

תסתכלי רגע, אני בתוך ההחלטה,

אנה לדיו'נסקי:

אבל זאת לא,

יוחנן וייצמן:

זו לא החלטה, לא, לא, היא צודקת,

שרון דינור:

הנה תסתכלו,

יוחנן וייצמן:

זה לא החלטה, זה המלצה. היא צודקת,

שרון דינור:

לא, אבל תראה רגע, כתוב החלטת הוועדה וועדת שימור, אוקי,

אנה לדיו'נסקי:

נכון, מה כתוב שמה?

שרון דינור:

ואז תנאים להיתר בהמשך, זה כתוב בהחלטה, אני לא,

אנה לדיו'נסקי:

לא, לא,

שרון דינור:

זה ההמשך.

אנה לדיו'נסקי:

לא,

יורם אמיר:

אביגיל אז כתבה את זה,

שרון דינור:

למה לא?

אנה לדיו'נסקי:

לא,

יורם אמיר:

תשובה מאוד מאוד (לא ברור).

אנה לדיו'נסקי:

השחילה לנו את זה, אחרי החלטת הוועדה,

שרון דינור:

אבל כאן כתוב - החלטת הוועדה וועדת שימור, אין לכם?

אנה לדיו'נסקי:

מה החלטת הוועדה?

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להיכנס לזה,

שרון דינור:

זה מה שאני מנסה להגיד, אני עוברת דף,

אנה לדיו'נסקי:

הבקשה מאושרת בהתאם למבוקש, זאת הייתה החלטת הוועדה,

שרון דינור:

החלטת הוועדה לא כוללת את התנאים להיתר,

אנה לדיו'נסקי:

לא, זה אביגיל השחילה,

יורם אמיר:

השחילה ככה.

שרון דינור:

לא הבנתי, החלטת הוועדה שימור הייתה משפט?

אנה לדיו'נסקי:

כן,

יורם אמיר:

כן.

שרון דינור:

אני לא מכירה את זה,

יורם אמיר:

היא ככה, והיא כתבה את זה,

אנה לדיו'נסקי:

יש פה כל מיני דברים נוספים ש - , הכניסו שלא החלטת הוועדה, אני מתנצלת.

יוחנן וייצמן:

אני לא מאמין לכזה סיפור.

שרון דינור:

וייצמן, אתה מסתכל? אתה מצליח?

יוחנן וייצמן:

זה נראה בסדר, זה באתר, זה הקדנציה הקודמת, אני מנסה להתחיל לחפש את זה, אני אמצא את זה עוד מעט. 16.11.20, נכון?

שרון דינור:

בזה, בסדר, אנחנו נבדוק את זה, בסדר? אם זה אושרה ככה, אנחנו נאשר את זה, זה לא.

מאיר כץ:

עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

אין תמליל.

איציק שוויקי:

איפה שהיה השלט.

יוחנן וייצמן:

גם נראה לי אישרנו (לא ברור) קומה אחת יותר, אבל, זה מה שבסוף ירד.

ציפי רון:

במקור שמנו אותו על עמוד, כי אסור היה לנו לתקוע אותו בקיר,

איציק שוויקי:

הנה, הנה,

ציפי רון:

הנה על עמוד.

יוחנן וייצמן:

לא, זה, נכון, זה לא נמצא בהחלטה, התנאים זה נוסף אחרי זה.

שרון דינור:

אבל מה כתוב בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

מאושר כמבוקש,

שרון דינור:

זהו! בלי עוד זה,

יוחנן וייצמן:

בלי שום דבר, כן,

שרון דינור:

(לא ברור) ביי.

מאיר כץ:

תודה רבה לכם.

יורם אמיר:

תודה רבה.

מאיר כץ:

תודה מר וייצמן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה לכם.

יוחנן וייצמן:

חבל, הייתי מנסה לראות את התמליל, אבל אין אותו.

איציק שוויקי:

זה לא זה, זה לא זה,

ציפי רון:

של הבניין הזה.

איציק שוויקי:

הנה, הנה זה זה, מה את אומרת לי לא? אני מראה לך משהו, זה לא,

ציפי רון:

כשהבאנו את אשתו של,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

רק אני אומר ש - , זה שהוועדה אישרה לפני 4 שנים, בהליך,

יוחנן וייצמן:

זה לא מחייב אותנו היום.

עו"ד דני ליבמן:

מותר לך לחשוב אחרת.

יוחנן וייצמן:

מותר לחשוב אחרת.

עו"ד דני ליבמן:

הליך אחר, חברים אחרים. ואם עשינו טעות אז, לא צריך לחזור עליה היום. זה מותר. רצוי, שנהיה
אחיד, מותר להשתנות.

איציק שוויקי:

מה תיקנו?

ציפי רון:

לא תיקנו.

איציק שוויקי:

אפשר היה לשים שם,

ציפי רון:

אין דבר כזה, לא כתוב, זה כבר ביסודות אנכיים, יש (לא ברור) אז אתה משחק לידם של (לא ברור).
לא,

איציק שוויקי:

אני לא מנהל המועצה לשימור,

ציפי רון:

אבל אתה עשית עם זה טעות חמורה.

איציק שוויקי:

אני לא עשיתי, אני לא עשיתי,

ציפי רון:

טעות חמורה.

איציק שוויקי:

קיבלתי ממך את ה - ,

ציפי רון:

קיבלת ממני את הטקסט, אתה הורדת את התנכ"י, היו שם,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

אני לא כתבתי כפר ערבי. אני כתבתי את היסודות הנקראים למה, לבחור איזה פסוק שרוצים,

איציק שוויקי:

זה היה כפר ערבי אבל, מה?

ציפי רון:

אבל זה על בסיס היסטורי,

איציק שוויקי:

בסדר, כל ירושלים על בסיס היסטורי, את רוצה יש, יש את צפי.

ציפי רון:

כן, הם משחקים בידיים של ערבים.

יוחנן וייצמן:

לא רוצה,

ציפי רון:

משחקים בידיים,

איציק שוויקי:

היה כפר ערבי, נו באמת.

ציפי רון:

אבל הכפר ערבי בעל יסודות של כפרים יהודיים,

איציק שוויקי:

כל ירושלים על יסוד יישוב זה,

ציפי רון:

יש פסוק מהתנ"ך, אני רציתי את הפסוק מהתנ"ך.

איציק שוויקי:

בסדר, ציפי, אי-אפשר הכול.

שרון דינור:

טוב, חברים, בואו,

ציפי רון:

זה נורא.

שרון דינור:

בואו נתכנס להחלטה, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

שנייה, תמתינו לי 2 דקות.

שרון דינור:

אתה במשהו אחר?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בזה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

הוא מחפש את זה,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מחפש תמליל,

יוחנן וייצמן:

אני קורא את התמליל.

ציפי רון:

אולי נאכל?

שרון דינור:

אולי נאכל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני רעבה, אבל אני לא רוצה, אני הולכת.

איציק שוויקי:

תאכלי, תאכלי, מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני הולכת.

ציפי רון:

למה? תאכלי,

עו"ד דני ליבמן:

מי שהיה פה בבוקר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני אספיק, אני צריכה ללכת, אני צריכה להיות בתל – אביב, יש לנו משפחה לבקר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אפשר לעצור את ההקלטה? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נעצור.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

מה? נסיים עם זה בואו, מה את מציעה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אתה לא אוכל?

שרון דינור:

אני מציעה את מה שאני ממליצה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כי זה לא בד"צ מה?

איציק שוויקי:

לא בד"צ.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אוכל רק מה שאשתי עושה.

שרון דינור:

זה יוצא דירה אחת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

באמת?

שרון דינור:

זה יוצא, יש פה, יש פה דירה אחת, ש - ,

יוחנן וייצמן:

בוא לך על למי לבחון רק את האמצעי,

שרון דינור:

לבחון את האמצעי?

יוחנן וייצמן:

בסדר?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אם לה יש בן (לא ברור), לי יש בן בצבא, בוא נברך ביחד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לי יש בן,

יוחנן וייצמן:

לה יש בן נמות שלא נתגייס, נמות ולא נתגייס.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, הוא לא מאלה.

יוחנן וייצמן:

לא, כן,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הוא קצת יותר. תשמע בעיקר אחרי השבעה באוקטובר. אבל הוא. הוא לא עשה צבא.

איציק שוויקי :

הבן שלו חרדי בצבא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

האחיין שלי,

יוחנן וייצמן :

לא רוצים לקדם אותו, כי הוא חרדי, אמרו לו את זה בפירוש.

איציק שוויקי :

לא נכון, זה לא נכון,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אין כזה דבר,

יוחנן וייצמן :

אמרו לו את זה בעברית,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני רוצה, אני רוצה את השם, אני הולכת לטפל בזה. אני אקרע את,

איציק שוויקי :

זה לא נכון,

יוחנן וייצמן :

את יודעת מה? ליאון ניסה לעזור, וזה מה שאמרו לו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני, אני, לא ליאון,

יוחנן וייצמן :

בסדר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני, אני עם הרמטכ"ל, בסדר? אני,

יוחנן וייצמן :

הבן שלי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אין כזה דבר, אין,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור), על הבן שלי, צעק את זה לגמרי. הבית יעקב אני, ככה, אז ההחלטה בתיק הזה, בואו
נחזור, אפילו שכולם עם פה מלא, אז אפשר לדבר.

ציפי רון :

גם אתה יכול לנהל את מה שאתה רוצה עכשיו,

יוחנן וייצמן :

מה? לא, את תשתקי, זה הכי טוב.

איציק שוויקי :

היינו בדיון, ואמרנו לא, שנינו.

יוחנן וייצמן :

בדיון הקודם דרך אגב עברתי על תמלילים, אתם התנגדתם בהחלטה הזאת, גם את, וגם שוויקי.

ציפי רון :

על מה אנחנו מדברים?

יוחנן וייצמן :

אז ההצעה שלי,

איציק שוויקי :

על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי המקורית הייתה כן לאשר, אני חוזר בי. אני נצמד להצעת הפשרה שאדריכלית דינור הוציאה באמצע, יחידה אחת מרפסת לדירה שרצתה אותה, לא צריך אותה יפה, רק באמצע, לא, עדיין אני חושב,

שרון דינור:

לא כתבתי, את באמצע, היא תעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, בתיאום, כן, היא, היא הביאה את זה גם תוך כדי הדיון. הנושא הבא בית יעקב, ירד מסדר היום, אני רוצה, אני הייתי מעדיף אולי ניפגש קודם עם מנהלת המחלקה, אבל הייתי באמת מעדיף,

איציק שוויקי:

בוא נעשה סיור.

יוחנן וייצמן:

אפשר גם לעשות סיור, ואפשר גם להגיע ל - ,

שרון דינור:

ארוחת צהריים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה, החלטה שצריכה להתקבל ב - , אולי לא רק עם ההוועדה, רק עם עוד, ראש העיר, מהנדס העיר, אני באמת,

שרון דינור:

אבל לא את כל השכונה, את כל הבתים, כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, נש, אז אולי (לא ברור).

שרון דינור:

אני לא זוכרת, אפשר לראות, מספר מסוים בבתים.

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אני מבין שחלק מהבתים לא, אבל גם המספר הזה בסוף, שוב יכול להיות, אני מסכים שגם אם נגיע פעם לתכנון של פינוי בינוי, אז אנחנו עם יד על רשימת שימור, יודעים איך, זאת אומרת אפשר להחליט להרוס אותו, וזה בסדר, אבל עם הכול, לקחת את השכונה הזאת, לי זה כאב הלב, אני שמעתי את הדעות פה, חושבת אחרת ממני, אני רוצה לומר, אני קיבלתי, זאת אומרת,

איציק שוויקי:

או שישתכנע,

יוחנן וייצמן:

שכנוע, שכנעתם אותי, ולכן אני לא רוצה, אני מבקש שאנחנו לא נקבל החלטה היום. זאת אומרת שאמרתי, אני חושב, הדבר האחרון שרציתי זה היה דיון עקרוני על הנחיות שימור, אני לא רוצה לקיים את זה כעת, כי חיים לא נמצא, אז חבל, אנחנו,

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לקבל החלטות עם קולות כפולים ודברים כאלה. הנושא היה, אני רק אסביר את עצמי, יש מלא אתרים, מלא מבנים בעיר, שאין עליהם, הם לא ברשימת שימור, הם לא בתב"ע לשימור, מגיעים למחלקת הרישוי, או למחלקת המידע, שולחים אותם לשימור, הבקשה שלי רוצה להיות, שמה שלא אומרים, נמצא ברשימה, לא נקבל על זה היום החלטה כמובן, מה שלא נמצא ברשימה, או לא נמצא בתב"ע, אז אם רוצים קצת על זה הוראות שימור, זה יגיע קודם לוועדה או שלידעת הוועדה,

איציק שוויקי:

אבל מה שקרה, מה שאני אסביר לך, היה תוכנית מתאר 2000, עכשיו אני אסביר לך, בתוכנית 2000,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה לדון בזה היום.

איציק שוויקי:

תוכנית מתאר 2000,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הנושא של השימור אושר, ואמרו שיש עיר היסטורית, ואמרו כל בניין שנבנה לפני 48, צריך להגיע לשימור, לא משנה אם הוא לשימור, או לא לשימור, אז יש החלטה של הוועדה המחוזית, אז אתה עכשיו רוצה להגיד, לא לעשות את זה? זה שאלה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר שזה יגיע לוועדה, חלילה, רוצים לתת הנחיות שימור, יגיע לוועדה, הוועדה תגיד כן, וממשיכים הלאה, הכול בסדר.

איציק שוויקי:

הוא חייב בכל מקרה כן, לא,

יוחנן וייצמן:

אבל אני אומר את הכן לא לעשות בתחילת הדרך, לא שיגיע לוועדה,

איציק שוויקי:

אבל זה בעיה שלו, של הבן אדם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בעיה של עיריית ירושלים, ובירוקרטיה, לכן אני אומר את הכן לא, זה,

איציק שוויקי:

תשמע,

יוחנן וייצמן:

את הכן לא הזה, צריכים לעשות ביום הראשון ומחלקת המידע.

איציק שוויקי:

אני יכול להגיד לך בירוקרטיה, יש בניין של עיריית ירושלים, אתה שומע?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

שאני מטפל, כשאני הייתי בתפקיד, עכשיו לא בתפקיד. אני ליוויתי את האתר של עיריית ירושלים, לקבל היתר, אוקי, ליוויתי,

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו סיימנו את ההוועדה, אתה רוצה שזה יהיה בתמליל?

איציק שוויקי:

לא, זה לא בתמליל.

שרון דינור:

רגע, אתה מדבר על הנושא שלו, או עברת לנושא אחר? כי אני רציתי לבקש, אין לי בעיה לפתוח את הדיון, רק אני לא ידעתי על מה זה, אז כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא קיבלנו החלטות, הכול בסדר,

שרון דינור:

אבל אם מעלים את זה לפעם הבא, אז תן לי איזה משהו רשום על זה, שאני אוכל להתכונן,

עו"ד דני ליבמן:

תדברו על זה קודם, כמו שאתם מדברים על,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני אבוא, נשב ונדבר על זה,

עו"ד דני ליבמן:

באותה הזדמנות,

איציק שוויקי:

בכל מקרה שתביני,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

עו"ד דני ליבמן:

בית יעקב תדברו גם על זה,

איציק שוויקי:

אין קשר לרשימת השימור, תוכנית מתאר 2000 בוועדה המחוזית נושא הפולגון של השימור אושר, מה אושר? אושר העיר היסטורית, בעיר ההיסטורית, אמרו תשמעו, כל בניין הוא לא לשימור, אבל צריך רק להעביר אותו, שהשימור יאשר לשימור, זהו, זה מה שהוא רוצה להגיד, שבתחילת מי שפותח תיק, שילך ישר לשימור, ולא ירוץ מסביב.

יוחנן וייצמן:

לא, יגיע לוועדה, ככל הבניין שהוא לא אושר בצורה מסוימת, הוועדה, זאת אומרת יגיע לידיעת, הם ישלחו לחברי הוועדה, אם משהו יש לו להגיד משהו,

איציק שוויקי:

על כל בית מחלקה.

יוחנן וייצמן:

מחלקה לפעמים עושה דרך ארוכה, וחבל.

איציק שוויקי:

אני חושב שהמחלקה יותר לקצר, אתה אומר שהוועדה היא ארוכה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, לא, אתה יודע מה? אני אציע הצעה אחרת, שאולי היא יותר פשוטה, אני הולך אחורה, יגיע למחלקה, המחלקה תעשה בחינה מהירה, ככל שהיא רוצה לתת הנחיות,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אז היא תפנה לוועדה, ככל שהיא מחליטה שלא, אז היא גם תודיע לוועדה.

איציק שוויקי:

זה פותר את הבעיה.

יוחנן וייצמן:

אולי הוועדה תחשוב שכן צריך לתת.

איציק שוויקי:

תראה, אי-אפשר להגיד, להשאיר את ירושלים במאה ה – 19. כי מה ש - , מה שקורה צריך, גם, השימור הפיתוח הוא, הוא ה - ,

שרון דינור:

אי-אפשר שהפיתוח הוא בירושלים,

איציק שוויקי:

המנוע, לא, השימור הוא המנוע של הפיתוח.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר שחלק מהפיתוח פה,

איציק שוויקי:

שתבני,

יוחנן וייצמן:

אני רואה אותו לא טוב לי, אני בכלל לא רואה אותו טוב.

איציק שוויקי:

אתה מבין,

יוחנן וייצמן:

את הבנייה לגובה, ה – 60 קומות לאשר היום,

שרון דינור:

איזה?

איציק שוויקי:

איפה 60? 12,

יוחנן וייצמן:

במלך ג'ורג'.

איציק שוויקי:

עוד לא היה האישור,

יוחנן וייצמן:

זה ירד מסדר היום,

איציק שוויקי:

רגע, למה 60? על 40 צריך להיות.

שרון דינור:

עד 40, המדיניות היא כעיקרון 30.

יוחנן וייצמן:

הבקשה,

איציק שוויקי:

30, סליחה 30.

יוחנן וייצמן:

ההמלצה שהייתה בפנינו, אתה קראת את הסדר יום שלו, זה לא זה המודפס,

שרון דינור:

אני אראה בפעם הבאה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) במייל,

איציק שוויקי:

לא צריך לאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

יש פה המלצה של המחלקה, והיא כנראה זה מתואם עם מהנדס העיר, אני מבין שזה, לא ברמה של, של לאשר שם 60 קומות,

איציק שוויקי:

למה?

שרון דינור:

סיימנו את ה - ?

סיום הדיון